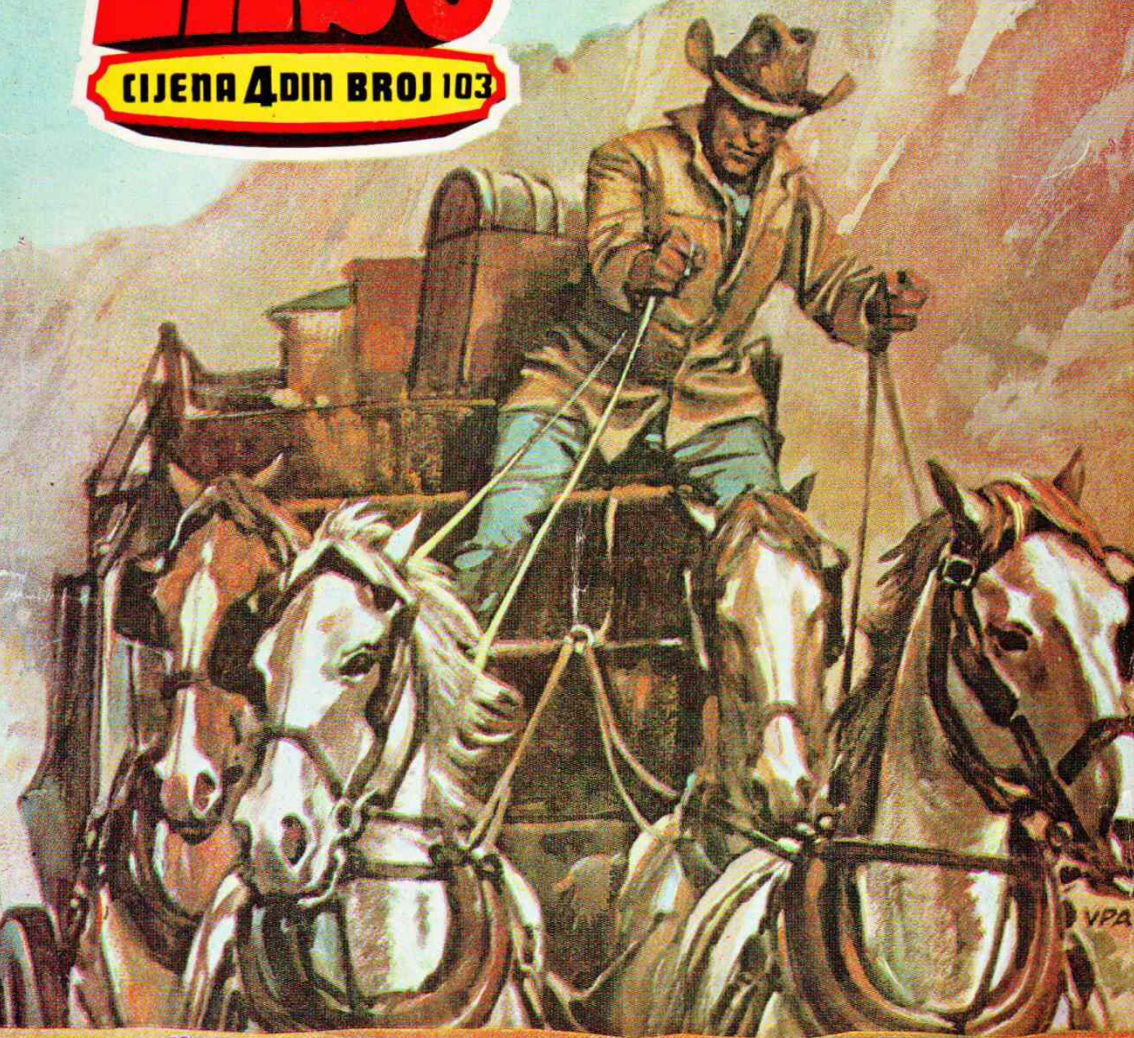

NOVA SERIJA

LASO

CIJENA 4 DIN BROJ 103

ČOVJEK KALIBRA 44

J. T. EDSON:

ČOVJEK KALIBRA 44

»Laso« Nova serija 1975.

I

Lou Temple munjevito se sagne. Metak je prošao tik iznad njegove glave. Zbog topota kopita svoja četiri konja u zaprezi poštanske kočije te škripe i zveckanja orme zamao nije čuo prasak puške. Iskustvo stečeno u građanskom ratu pomoglo mu je da odredi položaj čovjeka koji je pucao.

Dok je gledao u njegovu pravcu, Temple je potjerao konje. Nepoznati strijelac nalazio se oko dvije stotine metara ispred kočije, s desne strane puta. Mogao bi to biti uvod u razbojnički prepad. Ako je tako, Temple se nadao da bi mogao umaknuti razbojnicima prije nego što se približe putu.

Sjedeći pokraj vozača, pratilac poštanske kočije podigao je dvocijevku i promatrao desnu stranu ne bi li zamijetio čovjeka koji je pucao. Kako je bio mlad, ambiciozan i nov u tom poslu, Abel Simcock potajno se nadao da će razbojnici napasti poštansku kočiju, a on će se pri tom istaknuti.

Međutim, »napadač« je stajao na čistiini mašući puškom u desnoj ruci iznad glave. U lijevoj ruci držao je sedlo s dvostrukim kolarom, posteljina je bila svezana za stražnji unjkaš. Bio je sav u crnom: od kaubojskog šešira široka oboda, rupca, košulje, traperica do čizama. Čak i pojas za oružje bio je crn. Osim puške nosio je revolver sprijeda, u navlaci na desnoj strani, dok mu je s lijeve strane visio nož u koricama. To nije bilo neobično naoružanje u Teksasu šezdesetih godina devetnaestog stoljeća. Nije bio maskiran, ali udaljenost je bila prevelika da bi pratilac poštanske kočije prepoznao tog čovjeka.

Simcock se uvelike začudio kad je Temple stao usporavati konje umjesto da ih potjera. Pratilac je čuo da su neki kočijaši u dosluhu s razbojnicima. Čovjek u crnom podigao je sedlo na lijevo rame i uputio se prema kočiji.

— Taj čovjek ima »henrijevku«, Lou — upozori ga Simcock i namjesti dvocijevku. — Možda će nas napasti.

Međutim, vozač se nije zabrinjavao što im se približava čovjek s puškom opetušom. Pritegavši uzde zaustavi konje te podigne desnu nogu da pritisne ručicu za kočenje.

Kočija se zaustavi a kočijaš promrmlja Simcocku: — Spremi tu pušku. Neće ti biti potrebna.

— Pucao je u nas — reče Simcock ne pokrenuvši se da ga posluša.

— Koješta — podrugljivo će Temple. — Da je pucao u nas sigurno bismo bili mrtvi. Učini, do đavola, onako kako sam ti rekao i spremi tu pušku.

— Poznaješ ga?

— Ne bih ti inače rekao da malneš pušku kad ga ne bih poznavao. Pitam se kako to da je bez konja.

— Tko je on? — upita Simcock ne ispuštajući pušku iz ruku.

— Ysabel Kid!

Pratilac načas pogleda Tempelovo podrugljivo lice, zatim njegov pogled skrene prema čovjeku koji im se približavao. Držak njegova staroga vojničkog kolta bio je od orahovine, dok je veličina noža dala naslutiti da je napravljen u istoj kovačnici kao i nož slavnog pukovnika Jima Bowieja.

Simcock digne pogled s pojasa za oružje i pogleda lice pod šeširom. Spazio je tamno lice Indijanca gotovo dječjih orta. Međutim izraz očiju koje su promatrale Simcocka nije naliko-

vao djetjem. Bilo je očito da je njihov vlasnik znao što je život i ... smrt.

Kid je rođen u selu Komanča. Otac mu je bio žestok čovjek, porijeklom Irac, a majka kći Duge Noge, poglavi- ce Komanča Pehnane. Umrila je pri porođaju. Otac je provodio mnogo vre- mena loveći konje, a Duga Noga nau- čio je Kida kako da čita tragove i pro- nađe skrivenog neprijatelja, kako da uhvati i ukroti divljeg konja. Podučio ga je svim vještinama koje je trebao znati ratnik Pehnane.

Za građanskog rata Kid i njegov otac bavili su se krijumčarenjem pa je Kid tako stekao glas opasna čovje- ka. Međutim, tako je bilo za života njegova oca. Poslije očeve smrti Kid se prestao baviti krijumčarenjem i zaposlio se na ranču O-D »Olea Devi- la« Hardina.

— Zdravo, ljudi — pozdravi Kid i ot- vori vrata poštanske kočije. — Nadam se da vas nisam uplašio onim hicem iznad Louove glave.

— Mene si, bogami, preplašio — pred- bacu mu kočijaš.

— Nisam znao kako da te drugačije obavijestim da želim u kočiju — objas- ni Kid. — Mislio sam da me nećeš ni vidjeti ni čuti ako budem vikao.

— Ovako si mogao nekoga ubiti, Kide — predbaci mu Simcock privezav- ši sedlo na krov.

— Ne bih pucao da nisam vidio tvo- ju pušku — nasmije se tamnoputi mla- đić. — Usudio sam se kad sam vidio da sam van dometa tvoje dvocijevke.

Kid uđe u kočiju i sa zanimanjem se zagleda u putnice. Sjedile su uz vr- ata, jedna nasuprot drugoj, no činilo se da se ne poznaju. Mlada djevojka ima- la je lijepo lice zdrave boje. Sudeći po odjeći pripadala je skromnoj rančers- koj obitelji. Učini mu se poznatom, no ničim nije pokazala da ga poznaje. Utonula je u misli, lice joj je bilo za- brinuto.

Žena koja je sjedila nasuprot djevoj- ci nije bila vična životu na svježem zraku, što je odavala nezdrava boja njezina lica. Na skupoj odjeći zamjećiv- ali su se tragovi putovanja i duge upotrebe. Haljina je bila sašivena vrlo smiono i »poštena« žena ne bi je obu- kla. Plavu kosu prekrila je elegantnim šeširom pa je Kid zaključio da je pu- tujuća pjevačica ili glumica.

Kidov pogled iznenada se ukoči ugledavši trećeg putnika. Premda je sva- šta vidio u životu, još nikada nije vi- dio tako odjevena čovjeka.

Visok oko metar osamdeset grubo privlačan širokih ramena. Čini se da nije nosio oružje, što je bilo čudno u Teksasu.

Njegov kaputić i prsluk bili su od domaćeg sukna. Košulja je bila bijela kravata crna. No, ispod struka njego- va je odjeća bila potpuno drugačija od odjeće ostalih muškaraca. Ispod ši- rokoga kožnatog pojasa sa srebrnom kopčom nosio je nešto poput ženske suknje. Ispunjena crnim, plavim i ze- lenim kockicama, crvenih i žutih rubo- va, suknjica je otkrivala koljena. De- bele dokoljenice istoga kockastog uzor- ka pokrivale su jake listove i završa- vale u čvrstim cipelama od neučinjene kože. Nešto poput presavijenog pokri- vača istog uzorka visjelo je ukoso od njegova lijevog ramena te sakrivalo držak noža duge oštrice u koricama na desnoj strani. Pričvršćena o struk sprijeda na »suknji« visjela je nekak- va vrećica, poput onih za spremanje metaka kojima se pune puške kroz otvor cijevi. Međutim, ta je vrećica bila ljepša od one u kojoj se nose meci, bila je ukrašena srebrnom kop- čom. Na sjedalu pokraj tog čovjeka bio je okrugao crni šešir bez obođa sa srebrnom značkom, o koju je bilo zata- knuto orlovo pero.

Kida je toliko privukao izgled toga čovjeka da nije zamijetio držak malog noža koji je virio na vrhu dokoljenice s vanjske strane desne noge.

— Da sam na tvom mjestu ne bih rekla ni riječi, kauboj — upozori ga plavokosa žena prateći Kidov pogled. — Ovaj Škot nije ljubazan prema onima koji se izruguju njegovoj odjeći.

Na prvi pogled Kid joj se učinio kao običan kauboj, no ubrzo je prestala tako misliti kad se susrela s njegovim pogledom. April Hosman poznavala je muškarce jer je to bio dio njezina posla, pa je shvatila da bi bilo opasno potezati tamnoputog mje- šanca.

— Hvala na upozorenju, gospodo — odvrati Kid.

Prije nego što je mogao još nešto reći, kočija iznenada krene i Kid posr- ne te nazlo svedne uz djevojku. Bio je

siguran da ju je prepoznao. Crte njena lica bile su tužne, a oči umorne.

— Kladam se ti si Jeanie, kćerka Tradera Schella — reče Kid kad je ispod djevojčina šešira provirio čuperak crvenkaste kose.

— Jesam.

— Kako su mama, tata i Kenny? Odavna ih nisam vidio.

Kidu se učini da se djevojci ne sviđa taj razgovor. Pitao se nije li se možda uvrijedila što je nije odmah prepoznao. Sjećao se da je Jeanie Schell uvijek bila vesela i nestašna spremna na šalu, ali i vrlo eksplozivna. Njezine usne zadržu, a oči zatrepere kao da susreže plač.

— Mama i Kenny su dobro — odgovori, zatim nastavi duboko uzdahnuvši. — Vjerojatno nisi čuo... Tata je poginuo prije nekoliko mjeseci.

— Nisam znao — prizna Kid. — Oprostili!

— Ubio ga je konj — nastavi Jeanie. — Bio je najljepši i najopasniji konj poslije onog pastuha što ga je tata prodao Hardinu.

Kid se naljuti što je započeo razgovor i sada se pitao što da kaže da ne bi povećao djevojčinu bol.

— Bio je to opasan konj kad je njegao oboro. Jeanie — blago reče. — Tvoj je otac bio čovjek kalibra 44.

— Hvala, Kide — odgovori Jeanie. — Neki tvrde...

Ona iznenađena zastane i pogleda kroz prozor. Kid se začudi što djevojka nije dovršila rečenicu. Trader Schell bio je »mustanger«, lovac i krotitelj divljih konja. Bio je obljubljen među ljudima koji su od njega kupovali konje, iako je bio promućuran trgovac. Jeanie nije htjela nastaviti razgovor.

Kad je Kid htio objesiti pušku na kuku iznad sjedala, čovjek mu se obrati: — Je li to »henrijevka«?

— Naravno — odgovori Kid, pokušavajući se sjetiti gdje je čuo takav izgovor.

— Nisam vidio »henrijevku« s drvenim rukohvatom — reče čovjek. — Sve »henrijevke« koje sam vidio imaju cijev šaržer od metala.

— Ovo je novi model — objasni Kid. Držao je pušku tako da bi mladić mogao vidjeti prorez na desnoj strani mjedenog okvira. — Ovdje se puni, bez otvaranja cijevi.

— To je poboljšanje — ozbiljno reče putnik. — Šaržer je oduvijek bio slaba strana »henrijevke«. Čini mi se da je novi model mnogo čvršći. Još ih nisam vidio u prodaji.

— Ni ja — reče Kid. — Dobio sam je jer sam pomogao jednom trgovcu da preveze Juarezu golemu količinu starih »henrijevki«.

Premda se poslije proslavila kao »vinchester 1866«, puška u Kidovim rukama pojavila se na tržištu pod imenom »nova henrijevka«.

Pošto je Kid objesio pušku na kuku, razgovarao je još neko vrijeme s putnikom o prednostima vatrenog oružja i mogućnostima lova. Premda se mladić nije predstavio, niti je rekao što ga je dovelo u Teksas. Kid ga ništa nije pitao.

— Nemoj se uvrijediti prijatelju — reče — oblače li se svi ljudi iz tvog kraja tako ... neobično?

— To je škotski kilt, kaubodu — upadne April Hosman.

— Nose li ga i djevojke? — upita Kid koji nije vidio ni pjevačicu u krčmi u tako kratkoj suknji.

— Ne! — odreže muškarac, a njegovo lice se smrčali. — Žene ne nose kilt.

April je odlučila da se umiješa jer se sjetila kako je mladi Škot reagirao kad mu je neka skitnica u Brownsvilleu dobacila nešto pogrđno. Škot je dokazao da se zna tući šakama, no sumnjala je da bi se Teksasašanim borio golim rukama.

— Čula sam da po boji kilta Škoti mogu odrediti kojoj obitelji čovjek pripada — reče ona — Je li to točno?

— Potpuno točno — složi se Škot i kažiprstom lijeve ruke dotakne kilt. — To je tartan klana Farquharson. Ja sam Colin Farquharson iz Invereva.

— Prilično si daleko od kuće, prijatelju — reče Kid pokušavajući se sjetiti gdje je čuo to prezime.

— Da — složi se Colin. — Jedan moj rođak došao je kući sa slavopojkama o Teksasu, pa sam pomislio...

Prasak puške i bolno njištanje ranjenog konja prekinu Škotove riječi. Kočnica se zaustavi uz šestok trzaj.

Kid i Jeanie bili su izbačeni sa sjedala. Kid je pao preko Colina, a Jeanie se sudarila s April. Odičnuo je još jedan pucanj, a s krova se začuo

krik jednog od dvojice muškaraca. Prije nego što se Kid uspio osloboditi Colina, netko je naglo otvorio lijeva vrata kočije.

II

Pošto se zaustavio da primi Kida u kočiju, Temple je potjerao konje umjerenim kasom prema Fort Sawyeru. Kako su se približili odredištu na 10 km, ni Temple ni Simcock nisu pomišljali na opasnost. Premda je spremio pušku ispod sjedala, Simcock je ipak oprezno osmatrao svaki grm, jarugu, svaku izbočinu i greben iza kojega bi netko mogao vrebat.

Napad ih je obojicu iznenadio. U tom trenutku put je vodio kroz ravnicu koja je bila otvorena na jednu i drugu stranu. Simcock nije vidio ništa sumnjivo. Ovdje se nitko nije mogao sakriti. Bilo je stijena koje bi, doduše, mogle sakriti čovjeka, ali ne i njegova konja. Oko kilometar od puta bilo je suho korito rijeke gdje bi se mogli sakriti jahači. No, razbojnici bi skupo platili napad na poštansku kočiju kada bi ih on i Kid obasuli paljbom, pomisli Simcock.

Simcocku su se po glavi motale te misli kad je opalila puška iz grmlja meskite, oko stotinu metara desno od puta. Metak je probio šiju vanjskog konja na čelu zaprege, i on se odmah sruši. Istovremeno su se zbunili ostali konji, izgubivši ravnotežu, kad je predvodnik pao, susjedni je konj posrnuo, a konj iza njega se propeo da ne nasrne na pogođenu životinju ispred sebe. Kočija se naglo zaljulja, a Temple je zakloči, pritežući uzde i pokušavajući ponovno ovladati konjima.

Simcock se jedva uspio održati na sjedalu kad se kočija naglo zaustavila. A onda je pomislio da ga oči varaju. S lijeve strane, nedaleko od puta, bila je nekakva stijena koja se stala micati.

Pomakavši se malo, stražnji dio »stijene« počeo se dizati. Bio je to gunj pokriven prašinom pa je izgledao kao prava stijena. Čovjek ispod gunja naglo ustane i odbaci gunj. Obučan kao

vakero, bio je gologlav, a na njegovu licu vidjelo se da ima više indijanske nego meksičke krvi. Čovjek zgrabi svoj mornarički kolt i potrči prema kočiji.

U isto vrijeme na desnoj strani puta pojavi se visok i vitak Meksikanac. Čučao je iza male stijene. Blizu njega stao se micati suhi korov, premda nije bilo vjetra. Zbacivši sa sebe korov, iz jaruge iziđe treći čovjek, također Meksikanac, ali niži i zdepastiji. Nosili su odijelo meksičkih kaubojica, a lica su im odražavala i izraz zloće i požude. Vodeći četiri konja, jahač je prilazio grmlju meskite iza kojeg se skrivao čovjek s puškom.

Simcocku se pružila prilika da se istakne, pa je pokušao izvući svoj vojnički kolt iz navlake na pojasu. No prije nego što se uspio latiti oružja, puška je ponovo opalila iz grmlja meskite i pogodila ga. Simcock krikne od boli i prevrne se preko lijeve strane sjedala. Temple nije mogao ništa učiniti jer je bio potpuno zaokupljen konjima. Skočivši s lijeve strane, mješanac naglo otvori vrata kočije. Visoki muškarac uperi revolver u Templea, a njegov prijatelj približi se kočiji.

Gledajući u cijev revolvera, Kid se oslobodi Colina. Zatim se naglo otvore vrata na desnoj strani i na njima se ukaže manji Meksikanac s mornaričkim koltom u ruci. Jeanie se izvuče iz Aprilina krila i načas pogleda »vinčesterku«, pa Kida. Tamnopusli mladić neprimjetno kimne glavom čekajući razvoj događaja.

— Nikoga nemoj ubiti ako ne moraš, Indio — zapovjedi zdepasti Meksikanac na španjolskom jeziku. — Netko će možda platiti da ih ponovno vidi.

— Dobro, Jaime — odvrat mješanac.

— Je li platilac mrtav, Indio? — počeo visoki razbojnik, držeći Templea na nišanu.

— Čini se da jest, Adáne — odvrat Indio. — Ne miče se i krvari.

— Neka iziđu iz kočije da ih pogledam, Jaime — zapovjedi Adán.

— Izlazite — progovori Jaime prvi put na engleskom jeziku. — Budite pametni i ništa vam neće biti.

Kid je znao da laže. Razbojnici ih nisu ubili samo zato što su htjeli provjeriti ima li među putnicima onih za

koje bi mogli dobiti otkupninu. Čim ustanove da takvih nema, ubit će i njih i kočijaša.

Kid je znao da bi otpor u tom trenutku bio jednak smrti. Čak ni vani nije bilo mnogo nade, ali ipak više nego unutra u kočiji.

Bio je naučen da misli brzo, da odmah ocijeni situaciju. Postojao je samo jedan način da okuša sreću, no to je bilo vrlo opasno, a nade gotovo nikakve.

— Poslušajte ga — reče Kid i pogleda April.

— Ima li nade da se izvučemo? — upita plavokosa žena i uzme torbu koja je stajala između nje i Colina. — Nemojte se obazirati na nas žene. Obje znamo što namjeravaju, i u tome nećemo uživati.

Jaime, koji je još držao uperen kolt, promatrao je April kako izlazi iz kočije. Nije pokazivala nimalo straha.

— A la deracha! — naredi Jaime. April se poslušno makne u desno, držeći se za siražnji kotač.

— Sad idem ja — odlučio je Kid. — Zatim ti, prijatelju, a ti Jeanie, iziđi posljednja.

— U redu, Kide — odgovori djevojka prije nego što je Colin mogao progovoriti. — Tata je imao »henrijevku« i ja znam kako se iz nje puca.

— Nema nikakve razlike — reče joj Kid i pride vratima. — Nemoj se pre nagliti, djevojko.

Spustivši se na zemlju, Kid osjeti olakšanje kad je pogledao oko sebe. Za vrijeme krijumčarenja na granici naučio je gotovo sve o meksičkim bandidosima i njihovim družinama. Ubijanje konja predvođenika iz daljine, zatim sakrivanje vrlo blizu cilja pljačke, oduvijek je bila taktika družine braće Flores.

Kid pogleda visokog Meksikanca. Bio je to Adán Flores. Ostale braće, Tiburcija, Mattea i Vincentea nije bilo. Pored Adána bila su samo petorica: trojica pokraj kočije, te jedan uz konje koji je čekao strijelca da iziđe iz grma meskite i uzjaši. Dakle, samo petorica, a ne dvadesetorica. Zapovijedao je Adán Flores, najnesposobniji u obitelji. Budu li imali samo malo teškaše sreće, možda će se spasiti.

I Flores prepozna Kida.

— Zdravó, Cabrito — pozdravi ga. — Nisam znao da si i ti u kočiji.

— Trebao si upitati prije nego što si nas zaustavio — odvrati Kid na španjolskom jeziku kakav se govorio na granici te stane uz April.

— Jesi li čuo ovo, Jaime? — bučno se nasmije Flores. — Trebali smo upitati prije nego što smo ih zaustavili. Cabr... Madre de dios, što je to?

Flores zanijem kad je ugledao Colina u okviru vrata poštanske kočije. Sjetivši se kako je reagirao kad je ugledao Škota u kiltu, Kid se nadao da će Colinova pojava zbuniti razbojнике. Ta se nada samo djelomično ispunila. Flores i Jaime su se pogledali iskolačenim očima, ali Jaime je još držao kolt uperen u Kidov trguh. Indio je bio u kočiji, a Kid nije smio zaboraviti ni dvojicu razbojnika koji su im se približavali, pa se nije ni pomakao.

Temple je smirio konje. Spazivši da ga Flores više ne gleda, kočijaš se stane oprezno približavati Simcockovoj dvocijevki.

Kad je Kid iskočio iz kočije, unutra je ušao Indio, tako da Jeanie nije stigla zgrabiti pušku. Mjerio ju je od glave do pete, a njegove debele usne razvuku se u pohotan osmijeh. Kako je bio priglup, Indio je mislio samo na zabavu s putnicama pa nije ni pogledao u Colinovu pravcu, već naglo okrene djevojčinu ruku.

— Hej, mala — reče. — Baš si zgodna. Bit ćeš moja, ako te Adán neće.

Jeanie se očajnički prisilila da ga ne ošamari. Znala je da bi je odmah ubio kad bi pokazala i najmanji znak otpora. Osim toga, činilo joj se da je Kid nešto naumio, pa je shvatila da će biti bolje da ne izaziva gužvu dok Kid ne provede svoj naum. Izvana su se čuli glasovi i smijeh.

— Je li ovo muško ili žensko? — prodere se Flores kad je Colin izišao iz kočije. — Nikada nisam vidio tako nešto.

— Ni ja — doda Jaime. — Hej, Cabrito, što on to nosi ispod te suknjice?

— Zašto ne pogledaš? — upita Kid.

— Pripazi na njih, Jaime — reče Flores. — Ja ću pogledati. Hej, gringo, dođi ovamo.

— On misli tebe, prijatelju — Kid reče Colinu. — Pripazi što radiš. On je zao čovjek i ubojica.

Colin ih nije razumio premda je pogodio da govore o njegovoj odjeći. Znao je da će biti bolje da im se ne suprotstavi. Slušajući razgovor April je polako otvorila svoju torbu.

— Vrio je elegantan, Jaime — reče Flores kad se Colin zaustavio pred njim. — Kladam se da nosi gaćice poput pjevačica u krčmama.

Rekavši to, Flores se primakne Colinu. Napevši revolver, upre otvor cijevi u Colinova rebra. Zatim se sagne do Colinova struka te lijevom rukom uhvati rub kilt. Jaime se naceri i sagne glavu i da on udovolji svojoj znatiželji. Kid uhvati Aprilin pogled i lagano kimne glavom. Ona gurne desnu ruku u torbu. Kid se držao naoko mirno, no dlan njegove desnice približavao se dršku vojničkog kolta.

Colina obuzme strahovit bijes kad je shvatio što Meksikanac namjerava. Povikavši od srdžbe, odgurne razbojnikovu ruku i udari rukom po stražnjem dijelu revolvera. A onda se dogodi nešto što Kid nije očekivao.

Adán Flores nikada nije brzo reagirao, tako da se i ovaj put samo začudio Skotovu ponašanju. Dok je njegov mozak poslao poruku kažiprstu desne ruke, cijev njegova revolvera više nije bila uperena u Colina. Otvor cijevi, vođen Colinovom rukom, bio je okrenut u pravcu Floresove glave.

Flores osjeti opasnost, ali prekasno. Njegov prst pritisnuo je okidač. Plamen iz cijevi oprži razbojnikovu kosu, a metak mu se zabije u sljepoočicu. Na Floresovu licu ukaže se zaprepastenje i nevjerica, zatim razbojnik zatetura i sruši se.

Nakon toga nastane pravi pakao pokraj poštanske kočije.

Jaime stane okretati revolver prema Colinu, ali iznenada shvati opasnost toga poteza. Kidu se nije smjela pružiti takva mogućnost pa da se poslije hvali. S toga ponovno posveti svu pažnju mladom Teksašaninu. Na vrijeme, je Kidova desna ruka već zgrabila vojnički kolt.

Vidjevši da je Kid u opasnosti April izvadi ruku iz torbe. Držala je derringer, vrlo opasan na maloj udaljeno-

sti. Njegova gornja cijev opali i na Jaimeovu čelu ukaže se rupa. Ispustivši kolt zanjise se i padne. Kid nije imao vremena da joj se zahvali što mu je spasila život.

Indio odgurne Jeanie i okrene se prema desnim vratima. Kad je pojurio prema izlazu, djevojka saviye noge i udari ga u leđa što je jače mogla. Jeanie je čitav život provela na konju i od te vještine razvili su joj se snažni nožni mišići. Indio izleti kroz vrata brže nego što je namjeravao. U tom »letu« njegov revolver opali. Metač metak nije pogodio nikoga, pucanj upozori Kida na novu opasnost.

Naglo se okrenuvši, Kid opali i pogodi ga u glavu.

Na udaljenosti od dvadesetak metara dvojica jahača zaustave konje. Trgavši »spencericu«, čovjek koji je ubio Simcocka pokušao je nanišanimi u Kida. Drugi bandit isпусти uzde triju konja i trgne revolver.

Ugledavši to, Temple spusti uzde preko sjedala i zgrabi kundak dvocijevke te ga stane izvlačiti ispod sjedala.

Temple je shvatio da je čovjek sa »spencericom« najopasniji pa isprazni u njega jednu cijev. Kroz dim ugleda kako se cijev »spencerice« naglo podiže. Začuvali bolno njištanje konja, Temple nanišani u drugog Meksikanca. Preplašeni praskom sačmarice, konji u zaprezi nemirno se pomaknu. Kočija se zatrese pod Templeovim nogama, tako da sačma izleti iz cijevi ne pogodivši nikoga.

Prvi oblak sačme pogodio je cilj. Dva metka zabila su se u Meksikančovo tijelo, treći u rebra njegova konja, dok je četvrti iskopao krvavu brazdu na sapima drugog konja. Ranjeni konj se propne bolno njišteći. Jahač padne a iz njegovih ukočenih ruku isklizne puška. Kad je pao, drugi ranjeni konj stane se ritati i željeznom potkovom okrzne čelo bandita a potom se stane propinjati i skakati.

Kid se okrenuo. Ponovo je napet, kolt, spreman da obračuna s posljednjim banditom. Podigavši ga u visinu ramena, opazi posljedicu Templeova pucnja. To je značilo da se valja riješiti još jednog razbojnika jer će inače odjahati da obavijesti braću Flores što

se dogodilo s Adánom. Kid je znao što će biti poslije toga. Nije mu bilo lako da nanišani jer je razbojnikov konj bio vrlo nemiran. Kid kroz dim opazi kako je konj divlje poskočio i zbacio jahača sa sedla.

Pošto je nogama izbacila India iz kočije, Jeanie brzo skoči. Namjeravala je pograbit Kidovu »vinčesterku«, ali se predomisli kad je pogledala iz kočije. Rođena i odrasla na granici Teksasa, Jeanie je znala ocijeniti situaciju. Činilo se da Kidu više nije trebala puška. No dogodilo se nešto čemu je trebalo posvetiti pažnju. Jeanie je pomislila kako će ona najbolje to obaviti jer je Kid bio zaokupljen razbojnikom.

Premda je ovdje bilo samo nekoliko razbojnika, oni su sigurno pripadali većoj bandi. Stoga je kočija odmah morala krenuti za For Sawyer, prije nego što stignu ostali razbojnici. Međutim, jedan od konja iz zaprege bio je ubijen. Mada su konji razbojnika dresirani za jahanje, možda bi se jednoga moglo upregnuti.

Vidjevši što se dogodilo kad je Temple pucao, Jeanie je znala da mora biti brza. Od početka putovanja u Brownsville proklinjala je tu nespretnu odjeću koju je obukla po majčinoj želji. Namrštila se i trčala suknju prema gore. Ukazale su se visoke čizme i gole noge iznad koljena. I skoči iz kočije i pojuri pokraj Kida. Dosad se konji nisu razbjegli, nadala se da će uhvatiti barem jednoga prije nego što stanu bježati.

Premda je nepomično ležao, čuvar konja nije bio ozbiljno povrijeđen. Kidov metak samo mu je okrznuo rebra, a zatim pogodio konja u uho.

Shvativši da nije ozbiljno ranjen, razbojnik stane razmišljati kako da pobjegne. Baš kad se pripremio da skoči na najbližeg konja, ugleda Jeanie kako trči prema njemu. Najprije posumnja u svoju sreću, a onda pogodi djevojčine misli. Brzo promijeni namjeru. Umjesto da skoči na konja pričekat će da mu se djevojka približi, tada će je zgrabiti. Kada će imati laoca nitko se neće usuditi da puca u njega, pustit će ga da ode.

Dok je padao s konja, banditu je ispao revolver. Osjećao ga je ispod ti-

jela. Oprezno je micao rukom, sve dok njegovi prsti nisu napipali džak revolvera. Potom stane promatrati djevojku spremajući se da se baci na nju čim stigne do njega.

III

Colin Farquharson je ostao zaprepašten kad je vidio kako Adán Flores pada. Načas se ukočio i užasnut promatrao kako kaplje krv iz rupe na banditovoj sljepoočici. Zatim ga pucnjava podsjeti što se zbiva. Sve se dogodilo tako brzo. Colin se trgne kada je opazio kako je Jeanie izletjela iz kočije i pojuri la pored Kida. Njemu se učini da je djevojku uhvatio histerični strah i da sada bezglavo juri u opasnost.

Colin potrči za djevojkom. Jeanie je trčala tako brzo da joj se Colin uspio približiti tek kad je stigla do konja. Spazivši kako su konji nemirni, Colin odluči da zaustavi djevojku prije nego što se zaleti među njih i ozbiljno povrijedi. Naglo se baci i obuhvati djevojku oko struka. Djevojka preplašeno vrisne kad je shvatila da je uhvaćena. Colin je nježno ali odlučno pritisne na zemlju.

Pogodivši Jeaninu namjeru, Kid je spustio vojnički revolver i počao za djevojkom. Vidio je kako se Colin s njom bori. Usta mu se iskrive u osmijeh kad se sjetio što će reći djevojka kad se oslobodi Colina. No, tada uhvati što se pred njim zbiva.

Sa svog mjesta bandit nije vidio Colina sve dok se ovaj nije potpuno približio djevojci. Istovremeno ugleda Kida kako trči prema njemu. Potevši revolver, razbojnik opali u Kidovu pravcu.

Kid se baci u stranu i za dlaku izbjegne smrt. Zatim ispali tri kica. Jedan za drugim. Bandit se okrene i padne potruške.

Preplašeni konji potpuno su pomahnitali od ove posljednje pucnjave. Razbježe se njištajući i ržući. Premda se Kid odmah digao, shvatio je da nema nikakve nade da ih uhvati.

Kid pažljivo pogleda dvojicu razbojnika. Znao je da s takvim ološem ništa ne smije prepustiti slučaju. No, bili su mrtvi. Zatim pogleda prema djevojčinim nogama koje su mlatarale pod Colinovim tijelom.

— Pusti me! — vikala je — Skini s mene te smrdljive šape!

— Poslušaj je dok te nije ugrizla, prijatelju — savjetova mu Kid približivši se Colinu.

Skot klekne i pogleda Kida. Jeanie se okrene. Do tog trenutka mislila je da ju je priklještio bandit. Sada shvati da ju je srušio taj kicoš u suknji. Bljesno pogleda oko sebe te spazi odbjegle konje.

— Makni se, budalo! — prosikće. — Što to izvodiš? Konji su nam bili potrebni!

— Potrebni ko... — promuca Colin, ustane i pruži joj ruku. — A ja sam mislio da vi...

— Što ste to mislili? — oštro poviče Jeanie. — Prokletstvo, da me niste zaustavili...

— Zaustavili bi te lešinari — dovrši Kid. — Pravio se mrtvim, djevojko i čekao da te zgrabi.

Jeanie pogleda nepomično tijelo i kimne glavom. Uvidjela je da je izbjeгла opasnosti.

— Zamalo ste me zgnječili — stane ga grditi. — A konji su pobjegli.

— Ne mogu vam reći koliko mi je žao, gospođice — odgovori Colin.

— Nema smisla trošiti riječi — ljutito će Jeanie. — Idem vidjeti treba li pomoći Templeu.

Promatrajući je kako odlazi, Colin duboko uzdahne i okrene se prema Kidu.

— Hrabra je to cura. Većina djevojačka, koje ja poznajem, vriskale bi ili bi se onesvijestile da su tako nešto doživjele.

— Jeanie se ovdje rodila i ovdje je odrasla — odgovori Kid. — Borila se protiv Indijanaca kad joj je bilo deset godina. Navikla je na takve događaje.

— Meni je to prvi put — reče Colin. Ubio sam čovjeka.

— Ubio bi on tebe da... — počne Kid. — Što će reći policija — prekine ga Colin.

— Policajci se ne usuđuju izlaziti iz grada — odvratí Kid. — Samo bi ti čestitali na tom djelu. No, savjetovao bih ti da se ne zadržavaš u Teksasu.

— Ne razumijem.

— Čovjek kojega si ubio zove se Adán Flores. Njegova tri brata tražit će te posvuda.

— Bio je to nesretan slučaj — pobuni se Colin, pogađajući značenje Kidovih riječi. — Njegov pištolj je opalio kad sam ga udarcem pomakao prema gore. Nisam htio da se to dogodi...

— Na to se njegova braća neće obazirati — upozori ga Kid. — Oni znaju da je Adán mrtav i ubit će onoga tko je njega usmrtio. Znaš li rukovati revolverom?

— Koristio sam se puškom i sačmaricom od djetinjstva, no s pištoljima nisam spretan.

— Uzmi ovu »spencericu« ako nemaš puške — predloži mu Kid. — Trebat će ti ako su Floresova braća u blizini. Znaš li rukovati tim svojim nožem?

— Bodežem? — upita Colin, dodirnuvši držak što je virio iz korica na boku. — Učio sam kako se njime rukuje. No, ako im objasnim i...

— Neće ti dati vremena da im objasniš — zagrmi Kid. — Poznajem te tipove. Hoćeš li pušku?

— Imam pušku u prtljazi — odgovori Colin.

— Hajde da je izvadimo — reče Teksašanin. — Što brže krenemo, to bolje po nas.

— Abelu nema spasa, Kide — reče Temple.

— Staviti ćemo ga na kočiju čim ovo me dadeš pušku — odgovori Kid. — Hoće li ove tri strvine odvući kočiju do Sawyera?

— Naravno — uvrijedi se vozač. — Samo će ići mnogo sporije.

— Znaš li tko nas je napao, Lou? Bio je to Adán Flores — reče Kid i pokaže prstom njegov leš.

— Oho! — viknu Temple, a Jeanie preplašeno pogleda mrtvo tijelo, zatim Colina. Vozač se obazre oko sebe i nastavi: — Nitko od njih nije pobjegao, zar ne?

— Nije, ali njihovi konji su se razbježali. Bit će bolje da odmah krenemo.

— Svakako — odgovori vozač. — Hajde, gospodine, da iskopamo vašu pušku.

Došavši do stražnjeg dijela kočije, u kojem je bila prtljaga, Temple izvuče kovčeg od mahagonija. Colin ga otključa i podigne pokrov. Unutra su bile dvije dvocijevke, jedna »henrijevka«, vrećica za barut, kožna kesica za metke i četiri kutije patrona kalibra 11 mm za pušku opetušu. Colin izvuče »henrijevku« i kutiju patrona, potom zaključa kovčeg. Temple zamota Simcockovo tijelo u pokrivač i podigne ga na krov.

— Što ćemo s ostalim leševima? — upita Colin kada je Temple sjeo na kočijaško sjedalo.

— Imamo samo tri konja u zaprezi — reče Kid. — Ne bismo prešli ni nekoliko kilometara. Pokupit će ih vojska ili policija.

Lešinari su već kružili. Poštanska kočija nastavila je prekinuto putovanje. Do tog trenutka nijedan strvinar crnih krila nije se usudio spustiti i započeti svoj posao.

Istočno od tog mjesta, na užvisni, neki je jahač zaustavio konja kad je zamijelio strvinare, zatim je pogledao tragove poštanske kočije. Promatrao je neko vrijeme, a onda se okrenuo na sedlu, skinuo sombrero i mahnu njime iznad glave.

Nakon nekoliko minuta priključilo mu se dvadesetak dobro naoružanih jahača Bili su to Meksikanci. Premda su bili obučeni kao vakerosi, nitko tko je poznavao pogranični kraj uz Rio Grande, ne bi ih zamijenio s čuvarima stada.

Braća Flores jahala su na čelu. Polako su se približavali mjestu prepada, neprekidno se obazirući i pazeći da ne upadnu u klopku.

Crnomanjasti Tiburcio, lijep i vitak bio je snažan. Njegova odjeća bila je skupa i elegantna. Srebro je svjetlucalo u vrpci bijeloga sombrera. Oko struka blistao je pojas za nošenje oružja od crne kože, a u njemu vojnički kolt s desne strane, s lijeve nož duge oštrice. Bio je vješt u oružju. Na svom bijelo-crnom pastuhu hladno je proučavao prizor.

Lijevo od Tiburcija jahao je Vicente, najmlađi Flores, obučen besprije-korno, kao najmiliji sin bogatog veleposjednika. Njegovo lice već su nagrdili tragovi raskalašena života, a izraz je odavao okrutnu prirodu. Srebro je svjetlucalo i na njegovoj odjeći, dok su iz pojasa virili dršci od slonovače dvaju mornaričkih koltova. Njegov riđan hodao je elegantno, ali i nervozno jer je Vicente često upotrebljavao mamuze i bič.

Matteo Flores bio je srednje vidine i ružna lica. Preko lijevog obraza spuštala se brazgotina od noža. Oči su mu upale, nos povijen, a usne debele i iskrivljene. Prijave bijele hlače dopirale su do gležnja bosih nogu u stremenima indijanskog sedla. Bio je prijav. Jedino su vojnički kolt i mačeta duge oštrice pokazivale znakove čišćenja. Zgurio se na rafi koja je izgledala tako jadno da je ni lešinari ne bi pojele. No, izgled toga konja je varao. Bio je to najbrži konj u razbojničkoj družini.

— Čini se da je brat Adán pokušao opljačkati poštansku kočiju — reče Vicente kad su se približili mjestu napada. — Na žalost, bio je kao i uvijek...

— Zaveži i gledaj oko sebe! — zareži Tiburcio. — Što ti misliš Matteo?

Prije nego što je odgovorio, Matteo pogleda lešinare, zatim promotri tlo oko leševa. Tiburcio je strpljivo čekao odgovor jer je znao da se njegov brat dobro razumije u te stvari.

— Ovdje nema nikoga — reče Matteo.

— Ptice se još nisu spustile na mrtvace — naglasi Tiburcio.

— Oni koje je pokušao opljačkati vjerojatno su već otišli — odgovori Matteo. — Jedino bi se Indijanac mogao sakriti pred mojim pogledom.

Tiburcio je htio saznati kako je ubijen Adán. Stoga nije dopustio da konji izbrisu tragove.

— Dvojica neka pripaze na put — poviče i sjaše. Matteo i Vicente također sjašu. Ne gledajući druge leševe, približe se Adánu. Matteove oči pažljivo su proučavale svaku zgaženu travku i čitale tragove. Tiburcio se namršti.

Matteo klicima kraj Adána i okrene mu glavu da vidi ranu.

— Da mi je samo znati kako se to dogodilo? — začudi se Matteo.

— Adán je uvijek bio glup... — reče Vicente.

— Ali ne tako glup da dopusti da mu se netko približi i stavi cijev revolvra na sljepoočnicu — prekine ga Matteo.

— Pucano je iz njegova revolvra — reče Tiburcio pošto je pregledao Adánov revolver — ali nema znakova da je ikoga pogodio.

Ostali razbojnici proučavali su druge leševe. Mnogi od njih znali su čitati tragove i rekonstruirati događaj. Jedan od njih približio se razbojniku kojega je ustrijelio Temple.

— Gospodarul — poviče. — Arturo je živ!

Tiburcio požuri, ali ne zato što bi ga zanimalo stanje ranjenika.

Zureći da odu prije nego što stignu ostali banditi, Kid nije procvrtao jesu li svi razbojnici mrtvi. Arturo je ležao bez svijesti, dok su mu rane krvarile. Kad se osvijestio, bio je toliko slab da je mogao samo ležati i polako mahati rukama da odagna lešinare. Prije nego što su razbojnici stigli, ponovno se onesvijestio.

— Doneš' vode i tequile — zapovjedi Tiburcio gledajući Arturovo izmučeno lice.

Ostatak bande okupio se oko Tiburcija, promatrajući ga kako prska Arturovo lice i nalijeva mu tequilu u grlo. Nakon kratkog vremena Arturo otvori oči i zbunjeno pogleda oko sebe. Odmah su ga stali ispitivati.

— Tko je ubio Jaimea? — upita jedan.

— U čemu ste pogriješili? — zapita drugi.

— Kako... — započne treći.

— Tišina! — zagrmi Tiburcio. Zatim se sjeti da je prvo pitanje postavio Jaimeov brat. — Ostan' ovdje. Manuel. Ostali neka pokupe oružje i natovare Adána ... i Jaimea na konje.

Svaki član družine naučio je slušati naređenja bez riječi.

— Vode! — prostenje Arturo.

— Što se dogodilo? — upita Matteo kad mu je dao piće.

— Vidjeli smo poštansku kočiju. Adán je rekao da ćemo je opljačkati — promuća Arturo. — Pucalo se...

— To vidim! — poviče Tiburcio. — Tko je ubio Adána?

— Putnik u suknji — odgovori Arturo i spazi nevjericu na licima onih koji su ga slušali. — Istina je. Kunem se. Taj muškarac nosio je suknju. Adán i Jaime su mu se smijali i Adán ga je pozvao da mu priđe i upravo se spremao da pogleda što nosi pod suknjom. Čovjek je rukom gurnuo Adánov revolver koji je u tom trenu opalio. Zatim je Cabrito...

— Cabrito! — poviče Matteo.

— Bio je u poštanskoj kočiji — potvrdi Arturo. — Ubio je Indija i Laura...

— Tko je ubio Jaimea? — upita Manuel.

— Neka žena...

— Gospodarul! Traba zaviti moje rane — prostenje Arturo.

— Zaviti ćemo ti ih — obeća Tiburcio.

— Samo nam najprije sve ispričaj.

Arturo im ispriča sve što se dogodilo.

— Što si drugo očekivao od njega — reče Vicente. — Hoćemo li poći za kočijom da vidimo tog muškarca u suknji?

— Pogledaj konje — reče mu Tiburcio. — Crknut će ako pokušamo stići kočiju.

— Samo tri konja vuku kočiju — pobuni se Vicente koji je više vapio za osvetom nego što je oplakivao brata.

— Kad ih sustignemo oni će već biti u Fort Sawyeru — reče Tiburcio.

— Što da radimo? — poviče Vicente.

— Da sjedimo ovdje i molimo za spas Adánove duše dok nam ne umakne čovjek koji ga je ubio?

— Pazi što govoriš, braco! — razbjesni se Tiburcio. — Jedan glupan u obitelji danas je bio svojeglav, pogledaj kako je završio.

Braća su znala da sada od njih očekuju osvetu. Matteo je, za razliku od Vicentea, uviđao da je ograničen, pa je odluku prepustio Tiburciju.

— Potražiti ćemo čovjeka koji je ubio Adána, zar ne? — upita Vicente.

— Svakako — složi se Tiburcio. — No učinit ćemo onako kako ja kažem. Ti

čas poći s polovinom ljudi, odvesti mrtve u San Patricio i pokopati ih. Sastat ćemo se sutra u Onion Creeku, južno od Fort Sawyera.

— Kako ti kažeš — mrzovoljno promrmlja Vicente.

— Upravo tako. Nećemo krenuti dok ti ne dođe — odgovori Tiburcio, zatim se obrati Manuelu koji je stajao u pozadini. — Pođi s Vicenteom, amigo, i pobrini se da dostojno pokopaš brata.

— Si, patrón — odgovori bandit. — Kad se vratim uhvatit ću ženu koja ga je ubila.

— Do tada ćemo saznati gdje se nalazi — obeća Tiburcio. — Kad stignemo u Onion Creek, poslat ćemo čovjeka u grad da dovede Arnalda Hogana.

— On će znati sve što je potrebno — složi se Matteo. — Krenimo.

— Gospodaru — prošapće Arturo, gledajući braću kako se okreću. — Što će biti sa mnom?

— Pobrini se za njega, Vicente — zapovjedi Tiburcio.

Najmlađi brat posluša bez prigovora. Desnicom izvuče kolt i opali u ranjenika. Ni Tiburcio ni Matteo nisu se okrenuli kad je odjeknuo hitac.

— Sada mu je lakše — reče najmlađi brat. — Krenimo — nastavi a njegov pogled susretnu se s Manuelovim.

IV

Kad je poštanska kočija nastavila put, Colina su proganjale misli što će mjesni predstavnici zakona reći kad saznaju da je ubio čovjeka.

April je opazila da je zabrinut. Ispričala mu je kako je otišla iz Galvestona da bi u Fort Sawyera, u jednoj krčmi, preuzela bolji posao. Pitala je Colina što je njega dovelo u Teksas. Bio je sretan što ne mora razmišljati o ubijanju. Ispričala joj da je njegov stric bio major konjice Juga. Kad se vratio u Škotsku pričao je s takvim žarom o Teksasu da je on, Colin, odlučio da vidi tu zemlju. Colin je rekao da njegov bratić živi u Fort Sawyera.

Jeanie je jasno pokazala da ne želi sudjelovati u razgovoru. Držeći sačmar-

icu mrtvog pratilaca poštanske kočije odgovorila je kratko na nekoliko pitanja i tako naglasila da želi da je puste na miru. Colin je mislio da se djevojka ljuti na njega, dok je April njezino držanje objasnila snobovskim prigovorom »poštenih« žena koje su »osudene« da putuju s kavanskim pjevačicama. Jeanie se neprekidno naginjala kroz prozor i promatrala put. Odahnula je kad se Kid javio s krova da se naziru gradska svjetla.

Već je pala noć kad je kočija prošla kroz meksičku četvrt, pa glavnu ulicu, te se zaustavila na stanici.

Kad je stigao okružni šerif, postavio je mnogo pitanja na koja su uglavnom odgovarali Kid i Temple. Colin se iznenadio što je mrzovoljni službenik zakona povjerovao u sve što je čuo i što nije htio uzeti pismene izjave. Bio je zadovoljan kad je čuo za smrt Adána Floresa. Rekao je Colinu kako se ne mora bojati osвете njegove braće dok je u Fort Sawyera. Kad je to čuo, Kid je nezadovoljno zagundao.

Colin je saznao da je njegov bratić Tom Breda otišao na službeni put i da će se vratiti tek za nekoliko tjedana. Doznao je da je Grand hotel najbolji u gradu. Nekakav mali čovjek, lukava izgleda i prijav, po imenu Arnie, pomogao mu je da odnese prtljagu. Usput ga je ispitiivao o napadu na poštansku kočiju, a naivni Colin je to pripisao znatiželji.

Sišavši niz stepenice, Colin opazi visokoga, vitkog mlad ča kako gleda s recepcije. Čovjek se uspravi i polako prijeđe prostoriju. Premda se prijateljski smiješio, njegova desnica bila je naslonjena tik uz držak vojničkog koluta dugačke cijevi.

— Zdravo — pozdravi ga i pruži mu ruku. — Zovem se Kenny Schell. Moja sestra Jennie ispričala mi je što se dogodilo. Došao sam da vam se zahvalim što ste joj spasili život.

— Nisam je spasio — usprotivi se Colin i pruži mu ruku.

— To kaže i ona — odgovori Kenny. — No da ju je razbojnik uhvatio, bila bi mrtva.

— Tog čovjeka ubio je kauboj — reče Colin. — Ja sam spriječio vašu sestru da ulovi konja.

— Rekla mi je kako ste je zaustavili — nasmije se Kenny. — Da mi je bilo vidjeti njezino lice kad ste je oborili! Nadam se da nemate ništa protiv da vas pozovem na piće.

Colin osjeti potrebu za društvom. Zanimao ga je ponovni susret s Jeanie. Osim toga, Kenny mu je bio simpatičan. Colin se nasmije.

— Upravo idem na večeru. Hoćete li sa mnom?

— Hoću — pristane Kenny. — Da mama i Jeanie nisu otišle posjetiti prijatelje, mogli bismo kod nas večerati.

— Da je Colin poznavao život na Zapadu znao bi objasniti Kennyjevo ponašanje. Čim su se rukovali, mladi je Teksašanin ponovno stavio desni palac na pojas za nošenje oružja. Dok su išli u blagovaonicu, Kennyjeve oči su pogledale lijevo i desno. Bio je napet, a svatko tko je poznao prilike u ovom kraju znao je da očekuje gužvu.

Kenny objesi šešir na naslon stolice, zatim sjedne i pogleda Colina. Colin je bio gologlav. U sobi je ostavio svoj ogrtač i bodež.

— Zar nemate pištolja, Coline?

— Imam »henrijevku«, sačmaricu i dvocijevku.

— A revolver?

— Ne. Imam, doduše, par pištolja...

— Zašto ih ne nosite? — upita Kenny.

— Nisam znao da moram biti naoružan u gradu — odvrati Colin.

— Ubili ste Adána Floresa — uzdahne Kenny. — Zar vas Kid nije upozorio da će vas njegova braća pokušati ubiti?

— Da. Ali šerif je rekao da se nemam čega bojati u gradu.

— Henry Lansing je nesposobniji nego i strašljivac — reče Kenny. — Trebali ste poslušati Kida. Hoćete li se dugo zadržati?

— Dok se vrati Tom Breda — odgovori Colin.

— Tako dugo? Uh! — reče Kenny.

U tom trenutku stigne konobar i stane nabrajati nazive jela koja su Colinu bila nepoznata, umjesto da donese jelovnik.

— Što vi predlažete, Kenny?

— Vražji gulaš i pitu od jabuka — odgovori Teksašanin.

— Cijenim vaš ukus — reče Colin kad se konobar udaljio. — Ali što ste to naručili?

— Mislite na vražji gulaš? — naceri se Kenny. — To se pravi od teletine, govedine, iznutrica, krumpira i štošta drugoga. Sve se to isjecka i pirja tako dugo da se na kraju ne zna od kojeg je to vraga sve napravljeno.

Colinu je gulaš bio vrlo ukusan. Saznao je da Kennyjeva obitelj živi nomadskim životom, da love divlje konje te da su došli u Fort Sawyer nadajući se da će s vojskom sklopiti ugovor o kupnji konja.

— Mi bismo morali dobiti taj posao — nastavi Kenny. — Tata nas je naučio sve što je znao o lovu na divlje konje i o njihovom kroćenju. Znamo taj posao.

— Zelim vam mnogo uspjeha — reče Colin i gurne svoju stolicu. — Da nešto popijemo? Gospođice Hosman, koja je bila s nama u poštanskoj kočiji, pozvala me u krčmu »Mrki medvjed«. Da odemo tamo?

— To je najbolja krčma u gradu — odgovori Kenny.

— Vaša sestra nije rekla zašto je putovala — reče Colin kad su izašli iz blagovaonice.

— Išla je u Brownsville da posjeti rođaka — odgovori Kenny i licem mu načas preleti sjenka. — Hoćete li u sobu po oružje?

— Što će mi? Ta ne idemo daleko.

— Kako želite — otegnu Kenny. — Nastradat ćete ako se susretnete s braćom Flores.

Mladi Teksašanin zašuti, ali se oprezno ogleda dok su prelazili cestu. Stigli su do »Mrkog medvjeda«. Prije nego što je sjeo, Kenny je pregledao goste u krčmi. Bili su to uobičajeni gosti: nekoliko vojnika, građani, kauboji i nekoliko djevojaka. Sumnjivih nije bilo.

Colin je postao meta svačijeg oka. Premda su gosti razgovarali o njemu nitko mu nije pristupio niti ga oslovio. — Što ćete popiti? — upita Kenny.

— Viski — odgovori Colin, okrećući se na sve strane, te se obrati pipničaru: — Je li gospođica Hosman ovdje?

— Vi ste ubili Adána Floresa, zar ne? — upita čovjek, uzrujano se okrećući. — Naravno da je ovdje. — Kim-

nuo je glavom prema stepenicama. — Reci ću joj da ste došli.

Colin je na stepenicama zamijetio mršava čovjeka srednje visine i oštarih crta lica. Obučen u priljavo kaubojsko odijelo, čovjek je zurio u tezgju. O pojasu mu je visio mornarički kolt. Colin je bio sretan da bar nečiji pogled nije uprt u njega. Kad je spazio da ga Kenny i Colin gledaju, čovjek nestane.

— Kako dugo je Sprig Branch u gradu? — Kenny upita pipničara.

— Stigao je s trojicom odmah poslije zalaza sunca — reče pipničar nalijevajući viski u čaše. — Gospođica Hosman je rekla da vas časti prvim viskijem, gospodine.

— Sviđa mi se ta gospođica, iako je još nisam upoznao — nasmije se Kenny. — Za njezin i vaš dug život, Colin.

— I vaš — odgovori Colin i digne čašu. Viski nije bio poput škotskoga, ali je bio bolji nego što je očekivao. — Pretpostavljam da poznajete onog momka koji vas je gledao sa stepenica.

— Naravno — odgovori Kenny. — To je Slinky Moore i radi sa Sprigom Branchom. Oni su lovci na divlje konje.

— Kao i vi.

— Ne bih se zadovoljio tom usporedbom jer nikada ne postupam s konjima kao Branch i njegovi ljudi.

— Kako to mislite? — upita Colin.

— Ne volim ljude koji sputavaju konje lancima i kiadama kad ih ulove — odgovori Kenny. — To rade Branchovi ljudi, a znaju biti i mnogo okrutniji. Znao sam da Slinky nije sam.

Polako okrenuvši glavu, Colin opazi kako se četvorica muškaraca spuštaju stepenicama. Dvojica su bila mršava, neobrijana lica kao u ubojica. Nosili su odijela od jelenje kože, na nogama su imali mokasine, pojasevi su im bili ukrašeni noževima i revolverima. Kenny mu je šapnuo da su to Sam i Eric Trimble.

Sprig Branch nadvisivao je stasom braću Trimble. Crna kosa visjela mu je ispod priljavoga šešira. Nosio je sivu košulju, jahače hlače izbljedjele plave boje, a na nogama visoke indi-

janske mokasine od teleće kože. O vojničkom pojasu visio je revolver remington.

— Zdravo, Kenny — pozdravi Branch prišavši tezgji. — Nisam znao da ću te ovdje naći. Kako su mama i mala Jeanie?

— Dobro — odvrati Kenny, promatrajući Brancheve ljude koji su okružili njega i Colina. — Kako si ti, Sprige?

— Sve što ne valja izliječit će ugovor koji ću sklopiti s vojskom — odgovori Branch i nalakti se na tezgju. — Ugovor je gotova stvar.

— Dobro je biti tako siguran — odvrati Kenny, okrenuvši leđa tezgji i gledajući braću Trimble. Moore je stajao iza Colina, dok su mu se usta iskrivila u zloban osmijeh.

— Tvoj prijatelj je vrlo elegantan, Kenny — reče Eric Trimble. — Još nisam vidio muškarca u suknji.

— To nije istina, braco — dobači Sam Trimble. — Vidjeli smo jednoga u Galvestoneu prije rata. No, on je imao periku i nosio je nakit, pa su se mornari na njega lijepili kao pčele na med.

Colin duboko udahne i spusti čašu. Bio im je okrenut leđima, ali je u ogledalu vidio podrugljiva lica braće Trimble. Nešto u izrazu njihovih lica upozori Colina na opasnost. Ta dvojica tražila su gužvu. Colin je stisnuo usne ne obazirući se na njihove riječi.

— Sjećam se tog momka — nastavi Eric. — Priča se da je nije skidao tu suknju. Nosio je i gaćice s volančićima. Imaš li ti takve, momče? Ili bih možda morao reći, »curice«?

Colin se nije dao izazvati. Međutim, Kenny pogleda Brancha i procljedi: — Reci im da prekinu, Sprige.

— Momci se samo šale, Kenny — odvrati Sprig.

— Pitao sam te, »curice« — nastavi Eric — što nosiš ispod suknje?

Colin se polako okrene prema izazivačima i reče: — Mislim da će biti bolje da se brinete za svoje poslove.

Nastane tišina kad su gosti postali svjesni da skupina pokraj tezge ne vodi bezazlene razgovore.

Pogledavši oko sebe, Branch se naceri. Bio je to zgodan način da se otarasi svoga jedinog suparnika Kennyja Schella i sklopi ugovor s vojskom.

Osim njih, na tom području nije bilo nijednoga drugog lovca divljih konja. Znao je da će vojska sklopiti ugovor s prvim krotiteljem koji im se bude javio. Međutim, ni Branchu ni vojsci nije bio nepoznat dobar glas obitelji Schell. Vojska bi mogla sklopiti ugovor s Schellovima, premda je Trader Schell mrtav. Međutim, ako se Kennyju dogodi nesreća, onda će vojska trgovati samo s njima, Sprigom Branchom.

Branch je znao kako će Skot reagirati na primjedbe u vezi s njegovim kiltom. Stoga je naredio svojim ljudima da izazivaju Colina kako bi uvukli Kennyja u tučnjavu. Znajući što gazda želi, Moore namigne braći Trimble i uhvati rub kilta.

— Pogledaj... — započne niski muškarac.

Međutim, nije dovršio rečenicu. Colin ga dohvati ljevicom i odbaci daleko od tege.

Sam Trimble iznenađeno opsuje i stane se okretati prema Colinu. Skot stisne šaku i udari Sama sa strane po čeljusti, te ga odbaci na brata, a zatim desnom šakom udari Erica u trbuh. Eric padne na koljena urlajući od boli.

Branch je zaprepašteno gledao kao da je opčinjen prizorom. Iza Kennyja i Colina sjedio je Moore, boreći se protiv nesvjestice. Sam se naslonio na stol, klataći glavom amo-tamo kao da će se svakog časa srušiti. Vidjelo se da će mu trebati dosta vremena da ponovno prikupi snagu.

— Zašto si to učinio? — zauria Branch. — Momci su se samo šalili.

Prije nego što mu je itko odgovorio, Sam se odmakne od stola i uspravi, nadlanicom obriše usta od krvi i opsuje.

— Prokleta tetko! — zauria i uhvati držak kolta. — Oružje u ruke!

— On nema revolvera — reče Kenny.

— Onda će podići suknu i pokazati nam što ima pod njom! — zareži Eric prišavši bratu.

— Zar ćeš im ti, Branche, dopustiti da to provedu? — upita Kenny, ne ispuštajući trojicu muškaraca iz vida.

— Znaš kako je, Kenny — odvratí Branch pošto je stao uz Erica. — Gazda mora podržati svoje momke.

— Znači, tako — mirno reče Kenny. Samo reci ako želiš navaliti na mene, a Colina ostavi na miru.

— Nikoga ne želimo napasti, Kenny — glasno odvratí, tako da ga svi čuju. — Taj je čovjek napao moje momke i mi držimo da to nije u redu. Zato ćemo provesti ono što smo naumili.

Colin je iznenađeno shvatio da se ti ljudi ne šale. Nijedan Skot ne bi pristao na takvo poniženje. Znao je da će doći do ozbiljne gužve ako ostane u tom lokalnu.

— Bit će bolje da odemo — reče Kennyju.

— Ne prije nego što učinimo ono što smo rekli — zauria Eric.

— Hajdemo, Coline — reče Kenny.

V

Jeanie Schell odahne kad je prikopčala svoj pojas. Na krevet je bacila haljinu i šesir i te skinula cipele u kojima se osjećala tako neugodno. Njezina kratka kovrčava kosa više nije bila sakrivena, a na sebi je imala odjeću u kakvoj ju je pamtio Kid. Bila je to kockasta muška košulja i kaubojske hlače. Široke nogavice prekrivale su jahaće čizme visokih peta. Udahnuvši od zadovoljstva, djevojka iziđe iz spavaće sobe.

Schellovi su živjeli u kolibi koju je napustio bivši vlasnik. Mama je već odavna bila naučena na takav privremeni dom pa ga je znala i udobno namjestiti. U ta dva dana, otkako su Kenny i ona stigli, očistila je kolibu te je namjestila stvarima bivšeg vlasnika, i svojima koje je izvukla iz kola. Tako su imali kuću dok su boravili u Fort Sawyeru. Mama je uvijek tako živjela, a njen doista sretan brak s Traderom Schellom nadoknađivao joj je sve neudobnosti nomadskog života.

Mama je bila srednje visine, a kako se udala vrlo mlada, izgledala je kao Jeanina starija sestra. Dobro je izgledala sa svojih trideset i devet godina. Njeno veselo simpatično lice uokvirivala je plava kovrčava kosa.

— Sto je Kennyju trebalo da uza sve poslove još i mazi tog Škota, mama? — upita Jeanie.

— Oni je spasio života. Obavezni smo mu pomoći.

— Ne zaboravi da me i Kid spasio — pobuni se Jeanie. — Zar nismo i prema njemu obavezni?

— Ysabel Kid zna od svoje desete godine kako da se brine o sebi — odgovori mama. — Kid poznaje bandite kao što je tvoj tata poznavao divlje konje. Taj Škot ih ne poznaje pa mu moramo pomoći.

Kad je spomenula svoga supruga, mama je pogledala prema ognjištu. Slijedeći majčin pogled, Jeanie je znala što je privuklo njezinu pažnju. Na zidu, iznad ognjišta, na počasnom mjestu visio je vojnički kolt s drskom od slonovače. Bio je to revolver njezina oca. Gledajući ga, ponovno je podsjetiti na težak novčani položaj njezine obitelji.

Vremena su bila teška u Teksasu. Jug je izgubio rat i Teksašani su radili da obnove svoju državu. Poraz je izazvao nove probleme.

Pobjedom Sjevera, novac Juga postao je bezvrijedan. Teksašani su morali početi gotovo ni od čega da bi obnovili uništenu privredu. U državi nije bilo industrije koja bi mogla konkurirati, no posjedovala je veliko prirodno bogatstvo.

Glavni izvor prirodnog bogatstva bila je stoka. Tokom rata krda dugorožne stoke nesmetano su se množila. Bila je to mogućnost rješavanja teškoća, i nekoliko dalekovidnih ljudi je to uočilo. Međutim, povratak financijskoj stabilnosti nije bio lak. Trebalo je riješiti dva glavna problema: kome prodati stoku i kako pohvatati poludivlja goveda na velikim, neogradenim ravninama i pašnjacima Teksasa.

Taj drugi problem najviše je zanimalo obitelj Schell. Ljudima koji su se htjeli baviti stocarstvom bili su potrebni konji. Za rata vojska Juga kupovala je goleme količine konja od teksaških rančera. Da bi okupili i uzgajali stoku, rančerima je bilo potrebno mnogo konja. Upravo u tom poslu istakli su se lovci i krotitelji divljih konja. Takvi lovci bili su i članovi obitelji Schell. Mustangi, divlji konji, lutali su

u velikom broju teksaškim ravninama te su postali vrlo važni u obnovi Teksasa.

Premda je potreba za konjima bila velika Trader Schell nije se obogatio. Samo nekoliko rančera, koji su bili dovoljno mudri da za rata pretvore novac u zlato, mogli su plaćati konje u gotovu. Ostali su davali nekretnine ili potpisivali zadužnice za konje. Trader je primao zadužnice. Morao je podmirivati troškove, a vlasnici dućana primali su samo novac, a izbjegavali zadužnice.

Nakon Traderove smrti obitelj je odlučila da se nastavi baviti njegovim poslom. Samo su to i znali. Jedan od glavnih razloga da tako odluče bila je vijest za koju su saznali od utjecajnog prijatelja, da vojska želi kupiti nove jahače konje. Priliku je trebalo iskoristiti. Vojska je dobro plaćala, i to u gotovu. Prema obavijesti prijatelja, vojska je trebala velik broj konja i htjela je da ih nabavi Trader Schell, jer je bio poznat po poštenju.

Međutim, Trader Schell je poginuo prije nego što je stiglo to pismo. No mama je bila uvjerena da njezina obitelj može nastaviti Traderov posao. Trader ih je naučio sve u vezi s lovom i kročenjem divljih konja. Ali kako nabaviti novac? Isplativši svoje lovce nije im ostalo dovoljno gotovine da kupe opremu za opsežniji lov.

Protiv volje mama je odlučila da zamoli pomoć muževljeva brata. Prije rata Trader mu je pomogao da osnuje tvrtku. Poslala je Jeanie u Brownsville da mu objasni koja ih je nevolja snašla.

Djevojka se namrštila kad se sjetila kako je završilo to putovanje.

— Neka stric Jabez ide do davola! — promrši ona. — Mogao nam je pomoći da se izvučemo. Rekao je da jedva spoja kraj s krajem, a sestrina Annie-Jo svi je obučena u svilu. Vrlo je elegantna, ormar joj je pun skupih haljina.

— Nikada nisam previše simpatizirala Jabeza — prizna mama. — Međutim, mislim sam da će se polakomiti na dobitak, ako nam već ne želi pomoći zato što je Trader bio njegov jedini brat.

— Neki ljudi brzo zaboravljaju — ogorčeno će Jeanie.

Da je Ysabel Kid to znao, ne bi se čudio djevojčinu ponašanju u poštanskoj kočiji. Trader Schell bio je za života prilično darežljiv, naročito prema svome bratu. Jabez Schell ipak nije htio pomoći obitelji svoga brata, premda je njegov posao cvao.

— Već ćemo se nekako snaći — reče mama — i bez pomoći strica Jabeza.

— Što ćemo sada, mama?

— Ono što smo već namjeravali — odgovori mama. — Posjetit ćemo čovjeka koji kupuje konje za vojsku sutra u podne i nastojati ugovoriti posao.

— Kako ćemo nabaviti hranu?

— Dick Hoffer pomoći će nam ako potpišemo ugovor.

Kucanje na vratima prekinulo je taj razgovor. Mama kimne glavom i pođe da uzme karabinku koja je bila prislonjena uz ognjište. Jeanie priđe vratima.

— Tko je? — poviče ona.

— Dusty Fog — čuo se poznati glas.

Mama odahne i spusti karabinku. Jeanie otvori vrata. Osim što im je bio dugogodišnji prijatelj, Dusty Fog bio je legendarna ličnost, iako mlad.

Istakao se u građanskom ratu, premda mu nije bilo ni sedamnaest godina kad je počeo.

Pošto se vratio u Teksas, Dusty Fog postao je nadglednik na ranču O-D jer je Olea Devila Hardina osakatio konj. Nedavno se vratio s važnog zadatka u Meksiku te se prihvatio obnove ranča. Kružile su priče o njegovoj hrabrosti i sposobnosti. Munjevitom brzinom izvlačio bi revolver, savršeno je pucvo jednom i drugom rukom, u tučnjavi je bio nenadmašiv.

Na trijemu su stajala dva muškarca. Jedan je bio visok metar devedeset, plave kose i lica klasične ljepote. U desnoj ruci držao je kaubojski šešir. Njegovo kaubojsko odijelo bilo je sašiveno po mjeri. Sav njegov izgled odavao je golemu snagu. Oko pasa visio mu je širok pojas za nošenje oružja, a na njemu dvije elegantne navlake iz kojih su stršala dva drška od slonovače vojničkih koltova.

Drugi muškarac bio je neugledan. Od kovrčave plave kose do visokih

peta na čizmama bio je visok svega metar šezdeset pet. Premda je odjeća bila kvalitetna, na njemu je djelovala iznošeno. Ni savršeno napravljen pojas i par vojničkih koltova nisu popravili dojam. Ali njegovo je lice odražavalo snagu i bilo je inteligentno. Njegova odjeća više je skrivala nego otkrivala njegovu snagu.

Jeanie se obrati nižem muškarcu i zaželi mu dobrodošlicu.

— Udite, kapetane Dusty. I vi, prijatelju.

— Zdravo, mama i Jeanie — pozdravi ih Dusty Fog ušavši u kolibu sa svojim pratiocem. — Ovo je Mark Counter.

Mark Counter bio je poznat po golemoj snazi i vještini u borbi. Po njegovu uzoru odijevali su se mladi kauboji u Teksasu. Sin rančera iz jugozapadnog dijela Teksasa, pratio je Kida i Dustyja na tajnom zadatku u Meksiko. Kad su obavili posao, Mark se nije vratio kući, već se zaposlio na Hardinovu ranču O-D, ali kao član posebne skupine odabranih ljudi koji su se brinuli za sigurnost ranča i neprekidno obilazili udaljenije dijelove.

— Dobro večer, gospodo — reče Mark i nakloni se.

— Strašno nam je žao što nema Tradera, mama — nastavi Dusty. — Stric Devil vas lijepo pozdravlja.

— Hvala, Dusty — odvrati mama. — Sjednite. Jeste li jeli?

— Pukovnik u garnizonu počastio nas je večerom — reče Dusty. — Dotjerali smo stado goveda za prehranu Indianaca u rezervatu.

— Bilo mi je drago kad mi je Kid ispričao da si i ti bila u poštanskoj kočiji, Jeanie — reče Dusty — pa sam znao da ću tako pronaći mamu. Saznao sam da ostajete u gradu. Treba nam pedeset konja za ranč O-D i BB. Možete li ih nabaviti?

— Možemo. Kada ih trebate?

— Što prije — odgovori Dusty — Teksasu će trebati još više konja ako uspije zamisao Charlija Goodnighta.

— Kakva je to zamisao? — upita Jeanie jer je pukovnik Charles Goodnight bio čovjek broj jedan teksaškog stočarstva.

— On i Oliver Loving tjeraju goveda u Fort Sumner i u Novi Meksiko — objasni Dusty. — Namjerava kupiti tri tisuće grla još ove godine...

— Tri tisuće! — iznenadi se Jeanie.

— Vojska će ih kupiti za prehranu Apaša u rezervatima — objasni Mark. — No, to je samo dio posla.

— Ako nam pomognete — reče Dusty — mogli bismo tjerati krda do željezničke pruge u Kansasu.

— Tamo možemo prodati našu govedinu — nastavi Mark. — Bit će to naporno, ali se isplati.

— Gonjenje stada zahtijeva četiri do šest konja po čovjeku — reče Dusty. To znači da ćemo ih trebati mnogo više.

— Dobit ćete ih od nas — obeća mama. — Kid nam je rekao da radi za tebe, Dusty.

— Da, radi — nasmije se Teksašanin. — Susreli smo ga u garnizonu. Htio je doći ovamo, ali je spazio Arniya Hogana kako na konju izlazi iz grada s Meksikancem, pa je odlučio da sazna razlog. Gdje je Kenny?

— Otišao je u hotel — odgovori mama. — Rekla sam mu da pomogne onom momku iz Škotske ako se pojave braća Flores.

— Vidjeli smo njegovo ime na popisu hotelskih gostiju kad smo tražili sobu — reče Mark. — On je rođak majora Angusa Farquharsona, taj će se znati brinuti sam o sebi.

A u »Mrkom medvjedu« Colinu Farquharsonu upravo se pružila prilika da dokaže istinitost Markovih riječi.

Colin je osjećao opasnost. Sa strane je pogledao Kennyjevo nepomično, namršteno lice, pogođeno drskim ponašanjem četvorice. Angus Farquharson često je spominjao naglost Teksašana i pripovijedao kako oružjem sređuju svade.

— Hajdemo, Coline — mirno reče Kenny.

Iako je spretno rukovao koltom, Kennyju je nedostajalo strelovite brzine vrhunskog revolveraša. Možda bi se i oslobodio jednoga od četvorice, ali poslije toga bio bi mrtav. Pogađajući Branchove misli, Kenny je znao da bi uzmicanje bilo besmisleno. Družina će

nastaviti podbadati Colina sve dok ne pruži otpor. Kad se to dogodi, Kenny će ponovno biti uvučen u sukob.

Zato je odlučio da odmah sredi stvar.

— Znaš kako je, Kenny — podsmjeshljivo će Branch. — Ako ga sada pustimo da ode, a da nam ne pokaže što ima pod suknjom, smijati će nam se cijeli grad. Zato ga ne možemo pustiti.

Najednom se začuo zvuk dvostrukog škljocanja. Branch je prepoznao zvuk mehanizma za punjenje »henrijevke«. Pogleda u ogledalo. Pojavio se jedan čovjek s kojim nisu računali. Visok mladić, dječaćka lica, obučen u crno, otvorio je pokretna vrata i pridržao ih da se ne zatvore. U ruci je držao pušku opetušu.

— Hoćeš li se okladiti da ga možeš pustiti? — upita Ysabel Kid.

Rekavši to uđe. U ruci je držao »vinčesterku« s kažiprstom na okidaču.

Promatrajući Kida kako mu se približava, Colin se sjeti leoparda u kavezu što ga je jednom vidio. Bila je to pritajena, obuzdana, smrtonosna lakota pokreta, upozorenje da se začas može pretvoriti u munjevit brzinu. Colinov pogled prešao je s Kida na mučitelj. Svi, osim Brancha, uznemirili su se kad se mladić u crnom postavio lijevo od Colina.

— Tko te pozvao da se miješaš? — ratoborno upita Branch.

— Polako, Sprige! — šapne mu Moore. — To je Ysabel Kid.

Branch odmah promijeni držanje.

— Do đavola, pa mi smo se samo šalili — reče Branch. — Momci su samo htjeli znati što ovaj čovjek nosi pod suknjom.

— Ubio je Adána Floresa jer je to pokušao saznati — odvrati Kid. — Ako to tvoje momke zanima, samo naprijed!

Nitko se nije ni pomakao. Umjesto toga Branch slegne ramenima i reče: — Hajdemo, momci. Pođimo nešto popiti. Idemo tamo gdje se ne hvataju tako brzo za oružje.

— Slušaj — reče Kid, zaustavivši Brancha. — Dogodi li se nešto ovoj dvojici, ja ću te potražiti, a onda se čuvaj!

— Zapamtiti ćemo to — obeća Branch i ljutito izađe iz krčme. Nitko se nije osudio okrenuti jer su se bojali da Kid to ne protumači kao neprijateljski pokret.

Na ulici su braća Trimble i Moore sipali najpogrdnije izraze na Kidov račun, ali ipak su se udaljili od krčme. Mrki medvjeda.

— Što ćemo sada, Sprige? — upita Moore.

— A što možemo? — odvrati Branch.

— Želite li vrebati na njih dok iziđu?

— Ne! — javi se Eric Trimble.

— Ljudi bi to mogli nazvati ubojstvom — nastavi Sam. — Mogli bismo Kennyja dočekati nasamu...

— Misliš li da Kid nije ozbiljno mislio ono što je rekao? — podrugljivo upita Moore. — Ako držite da nije ozbiljno mislio, dočekajte Kennyja u zasjedi. No, na mene nemojte računati.

— Uh! — prezirno će Branch. — Što smo se toliko zabrinuli? Vojska će oklijevati da sklopi s njima ugovor kad je Trader mrtav.

Umirivši družinu, Branch ih povede u drugu krčmu. Kad je četvorka izašla, Kenny je duboko uzdahnuo i okrenuo se prema tezgi. — Tri viskija, molim — reče. — Kide, dobro si nam došao, poput kiše za sušnih dana.

— Možda — suho odvrati Kid i pogleda Colina. — Prijatelju, ako nastaviš nositi kilt, bit će najbolje da počneš nositi i revolver.

VI

Colin je pažljivo istresao barut u lijevu cijev pištolja. Isto takav pištolj ležao je u otvorenoj kutiji pored njega na krevetu, zajedno s ostalim priborom. Strpljivo i pažljivo nabio je barut u cijev, zatim je dodao ostatak naboja. Drugu cijev je već bio napunio, stavio udarne kapišle na mjesto i namjestio okidač u polunaper položaj. Načas je ostao sjediti i pogledao drugi pištolj, a zatim odlučio da se s njim ne muči.

Začuvši kucanje na vratima, on prijede sobu i otvori ih.

— Zdravo — pozdravi ga Kenny Schell. — Mama te poziva na doručak.

— Lijepo od nje — iskreno reče Colin. — Kako si znao gdje sam?

— Susreo sam Kida kad je izlazio iz hotela — objasni mu. — Rekao mi je da je sinoć s tobom zamijenio sobu.

— Nikada ne bih povjerovao da bi čovjek poput njega mogao biti praznovjeran.

Pošto su Branch i njegovi ljudi otišli iz »Mrkog medvjeda«, Colin je proveo ugodno veče u krčmi. Priključila im se April Hosman, a poslije i Dusty Fog, Mark Counter te nekoliko kaubojša s ranča O-D. Među vojnicima bilo su i četiri Skota. Veoma su se obradovali kad su vidjeli svoju nacionalnu odjeću. Još više su se razveselili kad im je Colin rekao da je ponio i gajde. Po nagovoru škotskih vojnika i njihovih drugova otišao je po gajde i zabavljao goste škotskim narodnim pjesmama.

Kad su se vratili u hotel, Kid je zamolio Colina da zamijeni s njim sobu, rekavši mu kako broj sedam donosi nesreću Komančima, dok je dvanaestice, u kojoj je bio Colin, sretna. Colin se složio s Kidovim prijedlogom, premda mu je bilo smiješno to praznovjerje. Nije shvatio da se Kid bojao posjeta braće Flores.

— Gdje su Dusty, Mark i Kid? — upita Colin zakopčavši pojas.

— U konjušnici, timare konje — odvrati Kenny, zatim prstom pokaže na kutiju s pištoljima. — Ovo je prekrasan par pištolja. Zar nemaš revolver?

— Nemam.

— Najpametnije je da se držiš oružja koje poznaješ — prizna Kenny. — Hajdemo. Čeka nas mama s doručkom.

Kako je bilo toplo, Colin je obukao košulju. Zatakao je pištolj o lijevu stranu pojasa, a bodež desno u korice. Na glavu je namjestio škotsku kapu.

Kenny se smiješio promatrajući ga kako nakrivljuje kapu. Kad mu je bilo rečeno da pričuva Skota, osjećao se pomalo uvrijeđenim, držeći da čovjek koji nosi suknju ne može biti muškarac. No, već pri prvom susretu s Colinom morao je promijeniti mišljenje. Sada ga je smatrao sebi ravnim.

Colin je prvi put vidio Fort Sawyer danju. Grad nije ostavljao naročit dojam. Poslovne zgrade, dućani, krčme, stanica poštanske kočije i zgrada u kojoj je bio šerifov ured i zatvor sve je to bilo u glavnoj ulici dok su se straga prostirale kuće građana. Premda se u konjušnicu ulazilo s ulice, obor je bio sa stražnje strane.

— Idemo po Dustyja, Marka i Kida — reče Kenny. — Obor nam je uz put.

— Krenimo — odgovori Colin pogledavši niz ulicu. — »Mrki medvjed« se rano otvara.

Kenny kimne glavom. Ispred krčme bio je zavezan konj. Vrata su bila otvorena.

— Harve Jute je vlasnik — objasni Kenny. — Ne želi propustiti nijednog gosta. Otvara kada sunce izlazi. Možemo doručkovati, ako želiš.

— Ne, ako nas tvoja majka očekuje s doručkom — odlučio Colin.

— Volim razborite ljude — nasmije se Kenny. — Požurimo da nam moja sestra ne pojede sve što je na stolu.

— Lijep konj — reče Colin kad su prešli cestu u pravcu konjušnice, pokazujući konja zavezanog za ogradu ispred dućana.

— Onaj riđan? — upita Kenny. — Nije loš. No, malo je prenapadan.

Dok je govorio, Kenny je pomno promatrao konja, sedlo s jednostrukim kolanom i rogom poput tanjura. Teksašani obično nisu jahali tako opremljena konja. Malo je Meksikanaca moglo kupiti tako skupu opremu. Zatim je Kenny opazio da su uzde samo prebačene preko ograde, umjesto da budu oko nje svezane. Kenny odmah osjeti opasnost... ali sekundu prekasno.

Vicente Flores, koji je stajao u sporednoj uličici, uzdahne od uzbuđenja. Čovjek koji je ubio njegova brata Adána izišao je iz hotela i dolazio u njegovu pravcu. To je sigurno bio on jer nitko u Fort Sawyeru nije nosio takvu odjeću. Ranjeni Arturo govorio je istinu o izgledu toga čovjeka, doista je nosio suknju.

Vicente zadovoljno kimne glavom. Brzo će izaći iz zaklona, opaliti dva hitca, i već će biti na konju prema izlazu iz grada. Neka vide Tiburcio i Matteo! On, Vicente, najmlađi član obitelji, osvetio je smrt svoga brata, dok dru-

ga dvojica čekaju izvan grada, nadajući se da će čovjek u suknji doći k njima.

Umjesto da odnesu mrtva tijela u crkvu, kako je naredio Tiburcio, Vicente i Manuel iskrali su se noću od ostalog društva. Manuel je gorio od želje da se osveti ženi koja je ubila njegova brata, pa je odmah pristao da slijedi Vincentea. Poslije ponoći stigli su u predgrađe Fort Sawyera. Pričekali su Arnalda Hogana u njegovoj kući saznali sve što im je bilo potrebno. Hogan im je čak rekao kako Tiburcio namjerava čekati dok Adánov ubojica ne napusti grad, te da mora promatrati i javiti Tiburciju kada se Skot ukrca u poštansku kočiju.

Taj plan nije privlačio Vincentea. Neudoban logor pokraj Onion Creeka nije mu bio po volji, a Hogan mu nije mogao reći kada će Skot otputovati. Stoga je odlučio da radi na svojoj ruku. Dok je Manuel otišao u krčmu »Mrki medvjed« da potraži ženu koja je ubila njegova brata, Vicente je ostavio konja pokraj ograde i sakrio se da dočeka Škota.

Zadovoljstvo obuzme Tiburcija kad je otkočio svoj kolt. Tiburcio i Matteo godinama su ga držali glupim i tvrdoglavim mladićem, sposobnim da tu i tamo nekoga ubije, no nisu ga smatrali podobnim za veće akcije. Ali jutros će se sve promijeniti. Dok starija brata čekaju izvan grada, on će osvetiti obiteljsku čast.

Bit će bolje da im ne dopusti da mu se previše približe, pomisli Vicente. Možda taj Teksašanin ipak bolje barata revolverom?

Vicente objema rukama zgrabi mor-narički kolt, iskoči iz uličice, podigne revolver u visinu ramena i nanišani u dvojicu svoga brata.

— Pazi! — prodere se Kenny, bacivši se u stranu da bi srušio Colina.

Tim pokretom Kenny je spasio Colina, ali se sam izložio opasnosti. Od snažnog udarca Colin posrne, a zamah odbaci Kennyja na mjesto gdje je stajao Colin. Prije nego što je Vicente uspio pomaknuti revolver, metak, namijenjen Colinu, zabije se u Kennyjeve grudi. On padne. Vicente opsuje, ponovno napne revolver i nanišani u Colina. Podrugljivo se naceri kad je

spazio kako Škot izvlači pištolj. Nije opasno kad je taj pištolj u rukama čovjeka koj nosi suknju. Vicente se nije žurio dok je nišanio, ne znajući da tako čini najveću grešku u svojem životu.

Članovi Colinove obitelji u Škotskoj generacijama su bili glavni pratioci glavara klana. Jedna od traženih odlika za to mjesto bila je sposobnost brzog potezanja pištolja. Premda ta vještina nije više bila potrebna, pratilac škotskog glavara morao je njome ovladati. Colin i njegova braća učili su od malih nogu kako treba rukovati pištoljem te dvosjeklim škotskim mačem i bodežem.

Colin je u desnoj ruci držao napet pištolj. Pritisnuo je okidač. Vicente se polako okrene, ispusti revolver i sruši se uza zid kuće. Njegov ridan se propne te stane bježati.

Colin se načas ukoči, znajući da je još jednom bio prisiljen pucati u čovjeka. Ljudi na ulici stali su se okretati. Tada krenu prema mlađom Škotu. Drugi su izlazili iz kuća. Tiho Kennyjevo ječanje privuklo je Colinovu pažnju. Lovac na divlje konje pokušavao je ustati. Colin baci pištolj i flekne uz Kennija. Tada ugleda Dustyja Foga, Marka Countera i Ysabela Kida kako izlaze iz konjušnice. Kid zgrabi uzdo Vicenteova ridana i zaustavi ga, zatim krene prema Colinu.

— To je Vicente Flores! — poviče Kid. — Vjerojatno su i ostali ovdje. Dusty.

— Idi mami, Kide. Mark, pobrini se za Kennija.

Dok je govorio, Dustyev pogled okružio je uokolo ne bi li ugledao kakav pokret bande. Kid je zgrabio rog ridanova sedla i uzjahao. Podbo je konja i naglo ga okrenuo, ušavši u uličicu kojom će najbrže stići do privremenog doma Schellovih.

— Pozovite liječnika! — vikne Mark ljudima koji su se približavali.

Dusty je pažljivo promatrao kuće do »Mrkog medvjeda«, ali nije zamijetio ni jednoga člana bande braće Flores. Iz krčme je izlazilo mnogo ljudi, djevojke u dugim haljinama i bez šminke, te muškarci u košuljama. Izišli su na ulicu da vide što se dogodilo. Dusty ih nije primjećivao, ali je zato

vidio konja uz ogradu. Unatoč priličnoj udaljenosti, spazio je da je na konju meksičansko sedlo.

Možda je to bila samo slučajnost što se konj s meksičkim sedlom tako rano nalazi ispred krčme. Ali Dusty se sjeti April Hosman, putnice iz poštanske kočije i učesnice u borbi protiv razbojnika.

— Pripazi, Mark! — poviče Dusty i stane trčati ulicom.

Kad je stigao do kraja zgrade, Dusty začu je prasak hica iznutra. Ljudi na pločniku stanu se vrpoljiti gledajući preko pokretnih vrata, ali nitko nije htio ući u krčmu.

Manuel je stajao pokraj tezge čekajući ženu koja je ubila njegova brata. Arnaldo Hogan, protiv volje, bio je prisiljen da prati Manuela. Gledajući kroz prozor, Hogan je ustanovio da su sve djevojke na doručku osim April. Međutim, Hogan je i dalje tvrdio da plavuša stanuje ovdje jer je to jučer čuo od jedne djevojke. Zato je Manuel pustio Hogana da ode i ovaj se udalji brzim koracima.

Ostavivši konja uz ogradu, Manuel uđe u krčmu. Vidio je Vicenteova ridana, ali se nije obazirao. Vicente Flores neka radi što hoće. Manuel mora osvetiti Jaimeovu smrt.

Nitko se nije iznenadio kad je razbojnik ušao. Kad ga je poslužio, ponovno se priključio gostima koji su bezbrižno doručkovali. Zatim se s ulice začuo prasak hica. Odgurnuvši stolice, muškarci i žene pohitaše na prednja vrata, ali Manuel nije pošao za njima. Pucnjava ga nije zanimala. Možda je Vicente susreo čovjeka u suknji. Manuel se nije micao iz krčme. Čim osveti bratovu smrt, vratit će se u Meksiko da se priključio drugoj razbojničkoj bandi.

Začuvši korake na stepenicama, Manuel digne glavu. Ugledao je visoku, lijepo građenu ženu na vrhu stepenica. Plavuša je preko spavaćice odjenula tanku kućnu haljinu. Manuel je brzo ocijenio situaciju. Nedaleko od stepenica bila su vrata koja su vodila na sporednu ulicu. Kad ubije ženu, pobjeći će tim putem do konja.

Kad je sve isplanirao, izvukao je kolt i okrenuo se. April, koja se upravo spremala da upita Manuela zašto

se pucalo, opazi kako se brzo okreće prema njoj. Naglo stane jer je ugledala revolver u njegovoj ruci. Lice mu se iskrivilo od divlje mržnje.

— Što... — počne April jer nije mogla vjerovati da namjerava pucati.

Plamen bljesne iz kolta i metak zao-re brazdu na ogradi pokraj April. Ona zakorači prema natrag, ali posrne i sjedne. Užasnutih očiju promatrala je ubojicu kako ponovo napinje revolver i približava se. U tom trenutku sjeti se da je ostavila derringer u ladici toaletnog stolića. Nije znala da će joj trebati oružje za doručkom. Bacila je pogled na pokretna vrata i vidjela ljude kako preko njih gledaju unutra, ali ne ulaze. To se moglo i očekivati. Nitko nije bio naoružan.

Dusty je pogledao mnoštvo koje je oklijevalo pred vratima i odlučio da ne ulazi. Nastojao se sjetiti rasporeda prostorija. Pošao je prema vratima koja su izlazila na pokrajnju uličicu. Brže će ući, nego da se pokuša progurati kroz mnoštvo koje je zakrčilo prednji ulaz.

Vrata su bila zatvorena. Dusty je shvatio da ne bi bilo poželjno provjeravati da li su i zaključana, pa se zato odlučio na najbrži način ulaska.

Spustivši lijevo rame zaleti se prema naprijed te čitavom težinom udari o vrata, osjećajući da popuštaju pod udarcem. Načas mu se učini da se neće otvoriti, ali onda brava prsne.

Držeći revolver uperen u April, Manuel se primicao žrtvi. Znao je da ima malo vremena da ubije tu ženu i pobjegne, zato nije htio promašiti. Baš kad se spremao da pritisne okidač, začuo je prasak vrata. Pogledavši u tom pravcu, bandit ugleda Dustyja Foga. Ali sada to više nije bio obični kauboj. Dusty je nekako postao golem i opasan.

Dusty nevjerovatnom brzinom trgne lijevi kolt i opali. Metak se zabije u Manuelovo čelo.

Pucao je brzo, bez razmišljanja. Nije smio dopustiti da bandit, lud za osvetom, ubije ženu na stepenicama.

Premda pogođen u glavu, Manuel je još jednom opalio prije nego što se srušio. Da je Dusty oklijevao, taj bi se metak zabio u Aprilino tijelo. Među-

tim, bandit je zateturio i metak je prohujao pored April.

April se polako digno, duboko udahne i upita Dustyja.

— Zašto me htio ubiti?

— On je iz bande braće Flores — objasni joj Teksašanin. — Bit će bolje da podete sa mnom, gospodice.

— Kamo? — promuća gledajući kako se ljudi vraćaju u krčmu.

— U kuću Jeanie Schell — odvratila Dusty. — Tamo ćete biti sigurniji ako je banda u blizini.

— Ali... ali... ja nisam obučena! — pobuni se April pokazujući spavačicu pod kućnim ogrtačem.

— Ne gubimo vrijeme na žensku taštinu! — otegnuto će Dusty. — Hajdemo.

VII

Pošavši za April u prvu sobu kuće Schellovih, Dusty je tamo zatekao Marka i Colina. Mladi Skot utonuo je u stolicu za stolom i rukama podbočio glavu. Unatoč ozbiljnosti situacije April je uporno tražila da se obuče prije nego što je pošla s Dustyjem k Schellovima, znala je kako »poštene« žene gledaju na pjevačice.

— Gdje je Kid, Mark? — upita Dusty.

— Otišao je na stanicu poštanske kočije da upozori Loua Templea — odgovori plavokosi div. — Liječnik je kod Kennyja.

— Gurnuo me u stranu — doda Colin promuklim glasom. — Da mi nije pomogao, sada bi bio zdrav.

— Smiri se, Coline — Blago ga prekori Dusty. — Ovdje te nitko ne krivi za ono što se dogodilo.

— Ali...

Netko pokuca na vrata i Colin zastane. U drugoj prilici Colin bi se zadivio brzini koju su Mark i Dusty potegnuli revolvare. Skot polako pogleda prema vratima, promatrajući Dustyja kako im se oprezno približava.

— Tko je? — poviče Teksašanin.

— Šerif Lansing.

Dusty otvori vrata, držeći revolver u lijevoj ruci. Lansingovo debelo lice bilo je napeto dok je gledao po sobi. Spremlivši kolt, Dusty zatvori vrata.

— Kako je Kennyju? — upita Lansing.

— Liječnik je kod njega — odgovori Mark spremajući revolver u navlaku.

— Bila je to banda braće Flores, zar ne? — nastavi šerif.

— Naravno — odgovori Dusty. — Pokušali su ubiti Colina i gospođicu Hosman. Colin je ubio jednoga, a ja drugoga.

No Lansing je znao da je u bandi ostalo još dvadesetak razbojnika.

— Pretpostavljate li da su i ostali u gradu, kapetane Fog?

— Možda, šerife. Mislim da Tiburcio ne bi poslao samo dvojicu. Kako bi bilo da malo pregledate grad? Mark, Kid i ja poći ćemo s vama.

Šerif se toga nije sjetio. On je razmišljao o svojoj sigurnosti kada je čuo tko je pucao. No prije nego što je odgovorio, otvorila su se vrata spavaće sobe i mama izađe. Ona pogleda April, zatim Dustyja.

— Kako mu je mama? — upita Dusty.

— Preživjet će, ali dugo neće moći jahati.

— Banda braće Flores traži gospođicu Hosman i Colina — objasni Teksašanin kad je mama ponovno pogledala plavušu. — Jedan od njih pokušao ju je ubiti u »Mrkom medvjedu«, pa sam mislio da će biti ovdje sigurnija.

— Možda — složi se mama. — Osjećaj se kao kod kuće, djevojko. Vjerojatno si naučila na bolje, no ovdje ćeš biti sigurna.

— Hoćeš li moći sama, mama — upita Dusty.

— Hoću! A zašto?

— U gradu je vjerojatno ostatak bande. Šerifu će biti potrebna pomoć kad ih bude tražio.

Poznavajući Lasinga, mama je znala da prijedlog za pretraživanje grada nije potekao od njega. Međutim, nije htjela gubiti vrijeme na razgovor. Uz Dustyja Foga, Ysabela Kida i Marka Countera. Šerif će moći istjerati bandu iz grada. Zato je kimnula glavom.

— Bit će sve u najboljem redu. Znaš li rukovati oružjem, djevojko?

— Snaći ću se ako mi ga napunite — odvratila April. — Osim toga, zovem se April.

— U redu — nasmiješi se mama. — Donijet ću sačmaricu iz spavaće sobe.

— Gospodo Schell — upadne Colin i zabrinuto je pogleda. — Ne znam što... što da vam kažem. Za sve sam ja kriv. Kenny me gurnuo u stranu i...

— Nikada nije bio pažljiv — odvratila mama, pride Škotu i spusti mu ruku na rame. — Ne brini, mladiću, Nitko te ne okrivljuje. Sjeti se putovanja poštanskom kočijom! Da nije bilo tebe, sve bi vas poubijali. Vicente Flores ne bi ubio samo tebe. Ubio bi Kennyja i svakoga tko bi mu stao na putu.

— Mama ima pravo — nadoveže Mark. — Šerife, da krenemo?

— Imate li kakav revolver i za mene, gospodo Schell? — upita Colin prije nego što je Lansing odgovorio na pitanje. — Htio bih pići s Dustyjem i Markom.

— Uzmi onaj — odgovori mama mahnuvši rukom u pravcu kamina, i ode u spavaću sobu.

Colin se digno i uputi prema kamini. Mama je mislila da mu posudi karabinku proizvodnje Sharps. Colin ju je pogrešno shvatio te je skinuo vojnički kolt s drškom od slonovače. Pošto je ubio Vicentea, Colin je iznenada shvatio da je njegov pištolj prazan, i da će mu biti potrebno prilično vremena da ga ponovo napuni. Veliki vojnički kolt nije mu bio nepoznat. Njegov proizvođač pukovnik Sam Colt, bio je spretan trgovac, pa je svoje oružje prodavao i na britanskim otocima. Colinovi, stričevi bili su oficiri, pa su kupili takve revolvare. Mladi Škot već je pucao iz takvog oružja.

Baš kad je Colin skinuo revolver, Jeanie je izašla iz Kennyjeve sobe gdje je pomagala liječniku. Ogordeno je viknula i krenula brzim koracima prema Colinu.

— Što, do đavola radite? — prosljede.

— Mama je rekla da Colin uzme taj revolver, Jeanie — reče Dusty, jer je Colin nagio zastao i zagledao se u djevojčino ljutito lice.

— Ne taj! — srdito povice Jeanie.

— Mislio sam da će to oružje biti bolje... — počne Colin.

— Što vi znate o oružju? — prekine ga Jeanie — To je revolver moga oca. On je bio čovjek kalibra 44. Nikada mu nije nitko trebao da...

— Dosta!

Začuvši Jeanine riječi, mama izide iz spavaće sobe i naglo prekine prepirku. Nije htjela da Colin sebe okrivljuje zbog Kennyja. Da je Jeanie završila rečenicu, Colin bi saznao zašto je Kenny bio s njim.

Jeanie nije bila zlonamjerna. Još ju je peklo ponašanje strica Jazebe, pa je bila posebno osjetljiva na sve što ju je podsjećalo na njezina oca. Prasnula je zbog toga i zbog brige za Kennyja. Već je požalila svoje riječi, kad se mama pojavila, ali majčin prijekor izazvao je u njoj suprotnu reakciju.

— On nema prava upotrebljavati tvoj revolver! — nije popuštala.

— Nikada te nisam ni pred kime pljusnula — zagrmi mama od bijesa. — No, ako ne zavežeš, sigurno ću to sada učiniti.

— Gospodo Schell — reče Colin. — Uzet ću karabinku.

— Možeš uzeti i kolt ako hoćeš — odvratila mama, dok je Jeanie ušutjela i naglo se ukočila.

— I puška će biti dobra, gospodo — uvjeravao ju je Colin. — Budite dobri pa mi dajte naboje.

— Već je nabijena — odgovori mama. — Donijet ću ti još jednu kutiju.

Kad se majka vratila u spavaću sobu, Jeanie je stala srdito promatrati Colina. Znala je da se majka nije šalila, zato se sramila svog ponašanja. Premda je znala da nije imala pravo, Jeanie nije postala nikako ljubazna prema Colinu. Njegovu šutnju i majčino miješanje držala je novim dokazom pomanjkanja muškosti. Činilo se da uvijek netko treći mora smirivati gužvu koju bi on izazvao.

Colin uzme kutiju naboja, koju mu je mama donijela iz spavaće sobe, te joj se zahvali, zatim se obrati Jeani.

— Oprostite gospodice...

Djevojka srdito zatresc glavom, okrene se i pođe u Kennyjevu sobu.

Htjela je zatupiti vratima, ali shvati što čini i brzo uhvati kvaku.

— Hajde, prijatelju — reče Dusty i pogleda Lansinga. — Mi smo spremni, šerife. Gdje ćemo početi?

To pitanje dovede Lansinga u nezgodnu situaciju. Mislio je da će Dusty preuzeti komandu i već se bio zadovoljio podređenim položajem.

— Pa... proći ćemo kroz meksičku četvrt — odluči šerif nakon kratke stanke. — Možda se družina skriva kod svojih sunarodnjaka.

— Možda — reče Dusty i otvori vrata. — Hoće li ovdje biti sve u redu, mama?

— Ako ne bude, javit ćemo ti — obeća mama.

— Bit će sve kako treba, samo da dobijem tu sačmaricu što ste mi je obećali — nadoveže April.

— Sad ću ti je donijeti — progundala mama.

Kad su izišli na trijem i ugledali su Kida i Tempea. Obojica su bili dobro naoružani. Osim revolvera nosili su i puške. Kid je u svakoj ruci nosio po jednu »vijnčesterku«, a Temple »spencericu« i novi tip »vijnčesterke«.

— Prisilio me da ponesem ovu tešku pušku — reče Temple ispruživši ruku s »vijnčesterkom«. — Uzmi je, Mark.

— Šerif misli da bismo morali proći kroz meksičku četvrt. Kide — reče Dusty uzevši »spencericu«.

— Vač sam bio tamo — odgovori Kid. — Tamo ih nema.

— Postoji samo jedan način da ih izvučemo iz skrovišta — nastavi Mark.

— Ako je Colin voljan...?

— Što? — znatiželjno će Skot.

— Polako proći glavnom ulicom. Ako su tamo, morat će izaći na ulicu.

— To je sigurno — složi se Kid. — Morat će nastaviti svoju igru da se ne osramote.

— Pristajem! — odgovori Colin.

— To će biti opasno! — upozori ga Dusty. — Ti ćeš ih izazvati, a oni će morati prihvatiti izazov.

— Ipak pristajem! — tvrdoglavo će Colin.

— Znao sam da ćeš pristati — nasmije se se Dusty. — Učinit ćemo sve da ti pomognemo.

— Pričekaj nekoliko minuta. Dusty, da Kid i ja pronađemo dobar položaj —

predloži Mark — Ja idem u konjušnicu.

— A ja u krčmu — nastavi Kid. — Gore na balkonu.

— Uzmi moju karabinku, Kide — zapovjedi Dusty. — Bit će najbolje da ti, Lou, ostaneš ovdje s mamom. Što ćemo s vama šerife?

— Što... sa mnom? — zamuca šerif.

— Možda bi bilo najbolje da se vratite u svoj ured i dovedete svoje pomoćnike da nam pomognu kad se pojave braća Flored i njihova banda — predloži Dusty.

— U redu! — s olakšanjem će Lansing.

— Zar on neće s nama? — upita Colin promatrajući šerifa kako se udaljava brzim i situim koracima.

— Bit će gužve — odgovori Dusty. — Bit će bolje da nam se ne mota među nogama. Mark, Kide, krenite. Mi ćemo doći na ulicu sa zapadne strane.

Uvjerivši se da Škot zna rukovati karabinkama, Dusty mu je rekao što da radi u slučaju napada. Odmah je vidio da se u Colina može pouzdati. Dok su išli prema zapadnoj strani grda, Colin se sjeti nečega što nije razumio.

— Što to znači čovjek kalibra jedanaest?

— Taj je naziv nastao početkom četrdesetih godina — objasni mu Dusty. — Tada su počeli dolaziti u Teksas novi revolveri pukovnika Colta. Njegovi prvi revolveri bili su kalibra 9 mm, dok je novi tip bio kalibra 11 mm. Bila je to prava revolucija. Prve nove revolvere dobili su teksaški rangeri, a oni su svi redom bili odabrani ljudi. Tako su ljudi počeli pričati kako su rangeri ljudi kalibra jedanaest, što je značilo nešto osobito. Vrijeme je prolazilo i na tržište je stizalo sve više koltova, a taj naziv davao se i čovjeku u kojeg se možeš pouzdati u svakoj prilici, u dobru i zlu.

— Je li i otac gospođice Schell bio čovjek kalibra 11?

— Od glave do pete.

Približili su se kraju glavne ulice. Dusty je pažljivo osmatrao okolicu. zatim je skrenuo pogled na ulicu. Vicenteovo tijelo bilo je uklonjeno, bilo je samo nekoliko prolaznika.

— Hajdemo — reče Dusty. — Ne gubi živce i dobro otvori oči.

Muškarci i žene zaustavljali su se da bi ih pogledali kako odlaze prema središtu ulice. Nitko nije ništa pitao, svi su znali što će se dogoditi. Tražili su zaklon.

Kad su prošli konjušnicu Colin je spazio Marka u sjeniku. Plavokosi div nasmiješio se Škotu, ali ništa nije rekao niti je spustio pušku. Dok su se približavali krčmi »Mrki medvjed«, Colin je pokušavao pronaći Kida. Otkrio ga je u crnom iza dugog naziva krčme koji je bio pričvršćen za ogradu balkona.

Iza njih iznenada se začuje topot kopita, i četiri jahača ukažu se iza zgrade. Kid odmah ustane iza svog skrovišta. Lijevo rukom dobaci Dustyju karabinku, a desnom stane dizati pušku prema ramenu. Uhvativši karabinku, Dusty se brzo okrenu. Colin nije bio ništa sporiji, dižući svoju pušku na rame.

— Ne pucajte! — zagrmi Mark na prozoru sjenika. Jahači su imali uniforme američke konjice. Nisu mogli biti ni pripadnici Floresove razbojničke bande. Spazivši uperene karabinke vojnici naglo pritegnu uzde.

— Što, do đavola... — počne narednik.

— Zamijenili smo vas — odgovori Colin i spusti pušku.

— I ja mislim — mrko će podoficir, a zatim odmjeri Škota od glave do pete. — Čujte! Niste li vi onaj čovjek koji je ubio Adana Floresa?

— On je taj — reče Dusty. — Pretpostavljali smo da će Adanova braća poželjeti da mu se osvete, pa smo im htjeli pružiti priliku.

— Zato ste, ovdje — reče narednik.

— Mislili smo da će to biti najlakši način da ih pronađemo — objasni Dusty. — I kada ste se pojavili iza ugla...

— Uputili smo se u krčmu da potrošimo plaću, prije nego što nam je kaptin u garnizonu zaplijeni. Strašno bi se razljutio da ste nas poubijali. Svaki od nas duguje mu dvadeset dolara.

— Sad sam još žedniji nego što sam bio — reče jedan od vojnika.

— I ja — reče narednik. — Hajdemo, momci. — Ako bude kakve pucnjave,

izići ćemo iz krčme da vam pomognemo.

— Hvala — reče Dusty.

Kad su vojnici otišli, Kid iziđe iz krčme, a Mark iz konjušnice, pa se pridruže svojim drugovima.

— Što ćemo sada? — upita Dusty.

— Nema ih u blizini — odgovori Mark. — Ako i jesu negdje ovdje, neće izići zbog vojnika.

— Meni se čini nadoveže Kid — da su Vicente i ona budala došli u grad bez Tiburcijeva znanja.

— Zar je njega toliko ražalostila Adanova smrt? — upita Dusty.

— Ništa njega nije ražalostilo — prijedkorno će Kid. — Učinio je to da pokaže Tiburciju i Matteu kako je hrabar. Onaj drugi možda je bio rođak čovjeku kojega je ubila April.

— Znači li to da razbojnici nisu ovdje? — upita Colin.

— Oni su u okolici, i nisu daleko — odgovori Kid. — Arnie Ho... do đavola, potpuno sam zaboravio svratiti do starog Arnija.

— Učini to sada — zapovjedi mu Dusty. — Hoćeš li da Mark pođe s tobom?

— Najbolje će biti da odem sam — odlučio Kid.

— Čekat ćemo te kod Schellovih — odgovori Dusty.

— Gdje bih mogao kupiti revolver? — upita Colin kad se Kid otputio prema Meksikoj četvrti.

— U Hofferovu dućanu — odgovori Dusty. — Idem s tobom, Mark, vrati se mami i ispričaj što se dogodilo.

— Dobro — pristane Mark. — Samo nemoj okriviti ni Kida ni mene ako se razbojnici došuljaju i ubiju vas.

Nekoliko kupaca zabrinuto su pogledali Dustyja i Colina kad su ušli u dućan, ali nisu spominjali događaj na ulici. Hoffer je prodavao različitu robu pa je imao i dobar izbor vatrenog oružja. Dusty i Colin približe se kutiji sa staklenim pokrovom u kojoj su bili revolveri.

— Htio bih pogledati ovaj — reče. Colin pokazujući prstom.

Visok, vječito zabrinuta lica. Hoffer načas pogleda revolver. — Svakoako. Imam nekoliko novih vojničkih kolto-va iz 1860., ako...

— Hoću baš ovaj — reče Colin upirući prstom u stari vojnički kolt.

— Smijem li ga pogledati? — upita Dusty.

— Samo izvolite, kapetane Fog — odgovori Hoffer, otvori kutiju i izvadi revolver — Kupio sam ga od udovice jednog rangera. Dobro je sačuvan.

Pregledavši revolver, Dusty se uvjerio da je Hoffer govorio istinu. Njemu se ipak činilo da bi lakši vojnički kolt više odgovarao mladom Škotu.

— Ne bi! — žestoko se usprotivi Colin. — Hoću baš taj!

Colin je odlučio da dokaže Jeani da i on u sobi nosi ono što će ga učiniti čovjekom kalibra jedanaest.

VIII

Nešto prije podneva muškarci su se sakupili u maminoj sobi za dnevni boravak. Jedino Kid još nije stigao. Ostali su sjedili oko stola, dok su im žene donosile jelo. Colin je kupio vojnički kolt, tri stotine papirnatih naboj-ja kalibra 11 mm, baruta, olova, udar-nih kapisla i stari rangerski redenik. Tobolac je bio načinjen tako da se revolver mogao brzo i spretno potegnuti. Međutim, trebalo ga je podesiti prema Colinu, pa ga je zato ostavio u dućanu. Nije htio da Jeani vidi revolver dok ga ne bude mogao upotrebljavati.

Dusty i Colin saznali su da Kenny mirno spava. Dok ih je o tome obavještavala, mama je bila zabrinuta jer je znala da njezin sin neko vrijeme neće moći jahati. Pogadajući njezine misli, Dusty je čakao zgodan trenutak da joj ponudi pomoć.

Kid uđe u sobu i stane promatrati muškarce oko stola.

— Upravo sam to očekivao — zagrmi. — Bijelci sjede i pune želuce, a Indijanac radi.

— Ti si nešto radio? — upita Mark.

— Što si otkrio? — zapita Dusty.

— Arnie je pobjegao odmah poslije purnjave — odgovori Kid. — Htio sam ga potražiti, ali sam pomislio da će

biti bolje ako vam to najprije ispričam.

— Ima li nade da ga pronađeš? — upita Dusty.

— Nema previše — prizna Kid.

— Zaboravi ga — odluči Dusty. — Pričakat ćemo da oni naprave slijedeći potez.

— Možda neće ni pokušati — reče Colin.

— Hoće — javi se Mark.

— Sigurno hoće — složi se Kid. — Sada kad je i Vicente mrtav, sasjaci će te na komade.

— Onda se vraćam u hotel — reče Colin i digne se.

— Nikamo se ti ne vraćaš, do davo-
la! — prasne mama. — Ostaješ s nama.

— Ima više nade da ih pobijemo ako budemo svi zajedno — nastavi Dusty. — Ako se razidemo, poubijat će nas jednoga po jednog.

— Dusty će se moći bolje brinuti za vas ako ostanete ovdje — reče Jeanie.

— Prokletstvo! — zareži Colin lupivši šakom o stol. — Nisam dijete da se netko mora o meni brinuti. Nikoga ne molim da se bori umjesto mene.

— Ja ti to nisam ni ponudio — mirno odgovori Dusty i bijesno pogleda Jeanie tako da se sva skupila u stolici. — Nije to samo tvoja borba, Coline. Lou i gospodita Hosman ubili su po jednog razbojnika, a Kid dvojicu. I ja sam jednog ustrijelio. Prema tome, Floresova banda sve nas progoni. Zato moramo ostati zajedno.

— Tako kažemo mi, Komanči — nastavi Kid. — Ujedinjeni ćemo, izdržati, dok će nam razjedinjenima zao duh skinuti skalpove.

— Jeste li sigurni da tako kažu Indijanci? — upita ga April i nasmiješi se. — Ja sam tu izreku naučila u školi.

— Vi bijeli ljudi, uzimate zemlju svoje crvene braće — naceri se Kid. — Čini se da prisvajate i naše izreke.

Napetost je popustila. — Collin ponovno sjedne i opusti se. Pogleda Jeanie, ali ona okrene glavu.

— Popodne moram otići čovjeku koji kupuje konje za vojsku, Dusty — reče mama.

— Poći će s tobom — obeća Dusty. — Na povratku ćemo Colin i ja pokupiti stvari u hotelu.

— Bit će najbolje da i ti uzimes svoje stvari iz »Mrkog medvjeda« April — dodade mama.

— Hvala, mama — odgovori April. — No, što će reći vaši susjedi kad saznaju da stanujem kod vas?

— Meni ništa — nasmiješi se mama. — A ono što ih ne budem čula, neće mi oduzeti san.

— Možeš se dogovoriti s vlasnikom Mrkog medvjeda za posao — predloži joj Dusty. — Otpratit ćemo vas i pobrinuti se da se čitavi vratite.

— Ako tražiš dobrovoljce... — počne Mark.

— Stavi me prvoga na popis — prekinu ga Temple. — Sel. postaje poštanski kočija ne dopušta mi da vozim dok traje opasnost.

— Ti i Lou pomoći ćete gospodici Hosman, Mark — odluči Dusty — Colin i ja idemo s tobom, mama. Jeanie, hoćeš li moći čuvati kuću ako ti ostavim Kida?

— Naravno.

Završivši s jelom, podose. Ni Mark ni Dusty nisu ponijeli svoje »vinčesterke«, ali Temple se nije odvajao od svoje »spencerke«. Kad su stigli u glavnu ulicu, April je ušla sa svojim pratilcem u krčmu »Mrki medvjed«. Mama, Dusty i Colin uputili su se prema hotelu. Prolaznici su sa zanimanjem promatrali mladog Skota, čovjeka koji je ubio dva brata Flores. U Fort Sawyeru pričalo se samo o jednoj temi: koliko će Colin Farquharson još preživjeti.

Dva jahača projurila su ulicom kada je Dustyjeva skupina stigla do hotela. Premda se mali Teksasanić namrštio, ubrzo se opustio kad ih je prepoznao. Bili su to kauboji koji su dotjerali stado goveda u Fort Sawyer. Kauboji su sjahali. Zvali su se Shad i Tex.

— Čuli smo za gužvu kapetane Dusty — reče Shad.

— Prenočili smo kod tetke Emmy i tek sada saznali za sve — nastavi Tex tražeći odgovarajuće riječi. — Gdje su oni i kada ćemo ih napasti?

— Možda kasnije — odgovori Dusty. Htio bih da sada dovezete kola i da prevezete naše stvari mami.

Bili su razočarani, ali su kimnuli glavom i privezali konje za ogradu ispred hotela. Službenik je zabrinuta lica promatrao mamu i četvoricu muškaraca kako se približavaju recepciji. Međutim, odahnuo je kad je čuo da Dusty i Colin odlaze. Pošto se ponudio da pomogne Dustyju i Colinu, rekao je mami gdje će naći čovjeka koji kupuje konje za vojsku.

— Ja ću se pobrinuti za stvari, mama — predloži Dusty. — Tiburcio Flores je previše lukav da bi napravio gužvu dok razgovaraš s oficirom. Coline, nastavi spremati stvari.

— Pomislio sam da će se hotelski momak buniti što odlazimo — reče Colin dok su se uspinjali stepenicama.

— Njemu je drago što odlazimo — odgovori Dusty. — Kad Floresovi dođu, nas više neće biti ovdje.

— Čini se da razbojnici zabrinjavaju mnoge ljude — reče Colin.

Prošavši kroz dugi hodnik, mama pokuca na vrata nabavljača konja. Otvorio ih je pukovnik Monaltrie. Visok i ljubazan srdačno se nasmejšio ugledavši mamu Schell. Mama ga je poznavala kao promoćurna poslovnog čovjeka koji je znao kako se trguje konjima.

— Dobar dan, gospodo Schell — pozdravi Monaltrie. — Uđite. Veoma mi je žao što ste izgubili supruga.

Ušavši u sobu, mama spazi još jednog posjetioca. Sprig Branch neljubazno je pogleda.

— Hvala, pukovniče — reče mama, zahvalivši na stolici koju joj je ponudio. — Čula sam da vojska treba konje.

— Da — potvrdi Monaltrie. — Bar em pet stotina, zasad su nam potrebni pastusi, ali uzinat ćemo i kobile. Ne smiju imati mrlje. Plaćamo deset do trideset dolara po grlu.

— S isporukom u Fort Sawyeru? — upita mama.

— Da — odgovori Monaltrie. — No, gospodin Branch mi je rekao da se vaša obitelj više ne bavi tim poslom.

— Tako sam pretpostavljao, mama — upadne Branch. Licemjerno se ispričavajući. — Kenny je ranjen i ...

— Kenny? — ponovi pukovnik. — Zar vaš sin nije s vama, gospodo Schell?

— Jutros su pucali u njega, kao što vam je rekao Sprig koji je jedva dočekao da vas o tome obavijesti.

— Nije...

— Nije, pukovniče. Samo je ranjen. Ozdravit će za tri-četiri tjedna.

— Nećemo moći čekati tri tjedna — reče Monaltrie. — Tko god da potpisao ugovor, mora se prihvatiti posla u roku od četrdeset osam sati.

— Ja i moji momci već smo spremni — reče Branch.

— I mi! — naglo reče mama.

— Ali Kenny je ranjen ... — počne Monaltrie.

— I Jeanie i ja znamo kako se love i krote divlji konji. Uvijek smo ih lovili s Traderom i on nas je naučio kako se to radi.

— Pukovniče — upadne Branch u riječ. — Ne sumnjam da je Tradet naučio mamu i Jeanie mnogo toga, ali dvije žene doista ne mogu same loviti divlje konje.

— Nećemo biti same — odvrati mama. — Naši mestenerosi nas čekaju u ... — Riječ joj je zapela u grlu kad je opazila zanimanje na Branchovu licu i shvatila da bi on htio saznati gdje ona namjerava loviti. — Eto, oni nas čekaju i vjerojatno su već otkrili krda divljih konja.

— Meksikanci — progunda Branch. — Mislite li da možete imati povjerenja u njih... a dvije bijele žene, same?

— Mogu! — odgovori mu mama, ali zamijeti zabrinutost na Monaltrijevu licu. — Jeanie i ja smo već bile s njima.

— Jer su znali da će vam Trader i Kenny pomoći ako bilo što pokušaju — naglasi Branch. — Sada vam oni ne mogu pomoći.

— Prokletstvo, kažem vam da vjerujem svojim pomagačima! — plane mama. — Pukovniče, mi vam možemo dobiti konje.

— I mi — reče Branch.

Monaltrie pogleda u mamu, pa Brancha. Otkako je preuzeo dužnost nabavljača konja za vojsku, mnogo je saznao o lovcima divljih konja. Konji koje je ulovio Tryder Schell bili su

dobra grla i u odličnom stanju. To se nije moglo reći za Branchova grla, jer je njegov način lova uništavao njihovu čud. Mnogi su tvrdili da se Branchovi konji ne mogu ukrotiti i da su nemirni. Monaltrie uopće ne bi razmišljao kome da povjeri taj posao da je Trader Schell živ... No, on je umro prije nekoliko mjeseci.

— Morat ću razmisliti — odlučio oficir. — Reći ću vam večeras u osam sati što sam odlučio.

— U redu — reče mama. Branchu nije preostalo drugo nego da se on složi.

Izlazeći s posjetiocima iz sobe, Monaltrie je opazio Colina kako čeka. Pukovnik se načas zagleda u Colinov kolt, a zatim u njegovo lice.

— Čarn na cuimhne! — reče Monaltrie i stane prilaziti Colinu ispružene desne ruke.

— Čarn na cuimhne! — odgovori Colin, premda je bio začuđen što čuje lozinku svog klana iz usta oficira u Sjedinjenim Državama.

— Momče, već odavna nisam vidio tartan Farquharsonovih — zagrmi Monaltrie, tresući Colinovu ruku. — Zovem se Douglas Monaltrie, moja je rodbina iz Aberdeena.

— Ja sam Colin Farquharson iz Inveryja — predstavi se Colin.

— Što te dovodi u ovu zemlju, momče?

— Radim za gospođu Schell.

Branch nešto promrsi. Da je pukovnik Monaltrie pogledao mamu, pročitao bi iznenađenje na njezinu licu.

— Ma nemoj — reče pukovnik.

— Taj žutokljunac nikada nije lovio divlje konje! — ljutito se umiješa Branch.

— Farquharsonovi iz Inveryja bili su oduvijek poznati kao odlični jahači — usprotivi se Monaltrie, a zatim se ponovo obrati mladom Škotu: — I ti si došao čak ovamo da postaneš lovac divljih konja?

— Htio sam to naučiti — potvrdi Colin. — Preporučili su mi Schellove kao najbolje lovce.

— Namjerio si se na prave — reče Monaltrie i zastane načas. — Kao što sam rekao, večeras u osam sati reći

ću vam što sam odlučio. — Zatim pogleda Colina i nastavi: — Hoćeš li večerati sa mnom kad završim?

— Vrlo rado, gospodine — odgovori Colin. — Osim ako moja gazdarica ima posla za mene.

— Bit će mi drago da dođete i vi s kćerkom, gospodo Schell — reče Monaltrie. — Dođite i vi, Branche.

— Hvala, pukovniče — nasmiješi se mama.

Nakon tih riječi Monaltrie se vratio u svoju sobu, a Branch je bijesno izišao iz zgrade.

— Kako dugo si prisluškivao u hodniku? — upita Colina mama.

— Nisam prisluškivao, gospodo Schell — ispravi je Colin. — Došao sam da vidim koliko ćete se još zadržati... a pukovnikov glas dobro se čuje i kroz zatvorena vrata.

— A ... otkada radiš za mene?

— Otkako je Kenny ranjen.

— Cini se da ti je Monaltrie sklon.

— Pripada mojem klanu — objasni Colin. — Znao sam to čim je izrekao našu lozinku.

— Misliš li da će nam zato povjeriti posao? — upita mama.

— Ne. Ali mislim da smo ga udobrovoljili sada kada zna da imate pomoćnika — odgovori Colin. — Naravno, ako mi dopustite da pođem s vama.

— Sinko — nasmije se mama. — Bilo bi mi drago, ali... ako pukovnik ne potpiše ostal' ćeš bez posla.

Branch je kiptio od bijesa. Prešao je na drugu stranu ulice. Svoje je ljude ostavio u zagušljivoj krčmi. Zatekao ih je u razgovoru s mršavim muškarcem kukasta nosa.

— Jesi li dobio posao, Sprige? — upita ga Moore.

— Što se dogodilo? — nadoveže Eric Trimble. — Opazili smo mamu s onim škotskim nitkovom i s momcima s ranča O—D.

— I ona juri za ugovorom — zagrmi Branch. — Ono škotsko kopile Monaltrijev je rođak i radi za Schellove.

— Kako onda stoje stvari? — upita Trimble.

— Monaltrie će o svemu razmisliti i... večeras će nam reći tko je dobio posao.

— Misliš li da će mama dobiti posao zbog te škotske »tete«? — Eric.

— Možda — prizna Branch. — Činilo mi se da je Monaltre bio protiv toga da potpiše ugovor s mamom, sve dok se nije pojavio taj Skot.

— Oslobodimo ga se — predloži Moore.

— Tko je ovaj? — upita Branch, kimnuvši glavom prema mršavku.

— Hacker Boone — predstavi ga Moore. — Htio bi raditi s konjima pa sam mu rekao da će nam biti potrebni ljudi.

Branch načas promotri Boonea. Njegovo lice odavalo je lukava i zla čovjeka, što se Branchu svidjelo.

— Neće ako ne dobijemo taj posao — reče Branch. — Naravno, dobili bismo ga da nema prokletoga Skota.

— Monaltre bi nas uništio kad bismo maknuli njegova rodaka — dobaci Moore.

— Nitko se neće dosjetiti da smo to mi učinili — reče Branch. — Ako mu se nešto dogodi, svi će ljudi tražiti krivce među ... razbojnicima braće Flores.

— Što predlažeš, Sprige? — upita Sam.

— Sve ovisi o tome koliko je Hackeru stalo da se zaposli kod mene — odgovori Branch.

IX

Izišavši iz hotela, mama, Dusty i Colin poče u Hofferov dućan. Mama zamoli vlasnika da razgovaraju nasamo, Hoffer je odvede u stražnji dio kuće.

Dusty pristupi nekom rančeru i započne razgovarati. Colin je ostao sam. Dok je gledao ribički pribor, otvore se vrata i u dućan uđe mršav muškarac kukasta nosa.

— Jeste li vi rođak Tama Brede? — upita Hacker prigušenim glasom kad se približio Colinu.

— Jesam.

— On je pokraj konjušnice i htio bi vas vidjeti.

— Doći ću čim... — počne Colin.

— Tam je ranjen — prekine ga Hacker zamijetivši da Colin gleda u Dustyjevu pravcu.

— Idem odmah — odlučio Colin.

Colin načas zastane. Dusty je bio zadubljen u razgovor s rančerom, pa ga Colin nije htio prekidati. Mladi Skot se okrene i pođe sa Hackerom. Mršavi čovjek reče da ide po liječnika, pa se brzo udalji. Prije nego što se složio da pomogne Branchu Hacker mu je rekao da neće neposredno sudjelovati u njegovu planu.

Colin se zabrinuo za Breda. No, sjetio se i upozorenja Dustyja, Marka i Kida, pa se pitao nije li mu postavljena klopka.

Približavajući se otvorenim vratima konjušnice, Colin je usporio. Nije vidio ništa sumnjivo. Zatim se začuje tiho stenjanje. Colin brzo uđe kroz vrata. Sa strane zamijeti sjenku, ali kada se htio okrenuti, nešto tresne o njegovu glavu i on se sruši.

— Uspio sam! — progundala Eric Trimble spremajući u navlaku revolver kojim je oborio Colina.

— Idi Sprigu i reci mu da smo ga sredili — naredi Sam Mooreu.

— U redu — složi se Moore i htjedne krenuti. — Do đavola — reče kada je pogledao kroz vrata. — Dolazi Dusty Fog!

— Što da radimo? — progundala Eric.

— Ne miči se! — prodere se Sam. — Nikada nam se neće pružiti bolja prilika da se otarasimo ove budale. Slinky, odvući ga tamo i sakrij ga. Ti, Same, stani iza vrata. I Fog će dobiti isto što i ovaj kućin sin.

Mamin razgovor nije trajao dugo. Čim su se zatvorila vrata, Hoffer joj je stao pripovijedati o svojim problemima. Kako su svi htjeli plaćati obveznicama, njegovi dobavljači tražili su gotovinu, a ne papire. Znaajući kako stoje stvari u Teksasu mama je znala što Hoffer želi reći. Predložila mu je da mu plati odmah pošto isporuči konje, no Hoffer je oklijevao i na kraju odbio. Mama slegne ramenima i odlučno iziđe iz sobe.

— Zao mi je, gospodo Schell — ispričavao se Hoffer dok ju je pratio u dućan. — Ali, shvatite i mene...

— Naravno — odvrati mama, pokušavajući sakriti razočaranje. — Ja ću... Dusty! Gdje je Colin?

— Bio je ovdje nekakav čovjek i nešto mu došapnuo — reče rančer kad se Dusty okrenuo da ga potraži. — Zajedno su izašli.

Dusty pogleda na ulicu. Tiho opsuje kad ugleda Colina kako sam ulazi u konjušnicu. Odmah mu je sinulo da je mladi Skot zaboravio sva upozorenja i da upada u klopku.

— Što se dogodilo, Dusty? — poviče rančer kad je Teksašanin naglo poskočio i otvorio vrata. — Mogu li ti pomoći?

— Ne miješaj se Stormy — odvrati Dusty.

Obišavši tezgu mama iziđe na ulicu. Opazi Marka, April i Templea kako izlaze iz »Mrkog medvjeda«. Međutim, nije ih pričekala, već je pošla za Dustyjem.

Dusty se oprezno zaustavi pred vratima konjušnice. Pogledavši unutra, opazio je Colina kako potrbuške leži kraj pregratka za konje. Dusty uđe kroz vrata ne potegavši revolvere. Pretvarao se kao da je svu pažnju usredotočio na onesviještenog Skota. Tihi pokret s desne strane upozorio ga je na zasjedu.

Ericu je gotovo pozlilo od straha jer je poznavao opasnu Fogovu čud, pa naglo skoči prema Dustyju, držeći revolver za cijev.

Dusty se sagne u posljednjem trenutku, a zatim se naglo okrene i laktom udari Erica u pleksus. Silina udarca odbacila je iznenađenog napadača prema patrag. Teško je dolazio do daha.

Dusty je sada znao da napadači nisu razbojnici iz bande braće Flores. Ne razmišljajući zašto su napali Colina, brzo je promotrio konjušnicu. Niski muškarac digao se iz krovlišta u pregratku za konje blizu Colina, a još jedan stajao je desno od vrata. Znači, trojica. Velika nadmoć. No, u nečemu je Dusty bio nadmoćniji.

Na ranču O—D Ole Devil Hardin imao je slugu Japanca, zvao se Tommy Okasi. Iz svoje domovine donio je u Ameriku borbene vještine i naučio Dustyja džiju-džicu i karate.

Sam je skočio naprijed kad je vidio da napad njegova brata nije uspio. Dustyjeva desnica munjevito krene s njegova lijevog kuka prema Samovoj glavi. U usporedbi s udarcima na koje su ljudi sa Zapada bili naviknuti ovaj udarac činio se naoko nespretnim, ali je bio vrlo djelotvoran. Dustyjeva šaka zaustavila se na Samovu licu i Sam se zavrti oko svoje osi i posrne.

Odbacivši Sama, Dusty se susreo licem u lice s novom opasnošću. Oštrice vila već su se opasno približile i Dusty se baci u stranu. Pri tom naglo zgrabi dršku vila pri dnu, silovito mašući gore-dolje. Uspio ih je okrenuti u Mooreovu pravcu i zabosti šiljke u njegova leđa. Zupci popucaju, međutim držak mu posluži kao uporište poluga, pa se Moore, nošen snagom Dustyjeva udarca, prebacio preko glave te izletio na ulicu i opružio se na leđa.

Kao kroz maglu Sam je zamijetio da mu je Dusty okrenut leđima i iskoristio je priliku. Bacivši se naprijed, rukama je obuhvatio Dustyjev prsni koš s leđa. Osjetio je kako se naplgnu mišići nadlaktice malog Teksašanina, pa je odlučio pozvati nekoga u pomoć.

— Eric! — poviče Sam digavši Dustyja — Prokletstvo, pomoz mi!

Eric udahnu nekoliko puta i baci se prema bratu i malom Teksašaninu. Ugledavši Dustyja Foga u neprilici odlučio da mu vrati milo za drago.

Dusty, međutim, nije smatrao da je bespomoćan. Premda su mu ruke bile prikovane, noge su mu još bile slobodne, a Samov zagrljaj više mu je pomogao nego odmogao. Snažno zamahne desnom nogom i vrh čizme udari Erica ispod čeljusti. Udarac ga je odbacio preko cijele konjušnice.

Sam naglo odbaci Dustyja. Premda se dočekao na noge, Dusty nije mogao izbjeći udarac o zid. Slijedeći ga, Sam ga je okrenuo i šakom udario u glavu. Drugim udarcem lupio ga je u želudac i stisnuo uza zid. Divlje ga je hvatao za grlo pokušavajući ga ugušiti.

Na ulici Moore se s naporom digao. Bio je toliko zaokupljen ostvjeničkim mislima da je bio nesvjestan što se oko njega događa. S revolverom u ruci krenuo je prema ulazu u konjuš-

nicu. No, dok je ulazio nečija ruka pograbila ga za desno rame i povuče.

Našao se licem u lice s mamom Schell. Ispustila mu je rame, ali tada je snažno zamahnula šakom. Kao žena lovca na divlje konje bila je vrlo mišićava i znala je kako valja udariti. Moore se ponovno našao na zemlji i ostao ležati.

Mama je znala za koga Moore radi na prema tome i zašto je Colin bio namamljen u konjušnicu. Shvatila je da će i Dustyju biti potrebna pomoć unatoč trikovima što ih je naučio od Japanca. Slinkyja Moorea je oborila, ali to ne znači da će joj to isto uspjeti s braćom Trimble ili Sprigom Branchom. Znala je mnogo bolji način da pomogne malom Teksošaninu.

Okrenula se i pogledala u pravcu Mrkog medvjeda, ali grupi Marka Countera nije bilo ni traga. Oni nisu opazili Dustyja da ulazi u konjušnicu, skrenuli su u uličicu da bi se vratili maminoj kući. Mama je duboko uzdahnula i povikala gromkim glasom koji je odzvanjao ulicom.

— Mark! Mark Counter! Dustyju je potrebna pomoć!

Dusty se, dakako s time složio, no kako da dočeka pomoć? Stežući Dustyjevu vrat, Sam ga privuče kako bi ga ponovno tresnuo o zid. Dusty je morao nešto poduzeti, i to brzo.

Mali Teksošanin pokušao se još jednom obraniti onako kako ga je naučio Tom Okasi. Ispruženih prstiju i palca, svinutih iznad otvorenih dlanova okrenutih prema gore, munjevito je zabio brid ruku u Samova rebra, zadržavši mu strahovitu bol. Samove ruke popuste oko Dustyjeva vrata i mlohavo se objese.

Strážnja vrata se otvore i Sprig Branch uđe u konjušnicu. Nije se nadao da će tako lako uhvatiti Colina. Vidio je mamu i momke kako su ušli u Hofferov dućan, pa je poslao Boonea da namami Škota u konjušnicu. Poput Sama, Branch je shvatio da mu se neće više pružiti takva prilika da ukloni Colina, zato je nije htio propustiti.

Pogledavši na drugu stranu konjušnice vidio je Erica kako tetura prema bratu, te krene da im pomogne. Iznenada spazi kako se Colin pokušava

dignuti na ruke i koljena. Obuze ga bijes. Možda će izgubiti posao, ali će se pobrinuti da ga mama Schell ne dobije pomoću Colina. Zato se vratio prema Colinu.

Oslobodivši se Sama ručnim zahvatom »tegatanac«, Dusty je pokazao da se zna boriti i zapadnjačkim načinom. Sam je potpuno klonuo kada ga je Dusty udario koljenom u lice.

U tom trenutku stigao je Eric i zgrabio Dustyja sprijeda za košulju, te napeo svu snagu da ga podigne i baci preko konjušnice. Nadao se da će stići potegnuti revolver prije nego što se Dusty zaustavi.

Dusty opazi kako se Branch približio bespomoćnom Colinu i digao nogu da ga udari. Zato se nije ni pokušao zaustaviti, već je iskoristio silu kojom ga je odbacio Eric, te poput opruge odskočio i nogama udario Brancha u prsa. Branch je izgubio ravnotežu i udario o pregradak za konje.

Iza Dustyjevih leđa Eric je trgao nož, no nije se usudio previše se približiti Fogu. Stoga se spremio da baci Dustyju nož u leđa, ali mama, koja je u međuvremenu ušla u konjušnicu, spriječila ga je u tome. Sagla se i uhvatila držak vila, što ih je odbacio Moore, te udarila Erica po glavi. Nož je odletio i zabio se u sijenku, a Eric se stropoštao na pod.

Kad je Branch ponovno nasrnuo, Dusty se poslužio još jednim Tommyjevim zahvatom, prebacio ga je preko ramena. Branch je tupo udario o pod.

Na ulici se začuju koraci i u konjušnicu uleti Mark Counter držeći u desnici napet kolt. Zastao je i pogledao po konjušnici. Zatim se obratio mami.

— Učinilo mi se da ste viknuli kako je Dustyju potrebna pomoć — reče Mark.

— Zakasnio si — odgovori mama. — Sve smo sami srediili.

— Jesi li čitav, amigo? — upita Dustyja, dok je mama otišla do Colina.

Dusty uzdahne i opipa čeljust. Zatim kimne glavom i odgovori: — Naravno.

Među ljudima koje je privukla gužva bio je i pukovnik Monaltric. Ušavši u konjušnicu stane se okretati.

— Što je... — počne.

— Branch i njegovi ljudi namamili su Colina i napali ga — objasni mama pomažući mladom Škotu da sjedne.

Stigao je i šerif. Ugledavši pukovnika, Lansing se stao truditi da što savjesnije obavi svoju dužnost. Osvrnuo se oko sebe i opazio mamu kako kleči uz Colina, a Brancha i njegove ljude razbacane po cijeloj konjušnici. Strogim glasom Lansing zatraži da čuje što se dogodilo. Dusty ponovi ono što je mama već ispričala pukovniku Monaltrieju.

— Zašto je Branch to učinio? — upita Lansing. — Zar je moguće da je on u bandi braće Flores?

— Zašto bi Branch radio za tu bandu? — upita Monaltrie.

— Nisam to rekao — pobuni se Lansing. — Ali ne znam zašto bi napao tog mladića.

— Znači, Colin je ubio Adána Floresa — šapne pukovnik. — I ustrijelio onoga drugoga na ulici. Mislio sam da me ljudi varaju kad su mi ispričali da je to učinio Škot u kiltu.

— To je gola istina — potvrdi Dusty. — Branch ju je vjerojatno htio iskoristiti i ukloniti Colina. Svi bi povjerovali da je to učinila banda braće Flores, a mama bi ostala bez pomoćnika.

— Mislite li da je to pravi razlog, kapetane Fog? — upita Lansing.

— Tako se čini — odgovori Dusty. — Možda će vam to oni reći kad budu mogli govoriti.

— Treba li kome moja pomoć? — upita liječnik koji je ušao u konjušnicu s torbom.

— Nikome — odgovori mama pomažući Colinu da ustane. — Ima čvorugu na glavi, to je sve.

— Bit će bolje da pogledate Brancha — reče Dusty. — Čudna mi je njegova nesvjestica.

Liječnik klekne pokraj Brancha. Nitko nije progovorio ni riječi dok je pregledavao onesvjestena čovjeka. Napokon se digno i zbunjeno pogleda.

— Čudno. Slomljena mu je ključna kost. Što ga je to, do đavola, udarilo? Ima tri slomljena rebra.

Monaltrie duboko uzdahne. U takvom stanju Branch ne može u lov na divlje konje. Znači da će taj posao moći obaviti jedino obitelj Schell. Pi-

tao se kako će to učiniti te dvije žene i mladić koji je tek stigao u Teksas, čak ako im i budu pomagali iskusni meksički mestenerosi.

X

Šerif Lansing je kao i obično slijedio liniju manjeg otpora. Nije se htio suprotstaviti Dustyju, pa je svu krivicu prebacio na Brancha. Kada je Dusty odbio da podnese tužbu protiv Brancha, Lansing se odmah složio da se gužva zaboravi te obećao da će se pobrinuti da Branchovi ljudi tako nešto ne ponove.

Pošto se uvjerio da Colin nije ozbiljno povrijeđen, pukovnik Monaltrie izišao je iz konjušnice.

Mark podigne Colinovu kapu i pruži mu je. Iako je teturao, mladi Škot je odbio pomoć i izišao s ostalima iz konjušnice. April i Temple su ih čekali.

— Jesi li sve uredila za večerašnji posao? — upita mama plavušu.

— Nisam se morala ni o čemu dogovarati — kiselo odvrati April. — Harve Jute otpustio me kad je došao.

— Zašto? — upita mama.

— Boji se da će Floresova banda pucati u njegove goste ako ostanem kod njega.

— Idem k njemu — zagrmi Dusty uz bučno odobravanje Marka Counterera.

— Nema smisla — uvjeravala ih je April. — Jedva sam otjerala Marka i ovoga starog jarca...

— Taj stari jarac sam ja — prekine je Temple.

— Već su se spremali da pograbe Harveja za vrat i jedva sam ih uspjele otjerati. Jeste li ikad pokušali razborito razgovarati s muškarcima, mama?

— Čini se da sam uvijek imala više uspjeha kad bih ih tresnula po glavi — nasmije se mama.

— Nisam imala ništa pri ruci — reče April. — Sreća je što ste zvali u pomoć, inače bi se vratili da učine ono što su naumili.

— Što ćeš sada raditi, djevojko? — upita mama.

— Otpuštili su me i s boljih mjesta nego što je »Mrki medvjed«. Nije to jedina krčma u ovoj državi.

— U Fort Sawyeru nećete se moći zaposliti — upozori je Dusty. — Siguran sam da već svi znaju zašto ste izgubili posao.

— Fort Sawyer nije jedini grad u Teksasu — progundā April.

— Kad se uputite u drugi grad, dočekat će vas Floresovi razbojnici — upozori je Mark.

— Možeš ostati kod nas, April — reče mama. — Možda će Lansing ili vojska nešto poduzeti protiv tih razbojnika.

— Ako oni ništa ne poduzmu, ja sigurno hoću — reče Dusty prije nego što se April mogla zahvaliti. — Čim stignemo, poslat ću Kida da potraži njihovo skrovište.

— Zar to neće biti opasno? — upita Colin.

— I te kako — složi se Mark. — Ali za Floresa i njegove bandite.

Mama je zabrinuto promatrala Dustyja. Buduci da je Branch ispao iz kombinacije, a pukovnik prihvatio Colina, pružila joj se prilika da potpiše ugovor s vojskom. No nije ga mogla ispuniti bez opreme i namirnica, a Hoffer je tražio gotovinu. Bila je ponosna, a nije se usuđivala moliti nekoga uslugu kad joj je šurjak uskratilo pomoć. Međutim, drugog puta nije bilo. Mama priđe Dustyju duboko udahnuvši.

— Htjela bih s tobom razgovarati, Dusty, kad dođemo kući.

— Svakako, mama — odgovori Dusty, pogađajući predmet razgovora. — Kad god želiš.

Kuća Schellovih bila je na rubu grada, odvojena od ostalih. Iza nje bila su njihova kola. Platneni krov bio je skinut radi utovara i istovara. Zaprežni konji bili su u oboru desno od zgrade zajedno s Jeaninom sivosmeđom kobilom i Kennyjevim bijelim pastuhom. Lijevo se protezala prostrana šuma koju je od kuće dijelio otvoren prostor od šezdeset metara. Premda su laka hotelska kola bila privezana ispred trijema, bila su istovarena i napuštena.

— Nadam se da imaš dosta hrane kod kuće, mama — reče Mark dok su se približavali kući. — Shad i Tex mogu pojesti...

Pucanj je prasnio među drvećem, i metak je prošištao pokraj Dustyja i mame te se zabio u Templeova prsa. Vozač posrne, prigušeno kriknuvši, a karabinka mu ispadne iz ruke. Neposredno nakon hica iz šume jurnu jahai. Bili su to Floresovi ljudi. U rukama su držali puške i jahali prema Dustyjevoj skupini.

— Lezite! — zagrmī Dusty i u istom trenutku opali iz kolta.

Kao prava Teksasanka, mama je znala što valja raditi u takvoj situaciji. Zato je legla prije Dustyjeve zapovijedi. Ni April nije bila ništa sporija. Mark je ostao na nogama, izvadio koltove i raspalio po banditima.

I Colin je ostao na nogama. Meci su šištaši oko Škota i on je shvatio da su razbojnici usredotočili paljbu baš na njega. Obuzeo ga je bijes kad je prvi metak, namijenjen njemu, promašio i ubio Loua Templea. Ali Colin nije imao oružja. Njegov vojnički kolt bio je u dućanu radi podešavanja, dok su njegovi pištolji s drugim stvarima bili u maminjoj kući.

Tada Colin zamijeti Templeovu »spencericu«. Kad se sagnuo da je podigne, izbjegao je smrti za dlaku, metak je prohujaao tik iznad njegove glave. Uhvativši karabinku, on potrči udaljujući se od kuće. Tako će privući bandite da pucaju u njega, a ne u njegove prijatelje.

Kad je opazio čovjeka, koji je ubio njegova dva brata, kako trči prema gradu, Matteo Flores pojuri za njim. Za zdepastim razbojnikom pošla je većina napadača. Matteo je bio na čelu i nije ispalio ni metka dok nije bio potpuno siguran da neće promašiti.

Colin je znao da neće daleko stići. Zato je odlučio umrijeti dostojnom smrću, ako već tako mora biti. Naglo se okrene i položi pušku na rame. Nije imao vremena da pažljivo nanišani. Gledao je duž cijevi, tako da se gotovo i nije poslužio nišanom. Spazio je lik divljega i zdepastog Mattea kako se sve više približava na čelu

napadača. Kad je Cohnova »spencerica« opalila, Matteo konj trgne glavom. Metak mu je probio lubanju. Dok mu je konj padao, Matteo opali, a metak podigne prašinu između Skotovih nogu. Matteo iskoči iz sedla i shvati da nije pogodio Colina.

Ostavljajući Marka da se suprotstavi pectori napadača, Dusty je obratio pažnju na Colinove progonitelje. Lijevo, desno, lijevo, pa opet desno, mali je Teksasčanin iz svojih vojničkih koltova dugih cijevi slao olovo u Matteove ljude. Jedan od jahača vrisne i sklizne sa sedla. Drugi zaviče, njišući se u sedlu. Iz kuće su izjurili Kid, Shad i Tex da pomognu svojim drugovima. Mark sruši jednog napadača preko konja. Drugi razbojnik nanišan u plavokosog diva, ali padne pogođen u glavu iz »vinčesterke« 44.

Preostali banditi, pokazujući veliku vještinu okrenu konje i stanu bježati. Matteo nije bio budala. Bez konja je bio u velikoj opasnosti. Zato nije oklijevao. Bit će još vremena da se osveti Skotu u suknji. Matteo je znao da je obiteljska čast tražila smrt toga čovjeka, ali on nije namjeravao umrijeti dok se bude osvećivao. Uzjahavši konja razbojnika kojega je ubio Dusty, on pojuri prema šumi.

— Brže u kuću, mama! — prodere se Dusty. — Za njima, Kide!

— Izumijeni! — vikne mladić u cionom.

Jeanie izide iz kuće noseći karabinku, sačmaricu i očevu »henrijevku«. Ne obazirući se na ljude koji su hitali prema šumi, krenula je prema mami i April.

— Sto se dogodilo? — upita pruživši im oružje.

— Colin nam je upravo spasio život — odgovori mama. — Da nije otrčao...

— Otrčao? — poviče Jeanie.

— Pusti me da dovršim! — prodere se mama. — Da nije otrčao i svratio njihovu pozornost na sebe, sve bi nas poubijali.

Držeći karabinku, Jeanie se okrene da pogleda gdje je Colin s ostalima ušao u šumu. Možda ga je potrijenila, pomisli. Uostalom, nije važno. Okrene se prema mami i April i klekne uz Templea. Njene izmijene poglede pošto

su pogledale ranu: Templeu nije bilo pomoći.

Dustyjevi ljudi probijah su se kroz šumu. Glasovi bandita ubrzo su zamrli pa je odzvanjao samo topot kopita. Poslije se i on izgubio u ravnici iza šume. Ali Dusty se nije zaustavio. Bio je vrlo oprezan. Colin se kretao bez buke. Napetom karabinkom pretražio je svaki kutak koji bi razbojnicima mogao poslužiti kao skrovište. Lice mu je odražavalo odlučnost i još nešto što Dusty nije mogao protumačiti.

Prošli su kroz šumu a da se ništa nije dogodilo. Izišavši na čistinu ugledali su bandite kako galopiraju.

— Hoćeš li da pođemo za njima, Dusty? — upita Kid, dok su kauboji napeto očekivali odgovor.

— Ne sada — odgovori Dusty. — Jesu li to bili svi razbojnici?

— To je pola bande — odgovori Kid. — Bilo ih je petnaestak. Nisam vidio ni Tiburcija ni Mattea.

Colin se sjećao izgleda Adana i Vincentea, tako da jedno obučenoga Mattea nije povezao s njima.

— Čini mi se nevjerojatnim da bi banda napala bez jednoga od njih — reče Mark.

— Momci, temeljito pretražite šumu — Dusty se složio s Markom. — A ti, Coline, pođi sa mnom kući. Razbojnici bi se mogli vratiti, a žene su same.

— U redu — pristaje Colin.

Ostavljajući Marka, Kida, Shada i Texa da pretraže šumu, Dusty i Colin stali su se vraćati. Colin okrene glavu prema Dustyju i uzdahne.

— Nisam trebao doći u Teksas — reče Skot. — Tada se ništa ne bi dogodilo.

— Možda — odvratí Dusty.

— Kenny ne bi bio ranjen — nastavi Colin. — A Lou Temple bio bi živ. Loua su ubili zbog mene.

— Odakle ti ta misao? — upista Dusty.

— Metak je bio namijenjen meni.

— Koješta — usprotivi se Dusty. — Tko god da ga je ubio, gađao je u Loua.

— Kako možeš biti tako siguran?

— Lou je nosio »spencericu«, i ona je bila najopasnija kad su počeli izlazi-

ti iz šume. Zato su odlučili da se najprije oslobode njega.

— Misliš li da je to istina? — upita Colin.

— Kladam se da je tako — uvjeravao ga je Dusty. — A ono što si ti učinio doista je hrabro.

— Možda me uhvatila panika — reče Colin.

— Dovo te uhvatio! — odbrusi Dusty. — Nisi bježao zato što si se bojao. Dobro si ti promislio.

Colinu je bilo lakše poslije Dustyjeva odgovora. Do sada je smatrao da je odgovoran za Templeovu smrt i da ostali misle kako je pobjegao iz kuka-vičluka.

Izišavši iz šume, Colin se zaustavi. Jeanie i April stajale su kraj Templeova tijela s puškama u ruci. Pred kućom su ležala petorica bandita i konj kojega je ubio Colin. Iz grada su pristizali ljudi na čelu s Lansingom i dvojicom njegovih pomoćnika. Colin začu je topot konja. Okrene se i ugleda skupinu vojnika koja im se približavala.

— Lou je mrtav — reče April kad su joj pristupila dva mladića.

— Skupo su to platili — odgovori Dusty gledajući mrtva tijela. — Gdje je mama?

— Kod Kennyja — odgovori Jeanie.

Vojnici su bili naoružani karabinkama tipa Springfield, revolverima i sabljama. Zaustavivši odred, poručnik dođe do skupine oko Templeova tijela.

— Jesu li to bili Floresovi banditi? — upita oficir.

— Jesu — odgovori Dusty. — Pobjegli su kroz šumu i još su bježali kad smo izišli na drugoj strani.

— Potprašit ćemo im pete — reče poručnik. — Četa naprijed...

— Poznajem čovjeka koji odlično čita tragove, gospodine — prekine ga Dusty kad je vidio da među vojnicima nema izviđača. — Ako želite...

— Neće biti potrebno. Mi to možemo sami — odgovori oficir i stane okretati konja.

— Poručniče! — prodere se Dusty i nešto u njegovu glasu odmah zaustavi poručnika. — Moji ljudi pretražuju šumu. Pazite!

Poručnik načas zastane i pomisli kako je mogao pomisliti da je Dusty

beznacajan čovjek. Glas mu je bio zapovjednički, a riječ poručniče prasnula je kao upozorenje starijeg oficira koji očekuje poslušnost mlađega.

— Slušedit ćemo trag s druge strane — reče. — Četa nalijevo!

— Prokleti žutokljunac! — progunda Dusty gledajući vojnike kako odlaze. — Nemaju izviđača, a htio bi uhvatiti razbojнике.

— Hoće li se boriti? — upita Colin.

— Neće ako ih ne natjeraju u škripac — odgovori Dusty. — Vjerojatnije je da će se negdje sakriti. Da vidimo što šerif namjerava učiniti.

Ubrzo je bilo jasno da šerif ništa ne namjerava. Vojska mu je bila dobar izgovor. Samo je uklonio leševe. Pošto je porazgovorio s pogrebnikom, Lansing se obrati April i Colinu.

— Koliko namjeravate ostati u gradu? — upita ih.

— Tako dugo dok ne budu sigurni da im se ništa neće dogoditi — umiješa sa Dusty. — Da ih možda ne namjeravaš protjerati?

— Ne! — požuri odgovoriti Lansing. — Ali ljudi su zabrinuti zbog tolike pucnjave. Netko bi mogao stradati.

— Već je stradao! — poviče April pokazujući Templeovo tijelo.

— Idući put to bi se moglo dogoditi prolazniku — upozori Lansing. — Razbojnici se neće zaustaviti na vama.

Mama je čula posljednje šerifove riječi. Stupila je naprijed i srdito pogledala Lansinga.

— Neka vas to ne zabrinjava, šerife! — prosikće. — Sutra, prije zalaska sunca, otići ćemo iz vašega grada.

— Ja vas ne tjeram! — reče on zabrinuto pogledavajući Dustyja. — Samo...

— Ne morate vi ići, mama — prekine ga Colin. — Idem ja!

— Idemo svi! — uporno nastavi mama. — Ti ideš s nama, makar te morala batinama natjerati. Mogu li s tobom razgovarati, Dusty?

— Svakako — odgovori Dusty. — Jesi li zadovoljan, šerife?

— Jesam... Pa, kad je mama navalila da ide, neću je zadržavati.

Znajući da njezina majka želi nasamo razgovarati s Dustyjem, Jeanie predloži April i Colinu da pođu s njom u kuću.

— Daj Colinu onaj tatin «liječ» da se okrijepi! — reče mama.

— Vrlo sam iscrpljena — reče April.
— Taj »liječ« neće ni meni škoditi.

Kad su se šerif i pogrebnik udaljili, mama nije znala kojim riječima da se obrati Dustyju za pomoć.

— Koliko vam treba, mama? — mirno je upita Dusty.

— Što ... zar si znao? — začudi se.

— Pretpostavljao sam. Bit će vam potrebne namirnice i oprema za lov na konje, a Hoffer traži gotovinu.

— Tako nekako — reče mama.

— Reci mi koliko vam je potrebno — reče Dusty. — Dat ću ti mjenicu za banku u Polveroso Cityju. Siguran sam da će je Hoffer uzeti.

— Ja... ja... — počne mama zamuckivati.

— Stric Hardin isprašao bi mi leđa kad vam ne bih pomogao — nasmije se Dusty. — Ne zaboravi da su i nama potrebni konji kao i vojsci, a mi radije trgujemo sa Schellovima nego s bilo kojim drugim lovcem.

— Hva... hvala, Dusty — reče mama žmirkajući. — Zacijelo sam se prehladila.

— Traderov »liječ« je i za to dobar — reče Dusty, a zatim opazi poznati lik. — Evo i pukovnika. Da vidimo što će on reći.

Kad im je prišao, Monaltrie promotri prizor, zatim se obrati mami: — Floresovi razbojnici?

— Da — odgovori Dusty umjesto mame.

— Cijela banda? — zapita pukovnik

— Ne. Neki su utekli.

— Jeste i uhvatili braću?

— Nismo ih ni vidjeli — odgovori Dusty.

— Znači da će ponovno napasti — reče Monaltrie.

— Vjerojatno. Sada se ne mogu povući.

— Prokletstvo! — zagrmi Monaltrie. — To znači da će vas napasti kad krenete u lov na konje, gospodo Schell.

— Da — složio se mama. — Ali mi ćemo ipak krenuti.

— S mladim Farquharsonom?

— On je sada naš — izjavi mama. Njegova je borba i naša borba. Ne bih ga ostavila ni pod cijenu ugovora s vama.

— Htio bih vam dati taj posao — reče Monaltrie. — Ali za petama su

vam razbojnici, a imate samo jednog čovjeka...

— Niste dobro brojili, pukovniče — prekine ga Dusty. — Neće biti samo jedan čovjek.

— Ne razumijem.

— S mamom krećemo, Mark. Kid i ja — odgovori Dusty.

XI

— Nikada ne bih povjerovala kad sam polazila iz Galvestonea, da ću se voziti u ovakvim kolima i da ću biti ovako odjevena — reče April Hosman, vrpoljeći se ne bi li pronašla udobniji položaj.

Spretno držeći uzde šestoprega, mama se nasmiješi plavuši. Obje su nosile kaubojske šešire, muške košulje, traperice i čizme.

— Što je, djevojko? — upita je mama.

— Ništa. Izgledam strašno, a osjećam se još strašnije. Bolje da sam ostala u Fort Sawyeru da me ubiju Floresovi razbojnici. Barem bih brzo umrla. Umrijet ću od ovog droncanja.

— Uskoro ćeš se priučiti.

— Mislite li da nas oni već slijede, mama?

— Da su za nama, Kid bi ih vidio. Ako budemo imali sreću možda neće ni saznati da smo otišli.

Kad je pukovnik Monaltrie čuo da i Dusty ide u lov na divlje konje, odmah je potpisao ugovor sa Schellovima. Nakon toga sve je išlo kao podmazano. Na maminu želju Dusty je preuzeo komandu.

Dusty je znao da će konjička patrola otjerati braću Flores iz neposredne blizine grada. Mama i Mark nošli su u Hofferov dućan. Mama mu je dala Dustyjevu mjenicu i on ju je uzeo bez riječi. Jeanie je spremala stvari.

Dusty je s Monaltrijem krenuo u garnizon da porazgovori sa zapovjednikom. Pukovnik Shieling pristao je da uzme Kennya u vojnu bolnicu u kojoj mu neće prijetiti opasnost od bande braće Flores i gdje će moći ostati sve dok ne bude mogao otplovati. Arnija Hogana uhapsio je pod sum-

njom da je dezertir, tako da ne može obavještavati bandu o kretanju obitelji Schell.

Poslije zalaska sunca kola su bila natovarena a konji zapregnuti. Kennyja su gotovo silom morali odvesti u vojnu bolnicu. Shad i Tex morali su se vratiti na ranč O-D da obavijeste Hardina o Dustyjevim planovima. Pred kućom obitelji Schell ostavili su prazna kola, posuđena od vlasnika konjušnice, te osam konja da bi zavarali bandu koja će misliti da su Schellovi još kod kuće.

Krenuli su u sumrak. Kid je ostao u kući do jutra, zatim je obišao grad. Banditima nije bilo traga pa je Kid krenuo sa svojim prijateljima.

Putovali su četiri dana, ali banditi ih još nisu slijedili. No Dusty nije htio riskirati. On i Mark jahali su na krilu, a Kid straga. Mama i April bile su u kolima dok su se Jeanie i Colin brinuli za rezervne konje.

Jašeći iza rezervnih konja Jeanie je sa strane promatrala Colina. Osjećala se nekako zbunjeno u njegovoj blizini.

Jeanie nije mogla objasniti svoje osjećaje. Čas je vidjela samo njegove dobre strane, zatim samo mane. On se hrabro ponio za vrijeme onog napada, ali je prije toga upao u klopku iz koje su ga izbacili Dusty i njezina majka. Unatoč odjeći — nosio je kolt, košulju i kapu — jahao je vrlo dobro. No, mnogo toga nije znao. Jeanie mu je morala pokazati kako se zaustavljaju kola. Čula ga je da pita Dustyja kako da osedla konja. Nije ni pomislila da se teksaška sedla razlikuju od škotskih.

To je pravi žutokljunac, pomisli Jeanie. Uostalom baš me briga kakav je.

Colin je osjetio da ga djevojka proučava. U početku putovanja nastojao je zapodjenuti razgovor, ali su njegovi pokušaji bili prihvaćeni tako hladno da se više nije ni trudio. Boljelo ga je djevojčino držanje, više nego što je htio priznati. Međutim, stisnuo je zube i odlučio da će joj dokazati kako je i on pravi Tekšašanin. Vojnički kolt visio je na njegovu boku, a Dusty, Mark i Kid, svako su ga veče podučavali kako se njime rukuje. Napredovao je a njegovi učitelji bili su zadovoljni.

Jašući na ridanu, Colin se osvrne brežuljkastim krajolikom. Mama je točno znala gdje se nalaze, dok je on teško razlikovao jednu uvalu od druge.

Djevojčin krik najednom trgne Školu iz razmišljanja.

— Tamo! — poviče djevojka pokazujući desno od Colina.

Škol spazi konja kako izlazi iz grmlja. Odavno nije vidio tako lijepu životinju. Konj je njišteći jurnuo. Rep i griva vijorili su se na vjetru. Dok im se približavao, rezervni konji su frktali a Colinov ridan stao je nemirno poskakivati.

— Poplašit će rezervne konje! — poviče mama. — Skreni ga, Coline!

Trgnuviši uže sa sedla, Colin podbode svoga konja prema pastuhu. Premda je ridan obično slušao ovaj put je okljevao. Jeanie je nešto vikala, no Colin nije razabrao njezine riječi.

Pastuh je grabio sve bliže. Činilo se da će se sudariti s ridanom. U posljednjem trenutku pastuh skrene u stranu. Colin baci uže. Petlja se pukom srećom spusti niz pastuhov vrat. Sjetivši se što mu je Dusty govorio o hvatanju konopom, Colin je znao da mora učvrstiti laso prije nego što stegne petlju. Nekoliko puta omota ga oko roga na sedlu. Učinio je to u posljednjem trenutku. Konop između ridana i pastuha već se napeo.

I Jeanie je znala kako je opasno to što Colin radi. S karabinkom pojuri da na vrijeme spasi Školu od posljedica njegove gluposti.

Snažan pastuh drmao je krajem konopa i gotovo srušio ridana. Pastuh je rzao i pokazivao zube. Kako je ridan bio iskusniji od svog jahača, znao je što ga čeka. Dok je pastuh napadao, ridan se propinjao i uzmicao. Colin je izgubio vlast nad konjem i pao. Kotrljao se po zemlji, dok je iznad sebe čuo škkljocanje pastuhovih zubi. Prednje noge za dlaku su ga promašile. Nastavio se kotrljati, a razbješneli pastuh pripremao se za nov napad.

Jeanie se spustila na lijevo koljeno, nanišanih i pritisnula obarač. Metak je slomio pastuhov vrat.

Jeanie potrči prema svojoj kobili. Rezervni konji već su stali bje-

zati pred divljim pastuhom i od pucnjave. Uhvativši rog sedla, Jeanie se vine na konja i pojuri za konjima. Tek se sada naljuti na Colina. Skot je ponovno svojom glupošću izazvao nesmilike.

Mama zaustavi kola April pade za njom. Colin je sjedio i zbunjen gledao oko sebe.

— Jesi li čitav? — upita ga April.

— Čini mi se da jesam — odgovori Colin.

— Drugi put nećeš ostati čitav ako budeš radio takve gluposti — upozori ga mama. — Da je Jeanie bila sporija...

— Znam! — reče Colin.

— Dodaj — reče mama kad je Colin ustao. — Skini konop s pastuha da uhvatimo rezervne konje.

Kad je Dusty vidio što se dogodilo, okrenuo je konja i požurio da pomogne Jeanie. Njegov, golemi pastuh mogao je juriti poput trkaćeg konja. Mark Counter potjera svoga izvanrednog ridana. Uspjeli su okružiti rezervne konje i zaustaviti ih prije nego što su se preplašene životinje mogle razbježati. Jeanie je kuhala od bijesa.

— Jeste li vidjeli? — srdito je vikala. — Jeste li vidjeli što je taj ludak učinio? Htio je lasom uhvatiti divljeg pastuha!

— Doista — naceri se Dusty. — Taj Colin je hrabar.

— Hrabar! — vikala je djevojka. — On je lud. Dijete zna da se divlji konj ne hvata lasom kad juri za rezervnim konjima. Gdje mu je pamet?

— On je novajlija. Jeanie — reče Dusty.

— Taj neće dočekati starost — nastavi djevojka — ako ovako nastavi.

Nakon tih riječi okrene kobilu prema kolima. Pošto je skinuo konop s pastuhova vrata, Colin joj iziđe u susret.

— Hvala vam, gospodice Jeanie... počne.

— Učinila bih to svakome! — prasnula djevojka i prođe pokraj njega. Zaustavi konja uz kola te prstom pokaže mrtvog pastuha. — Jesi li ga vidjela?

— Jesam — odbrati mama, — lijep je.

— Divan je — promrsi Jeanie.

— Colin ga je pokušao uhvatiti za tebe — nastavi April.

— Imao je hrabrosti da pokuša, a sada mu je potreban netko da mu objasni što se smije a što ne smije.

Jeanie se namrštila na te riječi. Možda je Colin bio nepromišljen, ali doista je imao hrabrosti da pokuša. Jeanie bi ga morala naučiti kako se lovc divlji konji.

— Možda imate pravo — reče Jeanie odjaše iz rezervnih konja.

— Navela si je na razmišljanje — nasmije se mama. — To je dobro. Vrijeme je da ga prestane mučiti. Inače će pobjeći od nje.

— Valjda ne mislite da bi Jeanie i Colin...? — upita smiješeći se.

— Ja? — tobože se iznenadi mama.

Colin se priključio Dustyju i Marku. Znao je da će morati objasniti svoj čin.

— Mislio sam da će gospodici Jeanie biti drago ako uhvatim tog konja — reče Colin. — Ali sve što uradim ispadne pogrešno.

— Ne brini — odgovori Dusty. — Dovoljno si pametan da nešto i naučiš. Ako se divlji pastuh vlada kao taj na kojega si bacio konop, onda ga nipošto ne smiješ hvatati lasom. Pastuh je mislio samo na nešto...

— Kako bi se ti osjećao da u ljubavnom zanosu trčiš za lijepom djevojkom i da ti netko prepriječi put? — Mark prekine Dustyja. — I ti bi se razljutio, baš kao pastuh.

Kad se pastuh približi rezervnim konjima, to znači da je zaljubljen — nastavi Dusty. — Ako ga u tom trenutku pokušaš uhvatiti lasom, stradao si. U tom slučaju može te spasiti jedino metak.

— Nisam to znao — priznao je Colin.

— Pastuh u Škotskoj nije takav.

— Mustang je divlja životinja — naglasi Dusty.

U tom trenutku Jeanie se vratila i Teksašani ponovno odjašu svaki na svoju stranu kola. Colin djevojka neko su vrijeme jahali bez riječi, zatim u djevojci prevlada smisao za šalu i ona se nasmije. Jeanie i Colin su se pomirili prije nego što su se ulogorili. Do kraja putovanja toga dana, ona je odgovarala na sva njego-

va pitanja, ispitivala ga o životu u Škotskoj i objasnjavala mu posao koji ih je očekivao.

Kid je odjahao u logor ubrzo poslije zalaska sunca. Pošto se pobrinuo za svoga veličanstvenog bijelca, objavio je da progoniteljima nema ni traga.

— Možda se nisu vratili u Fort Sawyer, pa još nisu ni saznali da smo otišli — nagađao je Kid. — No, u jedno sam siguran, Coline, čim saznaju da smo otišli, potražiti će nas i neće mirovati dok te ne pronađu.

Te noći Floresova banda, bježala je pred konjičkom patrolom, vratila se u svoje skrovište na Onion Creeku. Baš kad je Kid stigao u logor, Matteo Flores vratio se k vatri. Tiburcio, koji je sjedio leđima okrenut malojoj pećini, promatrao je svoga brata kako čisti oštricu mačete rukavom košulje.

— Uhvatio sam Ramona kako bježi — objasni Matteo, spremajući oružje u korice i gledajući pet zabrinutih lica. — Sad više ne misli na bijeg.

Dok su bježali pred patrolom, braća su ubila dvojicu ranjenika. Od tada je rastao nemir među razbojnicima. Nekolicina je pošlo za rukom da pobjegnu, iako da su s braćom ostali samo šestorica.

— Zeli li još netko otići? — upita Tiburcio dižući se.

Banditi su samo časak oklijevali odgovorom. Braća su stajala, prijeteci, na jedinom izlasku iz pećine, spremni da ubiju svakoga tko odbije da ostane. Zato je pećinom odjeknulo njihovo prigušeno zne.

— To je već bolje — progunda Tiburcio i ponovno sjedne. — Što si saznao, Matteo?

Dok se njegov brat skrivao u Onion Creeku, Matteo je otišao u meksičku četvrt Fort Sawyera da sazna novosti.

— Ništa povoljno za nas — odgovorio je Matteo. — Hogana je uhapsila vojska. Svi već pričaju kako smo gotovi.

— Vidjet će oni kad ponovno skupimo bandu — reče Tiburcio.

— Nitko nam se neće htjeti pridružiti dok ne svršimo s onim nitkovom koji je ubio našu braću i s onima koji su mu pomogli — naglasi Matteo.

— Je li on još u gradu?

— Nije. Kola i konji su iza kuće, ali njih nema. Otišli su.

— Kamo?

— U lov na divlje konje. Povelili su sa sobom čovjeka u suknji i plavušu iz Mrkog medvjeda.

— Znaš li kamo su pošli? — upita Tiburcio.

— Raspitao sam se — odgovori Matteo. — Nitko ne zna točno. Neka djevojka mi je rekla da Schellovi obično love uz rijeku Ronde.

— Tamo ćemo početi — odlučio Tiburcio. — Nitko nam se neće priključiti dok ne ubijemo čovjeka u suknji.

— On je moj — zareži Matteo. — Taj nitkov ubio je moga konja. Zato ću mu oderati kožu.

— Najprije ga moramo naći — podsjeti ga Tiburcio — Podimo spavati. Ujutro ćemo krenuti prema rijeci Ronde.

Razbojnici u zoru krenu na put. Konji su bili umorni. Tiburcio je znao da neće stići Schellove dok su u pokretu. Bilo bi presporo tražiti i slijediti njihov trag.

Iduće noći pobjegao je još jedan razbojnik. Tiburcio se zaprijetio preostaloj četvorici da će ustrijeliti svakoga tko pokuša pobjeći.

Krenuli su na sjever, uzvodno uz rijeku Ronde, u nadi da će naići na trag svojih žrtava.

Prolazili su kilometre, ali Schellovi na nije bilo traga. Čak je i Matteo napuštalo strpljenje, dok je Tiburcio bio sve razdražljiviji. Nitko nije bio radostan kad su naišli na napušteno selo.

— Ostati ćemo ovdje nekoliko dana da se odmorimo — odlučio Tiburcio gledajući dva reda rasklimanih dasčara i ruševinu crkve bez krova. — Ovdje bi moglo biti hrane. I konjima je potreban odmor.

Sakrili su konje u kuće i pretražili selo. Nisu našli ni hrane ni predmete vrijedne krađe. Ipak su odlučili ostati jer su mogli loviti divljač i popuniti zalihe mesa. U sumrak Matteo ustane i uzme spencericus. Prije nego što je izišao iz dasčare, stao je i pogledao kroz prozor.

— Dolazi jahač — reče. — Čini mi se da je mestenero.

Tiburcio je promatrao jahača koji im se približavao. Visok i krupan, mlitavo je sjedio je u sedlu ridana. Obod sombrera skrivao mu je lice. Nosio je odjeću vakerosa, za pojasom revolver i nož. Ridan je zarzao kad su braća izišla iz daščare. Čovjek se trgne i htjedne uhvatiti revolver, no kad ugleda upereno oružje, digne ruke uvis. Otečene usnice isticale su se na njegovu mrzovoljnu licu.

— Ja sam samo siromašni mes... — počne.

— Za koga radiš, mestenero? — prekine ga Tiburcio.

— Ni za koga. Radio sam za obitelj Schell, dok me onaj kućkin sin u suknji nije napao i otjerao.

Te riječi spasile su mu život. Tiburcio se prijateljski nasmije i mahne rukom prema daščari. — Sjaši, mestenero. Ako mrziš čovjeka u suknji, ti si među prijateljima.

— Mrzim li ga? — viknu čovjek — Išćupat ću mu srce kad se opet susret-nemo!

— Hoćeš li nam pokazati gdje je njihov logor? — upita ga Matteo.

— Hoću — odgovori mestenero. — Ali neće biti potrebno da se s njima sukobljavamo.

— Zašto? — zagrmí Tiburcio.

— Bio sam skriven u grmlju meskíte gotovo cijeli dan; a nekoliko stotina metara od mene Indijanci su nešto vijekali.

— Indijanci? — zaprepasti se Tiburcio.

— Odmetnuci iz plemena Teja, njih stotinjak — objasni mestenero. — Kad su završili, odjahali su u pravcu logora Schellovih!

XII

— Nismo daleko — reče mama kad su se sakupili pokraj kola da bi ručali, sedmog dana nakon odlaska iz Fort Sawyera. — Naši momci su se utaborili kod Owl Forka.

— Kako bi bilo da pođem naprijed, mama? — predloži Jeanie. — Moram reći Fernánu da je ponovno otac.

— Pođi — nasmiješi se mama.

— Zašto ne bi pošao sa mnom, Coline? — nastavi djevojka i podrugljivo pogleda trojicu Teksašana pokraj vatre. — Krajnje je vrijeme da ova trojica s ranča O-D počnu raditi.

— Sa zadovoljstvom — složi se Colin. — Što vi mislite, mama? Možda putem ubijem još kojeg jelena.

— Samo hajde — nasmiješi se mama. — Pretpostavljam da Dusty i Mark mogu izići nakraj s rezervnim konjima.

— Zašto nam ne pomognete, April? — upita Mark Counter.

— Vi najbolje znate što valja činiti s konjima — progundá plavuša. — Ja sam gradska djevojka i ne mogu dočekati da stignem u grad.

— Šteta — zahihoće mama. — Baš sam te htjela zamoliti da nam budeš kuharica.

Otkako su otišli iz Fort Sawyera, April je kuhala i svi su bili zadovoljni. Međutim, na maminu ponudu odgovorila je iskreno, jer je u njoj rasla želja da se što prije vrati starom načinu života.

Jeanie je ponijela Colinovu »henrijevku« i stavila je na sedlo, a on je uzeo svoju dvocijevku. Dvapat je upotrijebio tu tešku pušku. Prvi put je ubio bizona, a drugi put jelena.

Dok su jahali nisu zamijetili nikakve divljači. Napokon Jeanie pritegne uzde na grebenu. Zaustavivši se pokraj nje, Colin pogleda niz padinu i spazi logor mestenerosa na obali široke rijeke. Vidio se i koral s konjima, a iza njega kola. Dvadeset i pet Meksikanaca skupilo se oko vatre. Upravo su jeli.

— Čudno se miču ti konji — reče Colin. — kao da su hromi.

— Nije im ništa — odgovori Jeanie. — To je zato što na nogama imaju »sarprimes«, spone. Raoul je to dobro učinio.

Spuštajući se niz padinu, Jeanie se iznenadila što je nitko od mestenerosa nije došao pozdraviti, čak ni Fernán, debeo kuhar koji se uvijek iskreno veselio njezinu dolasku. Ona i Colin spuste se niz padinu te prijedóše rijeku. Još u vodi Jeanie je zamijetila dvije pojedinosti. Raoul, nadglednik, nije bio prisutan, a »sarprimes« su bile pogrešno pričvršćene na konje.

Lovci na mustange koristili su dva načina pričvršćivanja »sarprime«, naprave za kroćenje uhvaćenih konja. Jedan je upotrebljavao Trader Scheil. On bi svezao trup konja remenom od sirove kože, zatim ga spojio s gležnjem prednje noge tako da bi konj mogao hodati tom nogom, ali samo polako. Međutim ovi su konji bili svezani užetom oko vrata koje se, između prednjih nogu, spajalo s putištem stražnjih nogu. Djevojka je znala da je to opasno za konje.

Crvena od bijesa, Jeanie sjaše i dobaci Colinu uzde, a zatim ljutito obide kola i uputi se prema vatri. Fernán joj je htio pristupiti, ali visok, mrzovoljan čovjek nasloni se na kola i stane ga mirko gledati. Kuhar se zaustavi na pola puta.

— Gdje je Raoul? — bijesno poviče Jeanie na španjolskom.

— Imao je nesreću — odgovori mrzovoljni čovjek. — Pao je pod konja, pa sam ja preuzeo njegovo mjesto.

Jeanie hladno odmjeri čovjeka. Luis Cijar uvijek je izazivao gužvu. Njegov otac najmio ga je samo zato što je hitno trebao još jednog čovjeka. Ona je i očekivala da će se tako nešto dogoditi kad Kennyja nije bilo. On se odmakne od kola te stane pred djevoiku. Cerio se. Jeanie se ukoči. Sada nije smjela pokazati slabost.

— Imali ste priliku da se iskazete, ali ste je prokockali — reče ona. — Felixe, ti si nadglednik. Pobrini se da se sarprime pričvrste kako treba.

— Ostani tamo gdje jesi! — prodere se Cijar kad se čovjek, kojega je Jeanie pozvala, počeo dizati. — Kome ti, mala, zapovijedaš?

— Ja ovdje zapovijedam svima dok ne dođe moja majka! — odbrusi mu djevojka.

— A Kenny? — podrugljivo upita Cijar.

— I on će doći!

— Možda će doći a možda neće. Možda leži ranjen u Fort Sawyeru. Ako ne dođe, mi, mestenerosi, ne želimo da nam zapovijeda žena.

— Vrijedi li to za sve vas? — obrati se Jeanie mestenerosima.

— Oni će učiniti onako kako im ja kažem — zagrmí Cijar. — A sada se

penji na konja i idi svojoj majci. Reci joj da radimo za sebe.

Umjesto da ode, Jeanie pogleda muškarce oko vatre. Na njihovim licima odražavala se zabrinutost neodlučnost, pomalo i strah. Kad bi znala kako da se otarasi Cijara, ljudi bi je slušali. Zaboravivši na Colina odlučila da se obračuna s Cijarom.

— Vi ste otpušteni! — poviče. — Napolje iz našeg log...

Cijar je uhvati za ramena prije nego što je dovršila rečenicu. Njegovi jaki prsti zarinu se u njezino meso. Ona jaukne. — Naučit ću ja tebe...

Colin je već obišao kola. Ljudi oko vatre nisu zamijetili da je Jeanie došla s pratiocem. Kad je privezao konje, Colin je pošao za djevoikom. Premda nije znao španjolski, Colin je znao što Cijar hoće.

— Makni ruke! — zauria Škot i uhvati Cijara za lijevu ruku i okrene ga.

Stisnuvši lijevu šaku, Colin ga udari u lice. Cijarove usnice puknu od snage udarca i on lupi u kola. Cijar opsuje i pograbi revolver. Kad ga je izvukao, Colin nasrne na njega, udari ga po ruci i izbije revolver. Cijar ispusti životinjski krik i lijevom rukom potegne nož. Colin ga šakom udari u želudac, zatim u lice. Čovjek se nagne u stranu i ispruži se na zemlji pokraj Fernánovih nogu. Colin pođe prema njemu i izvuče nož iz korica.

— Hijo de yegua! — procijedi kuhar, gledajući čas Colina, čas Cijara. — Bogami si žilav, senor, za čovjeka koji nosi suknju.

— Ovo je Colin Farquharson — predstavi ga Jeanie pošto je Colinu prevela Fernánov kompliment. — Mislite li da nam on može pomoći dok Kenny ne ozdravi?

Ljudi stanu tiho odobravati. Fernán donese vjetrovce i izlije ga Cijaru na glavu, koji se počne micati. Polako se digne na koljena, strese glavom, zatim se okrene, siede na travu, ošine Colina pogledom i opsuje. Uhvati se rukama za desnu stranu no navlaka za revolver bila je prazna. Zatim htjede uzeti nož, ali i njega nije bilo.

— Nema ni njega — dobaci mu Fernán. — Na tvom mjestu ne bih pokušavao da ga se ponovno domognem.

Cijar se polako uspravi, obriše krv s usnice i ponovo dobaci Colinu pogled pun mržnje. Cijar nije htio nastaviti borbu. Samo jedan udarac Colino-ve šake upozorio ga je s kakvim borbom se uhvatio ukoštac. Odluči da pri-čeka pogodniji trenutak za osvetu.

— Tko vam je rekao za Kennyja? — upita ga Jeanie.

— Cijar je nekamo odjahao dva dana nakon toga što ste otišli — odgovori Fernán jer je Cijar šutio. — Vratilo se na polumrtvu konju prije tri dana. Rekao nam je da je Kenny ubijen i da je našao Raoula mrtvog.

— Što je bilo s Raoulom? — upita djevojka.

— Prema Cijarovim riječima, konj ga je pregazio — odgovori kuhar. — Cijar je rekao da vi nećete doći i da je on šef. Zao je čovjek, a mi smo čekali da vidimo je li govorio istinu.

— Ubit ću te zbog toga, debeli! — procijedi Cijar.

— Napolje iz našeg logora! — poviče Jeanie — Felixe, neka se ljudi late posla. Hoću da se »sarprime« postavbe kako valja.

— Ljudi će poći sa mnom! — poviče Cijar. — Oni ne žele da im zapovijeda žena.

— Ja ne idem — reče Fernán. — Svatko tko pođe budala je.

— Tko želi neka ide — nastavi Jeanie. — Odmah odlučite: ili s njim ili u korak.

Nitko se ne pomakne. Felix se digno i uroni tanjur u zdjelu vode.

— Na posao! — poviče.

Ljudi su poslušali zapovijed novog nadglednika. Cijar ih je promatrao. Ljudi ga nisu podržavali zato što ga je Škot pretukao.

Jeanie je vidjela kako Cijarovo lice obuzima bijes pa je znala da može očekivati nove neprilike ako ostane u blizini. Ipak se nadala da će ga moći udaljiti.

— Poznajesh li Kida? — upita ona.

— Da — namrgodeno potvrdi Cijar. To nije bilo nimalo čudno jer je slava Ysabela Kida bila poznata uz čitavu granicu.

— On će doći s mojom majkom. Kad dođe, zamolit ću ga da odjaše do mjesta na kojem je Raoul nađen mrtav.

Možda će te potražiti kad prouči tragove.

Zabrinutost istisnu srdžbu s Cijarova lica. Svima je bila poznata Kidova nepogrešivost u čitanju tragova. Možda će Kid pronaći da je Cijar skrivio Raoulovu smrt.

— Idem — promrsi Cijar. — Mogu li dobiti svoj nož i revolver?

— Da — pristane Colin. — Izvadit ću udarnu iglu iz revolvera prije nego što ti ga vratim.

Kad je to bilo učinjeno, Cijar pokušao svoje stvari i popne se na konja. Colin ga je pratio pogledom držeći u ruci dvocijevku, sve dok se nije izgubio iz vida. Zatim se mladi Škot priključio djevojci koja je pregledavala konje.

Kad su stigla kola njezine majke, u logoru je bilo sve u redu. Ispričala je majci i Teksašanima o Cijaru i Raoul-ovoj smrti.

— Neka jedan od mestenerosa pođe s tobom, Kide — zapovijedi Dusty — da ti pokaže gdje se to dogodilo. — Ne sviđa mi se Cijarova priča.

— Što da radim ako otkrijem da to nije bio nesretan slučaj? — upita Kid.

— Dovedi Cijara natrag — odvrati Dusty. — Ako je ubio Raoula, doved ga kako znaš.

Došavši na mjesto gdje je bio nađen nadglednik, Kid ga temeljito razgleda. Nije pronašao ništa što bi govorilo kako je konj pao, ali je znao da će Dusty htjeti imati siguran dokaz. Vratilo se u logor i ispričao što je vidio. Nakon kratkog dogovora odlučili su da Cijara ostave na miru. Svi su bili sretni što su se riješili izazivača nereda.

Te večeri proslavili su potpisivanje ugovora i rođenje Fernánova osmog djeteta. U zoru su se počeli pripremati za lov. Za vrijeme doručka ljudi su se savjetovali, tako je i Colin nešto o tome naučio. Iznenadio se što nitko nije krotio ulovljene konje. Umjesto toga ostavljali su mustange da se smire, zatim ih odvodili do skupine pitomih kobila, koje su pasle neda'leko od logora. Pastusi bi bili uškopljeni da bi se spriječila međusobna borba i da ne bi pobjegli s kobilama.

Uhvaćeni konji bili su smješteni u noćne obore. Bila su to pojilišta ograda.

dena kolcima i s otvorenim vratima. Jedan čovjek bi se sakrio i pričekao da divlji konji uđu da se napiju vode, a onda bi zatvorio vrata. Međutim, nekoliko dana padala je jaka kiša, pa su koralni bili neupotrebljivi. Divlji konji mogli su lako naći vodu, pa je nisu morali tražiti u pojilištima.

Sada su lovci morali tjerati krda divljih konja u velike, čvrste koralne. Pošto je o tome porazgovorila s Felixom i mestenerosima, Jeanie je odlučila da prva «korida» bude oko tisuću i petsto metara od njihovog logora. Colin je bio oduševljen kako ona zapovijeda. Djevojka je poslala Kida i Felixa da pronađu stada divljih konja. Ostale je povelala da vide što valja popraviti u koralu.

Colin je pretpostavljao da će vidjeti običan kružni koral, okružen kolcima, s trostrukim prečkama između okomitih nosača. Umjesto toga ugledao je čvrstu ogradu od stupova zabijenih u zemlju.

— To je obor. — objasni Jeanie «puž». Kod konji jednom uđu unutra, više ne mogu izići.

— Što ako se ne budu spuštali ovom dolinom? — upita Colin.

— Mi ćemo se pobrinuti da se spuste — reče Jeanie. — Da vidimo da li je oграда dovoljno čvrsta. «Korida» je beskorisna ako konji probiju ogradu.

— Tako je — reče Colin.

— Ako budemo imali sreće mogli bismo dotjerati tri stotine grla — nastavi Jeanie. — Koral mora biti čvrst. Nismo ga upotrebljavali tri godine, vjerojatno će ga trebati popraviti.

Pokazalo se da je djevojka dorasla svakoj situaciji i da ju je mogla pravilno ocijeniti. Otkrila je niz oštećenja koja je valjalo okloniti prije «koride».

— Ova vrata treba popraviti da se mogu zatvoriti — reče. — Pregledajte šarke.

— Ja ću to učiniti — ponudi se Mark. Djevojka kimne glavom.

— Ove stupove valja zamijeniti. Hoćeš li to ti učiniti, Dusty?

— Ti si šefica — odvratila Dusty.

— Pomozi mu, Coline — zapovjedi.

Popravljanje koralnog potrajalo je cijeli dan, a iduće jutro netko je Colina

dao lopatu. I ostali su uzeli lopate i pijuke iz kola Schellovih. Jeanie ih je odvela u ravnicu pokraj vanjskog ulaza u kanjon. Dok su jahali djevojka je objašnjavala što valja učiniti.

— Treba da očistite pojas zemlje, širok nešto manje od metra, dug kilometar, sa svake strane kanjona, počevši od ulaza. Kad kažem očistiti, mislim na travu, grmlje, sve. Proširite drugi kraj.

— Da postavimo ogradu? — upita Colin.

— Ne. Iskopajte brazde — odgovori Jeanie. — Konji bi vidjeli ogradu. Brazde neće vidjeti sve dok ne budu na njima.

— Neće li pretrčati preko njih?

— Dosad se to još nije dogodilo. Ne pitaj me zašto, ali sigurno je da ih neće pretrčati.

Uvidjevši da Jeanie zna što radi, Colin se bez riječi prihvati posla, iako nikad nije kopao. Gledali su ga s odobravanjem. Mestenerosi su se već privikli na njegov kilt. Poslije njegova obračuna s Cijarom nitko mu se nije rugao. Do sumraka su bili gotovi s poslovičom posla. Mladi Skot ničemu se nije toliko razveselio kao Jeaninim riječima da je dobro obavio posao.

Do podne idućeg dana posao je bio gotov i «puž» je bio pripremljen za nova krda divljih konja. Felix i Kid pretražili su ravnicu u okolici i izvijestili da su pašnjaci puni krda lijepih mustanga.

— Odmorite se danas — obrati se Jeanie ljudima oko vatre. — Odvojite lijepe primjerke pastuha i uškopite ih u koralu. Sutra je nedjelja, u ponedjeljak počinje «korida».

— Što ćeš ti raditi, Jeanie? — upita je Mark smiješeći se.

— Sjediti i gledati kako drugi rade, poput svih šefova... naravno, osim tebe, Dusty.

— Govoriš li to iz odanosti, ili se bojiš da bi to mogao zapamtiti kad se vratiš na ranč O-D? — upita April pripremajući večeru.

— I jedno i drugo — odgovori Mark. — Onda, Jeanie?

— Idem vidjeti kako će se ovaj moj dorat ponašati kad mu se popnem na leđa — odvratila djevojka.

Bio je to malen ali lijep dorat. Odvojila ga je od ostalih konja i smjestila samog u obor. Nastojala je steći njegovo povjerenje. Do sada ga je jedino navikavala na sedlo. Kako je imala slobodno poslijepodne, nadala se da će ga moći uzjahati.

No, nadu nije ostvarila. Tog jutra Kid je u velikom krugu obišao logor da vidi ima li traga braći Flores i njihovoj bandi. Brzo se vratio, baš u trenutku kad je Jeanie pošla do dorata. Kid sjase i potraži Dustyja.

— Dolazi skupina Indijanaca, Dusty, sedamdesetak, većinom Teje.

— Vjerojatno love konje — odgovori Dusty. Pleme Teja bilo je poznato po prijateljstvu s bijelcima.

— Nije tako — usprotivi se Kid. — S njima je i nekoliko mladih Indijanaca Kaddo i Waco.

— To su odmetnici — ustvrdi Mark. Nijedan prijateljski raspoložen Teja ne bi jahao s Kaddom ili Wacom.

— Znaju li oni da smo mi ovdje, Kide? — upita Dusty.

— Vidjeli su dim iz logora — odgovori Kid. — Što ćete učiniti?

U takvim trenucima Jeanie nije izdavala zapovijedi. Kad se radilo o okršaju, osjećala se manja od makova zrna u usporedbi s malim i opasnim Teksašanimom. Sve oči bile su uprte u Dustyja kad su mestenerosi, koji su razumjeli engleski, objasnili o čemu je riječ. Dusty nije odmah odgovorio, ali njegov pogled skrene prema »vinčesterki« u Kidovoj ruci. Sine mu ideja.

— Colin, Mark, uzmite puške i osedajte konje. Mama, pripremi sve ako dođe do borbe. Možeš li se pouzdati u svoje ljude?

— Kao u tebe — odgovori mama.

— Uzet ću dvocijevku, a mami ću ostaviti »henrijevku« — predloži Colin.

— Ne! — odgovori Dusty. — Ostavi dvocijevku. Trebat će ti »henrijevka« i puna kutija metaka.

XIII

Jašeći s Teksašanima i slušajući objašnjenja Dustyjeva plana, Colinu se vrati povjerenje u »henrijevku«. Kada je Dusty završio, Colin pričekao da čuje mišljenje druge dvojice kauboja.

— Mogli bismo uspjeti — reče Mark — jer oni ne poznaju opetušu.

— Teje nisu ratoborni Indijanci — nastavi Kid — A ni oni drugi nisu baš hrabri. Idem s tobom, Dusty, osim ako ne želiš pokazati što sve »henrijevka« može.

Jahali su kilometar prema jugu, a onda su se našli licem u lice s Indijancima. Indijanske ratnike opazili su na podnjožju padine. Colin je bio pomalo razočaran. Na slikama Indijanci su bili visoki naočiti muškarci, ukrašeni perjem i obučeni u jelenju kožu. Ovi su, međutim, bili sitne građe i obučeni u čudnu mješavinu jelenje kože i odbačenih dijelova odjeće bijela čovjeka. Samo nekoliko ih je imalo puške nabijače, dok su ostali bili naoružani lukovima i strijelama.

Indijanci se iznenade četvorici jahaća

— Kide, idi i razgovaraj s njima — zapovjedi mu Dusty. Spustivši se niz padinu Kid podigne desnu ruku, što je značilo da dolazi na razgovor. Zatim im se obrati jezikom Teja. Zdepast ratnik, s puškom u ruci i orlovim perom zataknutim u šešir, izjaše pred njega. Dok je govorio, pratio ga je žamor ostalih Indijanaca.

— Htio je znati što ovdje radimo. Dusty — reče Kid ne okrenuvši Indijancima leđa. — Rekao sam mu. On kaže da je ovo njihova zemlja i da mu moramo platiti ako želimo ovdje loviti.

— Koliko traži? — upita Colin.

— Polovinu svih konja koje ulovimo. Bure baruta, olovo za metke, udarne kapisle, noževe, darove za žene — objasni Kid. — Smislit će on još štošta.

— Je li to njihova zemlja, Dusty? — upita Colin.

— Nije — odgovori Kid i namršti se. — Što da mu kažem, Dusty?

— Da ode u pakao i da se tamo peče — odgovori mali Teksašanim. Zatim se

obratu Colinu: — To je jedini način, Coline. Ako im popustiš, tražit će još. Zato im ne smijemo popustiti.

Kid je nastavio razgovarati s Indijancima.

— On tvrdi da ima petnaest Indijanaca. Laže. Nema ih ni pola od toga. Kaže da će nas spriječiti u lovu i uzeti ono što namjerava.

— Reci mu da i mi imamo odgovor — reče Dusty. — Učini ono što sam rekao, Coline, ako se pomaknu. Ako navales, pucaj!

Kada je Kid ponovio Dustyjevu prijetnju, Indijanci se skupe u krug i stanu dogovarati. Zatim udalje konje od podnožja padine.

— Jeste li spremni? — upita Dusty digavši cijev karabinke uvis i pritisnuvši okidač.

Mark, Kid, i Colin također opale u zrak. Čini se da je to iznenadilo Indijance. Zatim krenu prema njima.

Kad su vidjeli kako bijelci ponovno dižu puške nisu se iznenadili. No puške ponovno opale, zatim još jednom, pa još jednom. »Henrijevke« su grmjele, meci su odskakivali pokraj jahača i konja. Dusty je polagao sve nade u tu iznenadnu paljbu. Preplašeni konji stanu se propinjati. Nitko od Indijanaca nije još vidio pušku opetušu.

— Puške duhova! — zavrišti jedan Indijanac.

Ta »nadnaravna« intervencija ubila im je volju za napad. Indijanci se razbježe ravnicom. Dusty i njegovi pratiloci spuste puške.

— Uh! — poviče Kid. — Djed Duga Noga raspuknut će se od smijeha kad mu ovo ispričam.

— Hoće li se vratiti? — upita Colin.

— Neće! — odgovori Kid. — Da su Komanči...

— Ne bih bio tako siguran da sam na tvom mjestu — reče Dusty. — Bit će bolje da pođeš za njihovim tragom, Kide, da napraviš jedan krug i provjeriš nisu li braća Flores u blizini.

— U redu! — odgovori Kid. — Kada da se vratim?

— Svejedno mi je — odgovori Dusty. — Vрати se do ponedjeljka da počnes raditi.

— Znao sam da ćeš to reći — nasmi-ja se Kid.

Vraćali su se preko grebena s ostalom trojicom. Kid zaustavi konja na drugoj strani, gdje je i ostao. Ostali su nastavili jahati prema logoru. Dusty je ustvrdio da je mama odlično organizirala obranu. Kad su se pojavili, mestenerosi i žene izišli su iz borbenih položaja.

— Uspjeli ste? — upita mama držeći u ruci »henrijevku«.

— Čini se da jesmo — odvrati Dusty. — Poslao sam Kida da ih slijede. Nikoga nismo ubili, nadam se da se neće vratiti.

— Nadaјmo se — reče Jeanie stavljajući karabinku u kola.

Nakon kratkog vremena u logoru se ponovno prihvatili posla. Uz pomoć Tekšašanina Jeanie je pokušala jahati na svom doratu. Da ne povrijedi ni sebe ni konja, povelа ga je u rijeku do pasa i tek onda ga uzjahala. Tako je spriječila propinjanje premda ju je ipak jedanput zbacio u vodu.

Nedjelja je protekla mirno. Kid se nije vratio. Nitko se nije zabrinjavao. Svu svoju mladost posvetio je takvim zadacima, pa su znali da će slijediti Indijance. Jeanie je još jednom uzjahala dorata u vodi, zatim je pokušala na kopnu. Konj se neko vrijeme divlje propinjao, a zatim je stao juriti. Colin je pošao za njom. Jeanie je pustila konja da se istrči, zatim se vratila u logor.

Poslije podne Jeanie je poslala s Colinom i Dustyjem u lov. Vratili su se s dvije srne. Nakon večere Colin je izvuкао kovčeg i izvadio pribor za čišćenje velike dvocjevke.

— Što je ovo, senor? — upita Fernan pokazujući prstom gajde koje je Colin stavio na vrh kovčega.

— Osvirajte mu nešto da vidi što je to — predloži April.

— Hajde, Coline — doda mama. — Nijam još nisan čula njihov zvuk.

— Upozoravam vas da se na zvuk gajdi morate priučiti — nasmiје se Colin. — no, škotu je to najljepša muzika na svijetu.

Promatrajući Colina kako stavlja gajde pod lijevu ruku, te diže četiri cijevi i stavlja korablje na usne Jeanie je znala da će se priučiti na zvuk gajdi. Duboko udahnuvši, Colin je počeo duhati a gajde otpočnu svoju tuž-

nu i lijepu melodiju. Mestenerosi se iznenade a mama je promatrala mladog Skota kako stupa uz vatru gore-dolje.

— Dava me odnio oko ne... — počne April.

Ali konjima se nije svidala škotska muzika. Ržući i propinjući se, trgali su užad kojom su bili privezni za ogradu. U većem oboru divlje konje zahvati panika. Padali su pokušavajući se osloboditi »sarprimae».

— Prekini, Colin! — zavije Dusty. — Brzo na ogradu! Felix pođi do koral! —

— Moj dorat! — poviče Jeanie i zgrabi konop.

Oko vatre zavladao je metež. Ne Dusty nije gubio glavu. Colin baci gajde na koveg i pograbi laso. Oči su mu se brzo privikle na tamu. Slijedio je djevojku što je brže mogao. Ispred sebe vidio je mrkog pastuha kako jurit koraloin. Zatim je konj pojurio prema ogradi u njegovu pravcu pripremajući se da skoči. Kad se konj odbacio, Colin je bacio laso. Bacanje lasa vježbao je kada nije učio vještinu brzog potezanja oružja. Uzbudio se kad se dorat krenuo preko ograde ravno na njega. Ako Jeanie izgubi konja ponovno će postupati s njim kao i prije. Uhvatio ga je no onda se sjetio posljednjeg događaja kad je uhvatio pastuha. Sada je bio na nogama i njegov je položaj bio još opasniji.

Ritnuvši se pokraj Colina, pastuh nastavi trčati. Škot stisne zube i zabije pete u zemlju, spreman na trzaj kojim će pastuh povući konop. Ali prije nego što se to dogodilo dojurila Jeanie i zgrabi konop.

— Povuci što jače možeš! — poviče djevojka.

Colin prebaci svu težinu na pete. Na drugoj strani užeta konj se upinjao svom težinom. Međutim, omčica se stezala oko pastuhova vrata. Dorat se nije pokušao boriti protiv omčice jer je već pokušao da je uzaludno odupirati se gušenju, pa se okrenuo na stražnjim nogama munjevitom brzinom.

Jeanie spretno namakne laso oko pastuhovih prednjih nogu koje su se propinjale. Jednim trzajem konopa noge se sroljše i konj padne.

— Drži ga dolje Colin! — zapovjedi Jeanie. — Zavezat ću ga svojim konopom.

Izbivši dah od pada, dorat se smirio. Pošto su ga odveli u koral, Colin pogleda oko sebe. Dusty i Mark pregledavali su konje uz svjetiljku. Felix je dojahao da kaže kako su kobile uzbuđene još uvijek zajedno. Ograda je izdržala.

— Oprosti Jeanie — Colin će djevojci.

— Mi smo krivi, a ne ti — odgovori mu. — Morali smo znati da se konji lako uplaše. Kako si uspio zaustaviti dorata?

— Nisam pomislio da će se uplašiti — reče Colin. — Ni sam ne znam kako sam uhvatio dorata. Bio je to tvoj konj, djevojčice. Nisam ga htio pustiti!

— Oh, luduče! — promrmlja Jeanie. — Stavio si život na kocku zbog mene!

U idućem trenutku on je zagrlj i njihove se usne spoje.

— Zao mi je — prošapće Colin.

— Meni nije — odgovori Jeanie. — Svidjelo mi se... Hajde, vratimo se da vidimo ima li posla.

— To će biti najbolje — složi se Colin. — Hoće li s doratom biti sve u redu?

— Hoće. Nakon onog pada, više neće skakati.

Kad su se vratili Jeanie ustane u Colinovu obranu.

— Nije on kriv — poviče.

— Nitko to ne kaže — odvrati mama.

— Ali više neće biti svirke.

— Upozorio sam da se na tu vrstu instrumenta valja priučiti — naglasi Colin. — Jesu li konji povrijeđeni?

— Nekoliko ogrebotina, to je sve — odgovori Dusty. — Ujutro ćemo ih pažljivo pregledati.

Ljudi su se opet okupili oko vatre i razgovor se nastavio. Fernan je vratio Colinu gajde a Dusty je promatrao kako ih stavlja u koveg.

— Mama — javi se Dusty — koji je najteži dio »Koride»?

— Trader je govorio da je to gonjenje konja onamo kamo ti želiš. Pri tom valja pripaziti da se konji ne povrijede bježeći iz koral.

— Neka krda u ovom području pobjegla su iz nečijeg koral — dodade Jeanie.

nie — i ne možeš ih goniti. Čim pokušaš, konji se okrenu i jure prema tebi, a ostali ih slijede. Zašto, Dusty?

— Hroviti su — odgovori Dusty. — No znam kako ćemo ih natjerati da idu onim putem kojim mi želimo.

— Kako? — upita Jeanie.

— Colinovim gajdama — objasni Dusty. — Ako Colin ode na kraj pašnjaka, odakle namjeravamo goniti konje prema koralu, i stane ouhati u te svoje gajde, njihov zvuk otjerat će divlje konje točno tamo kamo želimo.

— Možda — reče Jeanie.

Felix se stao smijati na sav glas.

Djevojka se okrene prema Colinu. — Felix se slaže. Kaže da će on uzeti gajde ako ti nećeš, Colin.

— Reci mu da on ne zna što je dobra muzika djevojko

— Hoćeš li nam to učiniti, Colin? — upita ga mama.

— Naravno da hoću — odvrati Colin.

— No, morali bismo začepiti uši našem konju. Možda se njemu neće svidjeti ta muzika.

Svi se složili s Dustyjevim planom, zatim odu spavati. Dvostruka straža bazila je na Teje. Ali oni se nisu pojavili. Svanulo je.

Krenuli su na »koridu« malo kasnije jer su ljudi pregledali divlje konje u noćnom oboru. Sinoć to nisu mogli učiniti uz svjetiljku. Jeanie je odlučila da trenira s doratom. Kad je stigala u koral, zamijetila je da je niezin dorat prilično krotak i da se ne buni protiv sedla. Nije ga smetalo ni kad ga je povela u rijeku i uzjahala u vodi. Za nekoliko trenutaka izjahala je na obalu. Načao je zastao. Očekivala je da će se propinjati. Međutim, ništa nije učinio. Ona ga blago podbode i krene.

— Vidiš li kako je krotak — reče Jeanie Colinu koji je prebacivao gajde preko ramena.

— Zaista si... — počne Colin.

Fernan stupi naorud da bolje pogleda djevojku. Pri tom sruši hrpu limenih tanjura, koji se sruše uz zalušnu buku. Dorat zarže, progne se, te stane divlje trčati.

Premda se iznenadila, Jeanie se nije uplašila. Jahala je od malih nogu pa je znala što valja da uradi. Čvrsto je nogama stisla sedlo, uhvatila ravnotežu te stala potezati uzde da ponovno

ovlada konjem. No odmah je shvatila da će to biti vrlo teško. Konj se potpuno razulario.

— Do đavola i taj glupi konj! — promrsi. — Dobro, istrči se dok ti ne dosadi. Izdržljiva sam kao i ti... morat ćeš me dovesti natrag.

Zatim se pripremi za dugo i brzo jahanje.

Kad su vidjeli da je dorat pobjegao, mestenerosi su urlali od smijeha. Svi su već tako nešto doživjeli i smatrali su to dijelom svoga posla. Nisu se bojali za Jeanie, znali su da je odlična jahačica.

No Colin nije tako mislio. Pojur prema neosedlanom ridanu uzjaše i pojuri za djevojkom.

— Da pođemo za njima, mama? — upita Mark.

— Ne — odgovori mama. — Snaći će se i bez nas. Pričekat ćemo ih pola sata. Ako se do tog vremena ne vrata počet ćemo »koridu« bez njih.

— Jeanie će iskočiti iz kože ako pođemo bez nje — reče Dusty. — Zeli pružiti Colinu šansu da se iskaže.

— Imaš pravo — prizna mama. — Bit će bolje da ih pričekamo.

Vrijeme je prolazilo, ali Jeanie i Colin nisu se vraćali. Nitko nije bio zabrinut jer su znali da preplašen konj dugo trči prije nego što se zaustavi. Zatim se mora odmoriti i ohladiti, tek će se onda vratiti. Po teksaškom običaju Colin je pričvrstio pojas za nošenje oružja. Sada je za pojasom nosio nabijen vojnički kolt i bodež. Dusty je držao da će Skot znati rukovati revolverom u slučaju potrebe.

— Eno Kida! — poviče Mark.

Promatrajući mladića u crnom kako kasa prema njima, Dusty je naslućivao neoprilike. Znoj je prekrivao slabine Kidaova pastuha koji je pokazivao znakove dugog i brzog trka. Mark priskoči da prihvati uzde.

— Prokleti Teje! — prociedi Kid kad je dotrčala April s vrčem vode. — Sastali su se s bandom braće Flores i sada zajedno dolaze ovamo.

Dusty odmah zapovijedi: — Dotjeraj kobile, Felixe! Mark, ti s ostalima skini »sarpriime« s konja Manuele, odveži konje s ograde i povedi ih u koral. Kad završite, uzmite puške i spremite se za obranu. Hoćeš li da pošaljem

Kida i nekoliko momaka za Collinom i Jeanie, mama?

Mama je malo oklijevala, a onda zatresla glavom. — Ovdje nam je potreban svatko tko nosi oružje — odlučio. — Kad čuju pucnjavu shvatit će što se događa.

XIV

Colin još nikada nije jahao tako brzo. Nije se obazirao ni na što, već je pazio da ne izgubi djevojku iz vida. Udaljenost između dva konja nije se povećavala, ridan je jurio kao lud.

Jeanie je uživala. Dorat nije jurio naslijepo. Izbjegavao je kamenje i grmlje meskvite, oprezno se spuštao niz padine, jurio uzbrdo spretnošću divokoze. Nije se uplašila ni kad se uputio prema velikoj šumi. Znajući da ga neće moći zaustaviti, pazila je da se ne zaplete u grane. Nešto joj se uhvatilo za desni rukav, no tkanina se razderala prije nego što je ona mogla pasti sa sedla. Colin se čudio njezinoj vještini. Divio se načinu na koji je njegova Jeanie savladavala konja. Ispred dorata ispriječi se rijeka i on je prijeđe. Colin ih je pratio u stopu.

Prošli su šumu a zatim prešli na otvoreno. Krdo divljih konja istrčalo je iz guštika pred dorata. Kad je vidio svoju braću, dorat je pojurio za njima. Kada su divlji konji spazili djevojku na doratu i Colina na ridanu, stali su bježati što su brže mogli.

Šest kilometara od logora djevojka osjeti da se njezin konj umorio. Međutim, još je pokušavao dostići krdo mustanga. Divlji konji ulete u kanjon, a dorat i ridan za njima.

Topot kopita grmio je kanjonom, ali iz njega nije bilo izlaza. S desne strane uzdizao se obronak, dok je strmina s lijeve strane bila gotovo okomita. Konji se stanu vrtjeti, zatim pojure prema ulazu. Jeanin dorat ih je vidio kako dolaze, pa se i on pokuša okrenuti. Proživši se između svojih kobila, pastuh-predvodnik udari Jeanina dorata u sapi, i dorat posrne.

Jeanie iskoči iz sedla prije nego što je konj pao. Dočekavši se na noge, sagne se iza stijene promatrajući konje kako jure mimo nje. Okrenula se i vidjela Colina kako je spuznuo s neosedlanih leđa preplašenog ridana koji se propinjao. Bacio se u stranu da izbjegne udarac ridanovih prednjih nogu.

Divlji konji topotali su prema njemu i on shvati da će ga pregaziti prije nego što uhvati ridana. Opružio se potrbuške na zemlju, nadajući se da će ga spasiti strah konja od nepoznate prepreke. To mu je spasilo glavu. Većina konja ga je obišla, samo su ga dva preskočila ne dotakavši ga. Ustao je neozlijeđen kad je krdo izjurilo iz kanjona zajedno s njegovim ridanom.

Ne obazirući se na svoga konja, Colin se okrene prema Jeanie. Djevojka mu poleti u susret i baci se u njegov zagrljaj.

— Jesi li čitava, Jeanie? — nježno je upita ljubeći je.

— Jesam — odgovori mu. — Pomislila sam da će te spraviti sa zemljom...

— Ti si me spasila.

— Kako?

— Rekla si mi da konji ne prelaze brazdu, pa sam pomislio da će i mene zaobići ako budem mirno ležao.

Neko vrijeme bili su čvrsto zagrljeni, a onda se začulo bolno doratovo ječanje. Konj se pokušavao dignuti, ali prednja lijeva noga nije izdržala njegovu težinu.

— Noga mu je slomljena! — poviče Colin i pažljivo pregleda ozljedu.

— Do đavola! — opsuje Jeanie. — Daj mi revolver, Colin.

— Ja ću to učiniti — reče on. — Čekaj me na kraju kanjona.

Da joj je to predložio netko drugi, Jeanie bi se osjetila povrijeđenom, odbila bi. Ali Colinu nije mogla odbiti. Pomogla mu je da skine sedlo, odvukla ga i krenula prema ulazu u kanjon. Izvuče kolt i nanišani u središte doratove glave. Jeanie se nije okrenula kad je revolver opalio. Polako je nastavila hodati. Ubrzo je začula Colinove korake. Nježno ju je zagrljio.

— Bio je to dobar konj — tužno reče Jeanie.

KVIZ

• križaljke • testovi • rebusi
• ljubavne i krimi priče • šale

**izlazi svake
druge srijede**

40 STRANA - 3 DINARA

— Ulovit ćemo još takvih — obeća joj Colin, zatim zbunjeno nastavi: — Ako pronademo put do logora.

— Zašto ga ne bismo našli? — začudi se Jeanie.

— Nisam imao vremena da gledam kuda idemo — prizna Colin. — Nemam pojma gdje smo.

Da ga je prije čula kako tako nešto priznaje, Jeanie mu to ne bi mogla oprostiti. Djevojka, rođena i odrasla na divljim prostranstvima Teksasa snažila se na svakom mjestu. U Jeanie je bila razvijena urođena sposobnost da se sjeti kojim je putem došla, a da pri tom nije morala promatrati okoliš. Osim toga, vrlo dobro je poznavala kraj oko rijeke Ronde.

— Pokazat ću ti gdje je logor čim izađemo odatvde — reče mu ona.

Nastavili su hodati. Colin je prebacio desnu ruku oko njezina ramena, dok je u lijevoj nosio njezino sedlo. Vjerovao je u njezine sposobnosti snalaženja. Osim toga nadao se da će mama i Dusty poslati jahače za njima. Ako je tako, neće morati dugo pješačiti.

Kad su izašli iz kanjona Colin odjednom ugleda skupinu jahača.

— Jeanie — reče digavši ruku s njezina ramena da joj pokaze ono što vidi — Nećemo morati hodati.

Jeanie pogleda i opazi četiri jahača kako polako izlaze iz šume. Bili su predaleko da ih prepozna, no odjednom se nešto na njima zasvjetluca na suncu.

— Natrag u kanjon! — poviče.

Colin osjeti strah u njezinu glasu i spusti sedlo.

— Što je, djevojko? — šapne. — Zar to nisu mestenarosi?

— Mama ne bi poslala četvoricu u potragu za nama, sigurna sam da sam opazila svjetlucaње vrhova kopinja.

— Indijanci?

— Da.

Colin pogleda preko ravnice, ali ni on nije bio siguran. Zato prihvati njezino mišljenje.

— Koga traže, Jeanie?

— Naa. Vjerojatno su sijedili na trag.

— To mi se ne sviđa — reče Colin i uhvati kolt.

— Ni meni — složi se Jeanie. — Ako izađemo iz kanjona oni će nas vidjeti. A ako ostanemo stjerat će nas u škri-pac.

— Imaš pravo — reče Colin. — Čak da i pobjegnemo iz kanjona oni bi nam ušli u trag. Brži su jer jašu. Ali samo su četvorica...

— To je vjerojatno izvidnica veće skupine — reče Jeanie — a mi u revolveru imamo samo pet metaka.

— Imam bodež i nož — nastavi Colin, pokazujući bodež o pojasu i nož u čarapi. — Ali to nije rješenje.

— Nemamo se gdje sakriti — ponovi Jeanie.

— Ovdje nemamo — složi se Colin. — Ali sakrit ćemo se negdje gore.

— Možda bismo se mogli uspeti ovom stranom — predloži Jeanie gledajući desni obronak.

— Ne! — odrefe Colin. — Penjat ćemo se s ove strane.

Djevojka načas pogleda gotovo okomitu strminu, zatim se zapanji. — S ove strane?

— Zato što će se oni tome najmanje nadati, djevojko. Najde, nemamo mnogo vremena.

— Što ćemo s mojim sedlom?

— Morat ćemo ga ostaviti, ali konop će nam biti potreban. Uzmi ga i jednim krajem se zaveži, dok ću ja postaviti sedlo tako da ih zavaram.

Jeanie skinu užu s roga sedla i priveže ga sebi oko struka. Zatim pođe za Colinom koji je nosio sedlo i sakrio ga među stijene na podnožju obronka na suprotnoj strani. Kad je to učinio, prijede na drugu stranu ispitujući stijenu ne bi li pronašao mjesto uspona. Bilo je to dublje u kanjonu tako da ih jahači neće moći zamijetiti. Bilo je dovoljno uporišta za ruke i noge.

— Penji se za rukom — reče Colin privezavši oko sebe drugi kraj užeta. — Nemoj natezati užu, ali neka ne bude ni previše labavo. Ako ti nešto zasmeta, stani i odmah mi reci.

— Dob... dobro — promuća ona.

Colin je zagrlj i poljubi u usta. Osjetiti kako joj se tijelo ukrućilo. Zatim se okrene i poče uspinjati. Planinarenje je bio njegov hobi od djetinjstva. Jeanie je stajala niže nastojeći zapamtiti gdje

je Colin zakoračio tili što je učinio da bi se uspeo korak više. Pogleda dvadeset metara visoku stijenu Odozdo se činila još višom. Jeanie se penjala strminama poput dječarca, ali još nikada nije bila na takvoj klisuri. Ohrabrivao ju je Colin.

Djevojka je odmicala polako tražeći uporišta rukama i nogama. U početku nije bilo tako teško. Zatim je počela osjećati napor. Kupala se u znoju, ali nije posustala. Jedna noga skliznula je sa svog mjesta, zatim pipajući nađe uporište. Snagom volje uzdigla je drugu nogu tražeći novo uporište.

— Co... Coline! — promuća.

— Nemoj stati, draga — odgovori joj ohrabrujućim glasom. — Već smo pri vrhu. Ne gledaj dolje!

Junački se borila protiv straha koji ju je svladavao. Colin je tražio najlakši put. Tada ustanovi da bi posljednji korak mogao savladati samo najiskusniji planinar...

— Co... Coline! — dahala je djevojka. — Ne mogu... ne mogu... više...

— Još malo, draga — odgovori Colin. — Ovdje je izbočina i možeš se odmoriti dok ja dođem do vrha, onda ću ti pomoći da se uspneš.

Nije znala kako se dovukla do izbočine. Bila je pola metra široka i oko dva metra duga. Stala je i prislonila se raširenih ruku uz hladnu stijenu. Iznad nje ljuljao se Colinov kilt. Zamahnulo je nogama i nestao. Opet je svlada strah.

— Co... Coline!

— Evo me, Jeanie. — odgovori joj s ruba litice. — Pažljivo uhvati uže. Polako, ne boj se!

Ohrabrena njegovim blagim glasom slijedila je upute. Najprije je pomislila da će pasti, ali uže ju je držalo. Odupirući se nogama o stijenu, Jeanie se uspinjala, dok je Colin potezao uže. Posljednjih nekoliko metara malo je odahnula. Ali penjanje je bilo pravo mukao.

Povlačeći uže Colin je uspio pogledati prema ulazu u kanjon. Jahača još nije bilo. Jeanie je napokon uhvatila obadva Colinova ručna zgloba. Povukao ju je preko ruba i spustio je na ravnu zemlju.

— Coline! — šapne Jeanie i padne mu u zagrljaj.

— Sada si sigurna, draga — odgovori. — Dolje!

Izrekavši to, Colin naglo povuče Jeanie, zatim oprezno pogleda preko ruba stijene. Puzali su uz rub dok nisu pronašli mjesto s kojega su mogli promatrati kanjon, a da ih nitko ne zamijeti. Gledajući ulaz kanjona Jeanie spazila jahače. Jedan je sjahao da pažljivo ispita tragove.

— Imala sam pravo — šapne Jeanie. — Indijanci i jedan Meksikanac.

— Jeanie — reče Colin ugledavši Meksikanca zbijene grade — to je čovjek čijeg sam konja ubio u Fort Sawyeru!

— Kid je rekao da je to Matteo Flores — reče djevojka. — On i njegov brat udružili su se s Tejamama. Eno ih, ulaze u kanjon. Ubrzo ćemo saznati jesmo li ih uspjeli zavarati.

— Ovdje ima mnogo mjesta gdje se možemo sakriti — reče Colin gledajući grmlje koje se prostiralo iza njih. — Najprije da vidimo kako će nas tražiti, a onda ćemo odlučiti što da radimo.

Kid nije znao da su tri mlada Indijanca posla u izvidnicu prije glavne skupine razbojnika. Kada su opazili da su Jeanie i Colin otišli iz logora, obavijestili su o tome svoje pratiocice. Po opisu, braća su pogodila da je riječ o Colinu. Međutim, braća su naišla na prigovore dok su se spremala da slijede Colina. Pregovarajući s Tejamama, Matteo je neprekidno naglašavao da bi njegovi banditi morali nositi spencerice kako bi odgovorili na paljbu opetusa Teksašanina. Međutim, Teje su odbile da dopuste braći privatni lov.

Indijanci su dopustili da Matteo uzme tri izvidnika, dok će Tiburcio i ostalima pomagati u napadu na logor lovaca na konje.

Matteo i njegovi ljudi pošli su tragom nedaleko od logora. Nisu žurili jer su htjeli iznenaditi Colina i Jeanie na mjestu s kojega se pucnjava neće čuti u logor.

— Eno konja! — reče Teja, jedini Indijanac s vatrenim oružjem, pokazujući Jeanina dorata.

— Ne vidim ni muškarca ni djevojke — progunda Matteo ispitujući kanjon. Možda su pobjegli na jednom konju.

— Tragovi ne pokazuju da su pobjegli — usprotivi se Indijanac. — Skriva-ju se u kanjonu.

Dok su pretraživali svaki pedalj zemlje nikome nije palo na um da pogleda gore. Pokraj stijena, gdje je Colin ostavio sedlo, Indijanac oboru-žan kopljem uzbuđeno skoči i podigne ga.

— Bili su ovdje! — poviče.

— To znamo! — zareži Matteo. — No, sada ih nema. Kojim putem su otišli?

Vidjeli bismo ih da su izišli iz kanjo-na i prešli ravnicu — reče Indijanac Gladna Usta. — Sigurno su se popeli ovim obronkom.

— Za njima! — poviče drugi Indija-nac bacivši sedlo.

— Drvena Glava zaslužuje svoje ime! — podrugljivo će Gladna Usta. — Ako su tamo gore, mogu nas ubiti dok se uspinjemo.

— Ne vidim nikakvih tragova — reče Veseli Pas, treći Indijanac. — Možda su pobjegli drugom stranom.

— Pogledaj strminu! — poviče Mat-teo. — Nisu se mogli popeti. Ili su izišli kroz ulaz, ili su se popeli uz ovaj obronak. Potražiti ćemo tragove blizu ulaza. Ako ih ne nađemo, popet ćemo se na vrh obronka.

Jeanie ispriča Colinu što progonilci namjeravaju. Zatim ugledaju Mattea kako vodi Indijance iz kanjona i ispi-tuje zemlju.

— Sretno im bilo — nasmije se Jeanie kad su se izgubili. — Dobro smo ih nasamarili, Colin.

— Razmišljam da li da se vratimo.

— Radije pronadimo mjesto gdje bis-mo se sakrili — predloži Jeanie. — Što više saznamo o njihovim namjerama, bit ćemo sigurniji.

Pronašli su otvor nedaleko od ruba padine. Jedno vrijeme nije se ništa dogodilo, ali onda ugledaše četvoricu jahača kako kreću prema vrhu s dru-gre strane kanjona. Matteo i Indijanci ponovno su tražili tragove.

— Sigurni su da nismo izišli na ulaz — prošapće Colin.

— Da — odvratí Jeanie. — Kad ne pronađu tragove tamo, počet će raz-

mišljati o ovoj strani. Ovdje će ih lako pronaći.

Premda su tragači bili zbunjeni što nema nikakvih tragova, činilo se da ne žele prihvatiti očiti odgovor. Došlo je do žučljive rasprave. Jeanie ih nije mogla čuti, ali je po njihovim kretnja-ma zaključila da se svađaju. Matteo je htio još jednom ispitati zemlju ispred ulaza u kanjon, dok je jedan od Indijanaca, oboružan puškom, ne-prekidno pokazivao prstom na drugu stranu. Napokon okrene konja i stane jahati prema kraju kanjona. Iza njega najprije krenu Indijanci, zatim Mat-teo. Držeći korak s dvojicom Indijana-ca, činilo se da Meksikanac ostaje pri svojoj tvrdnji.

— Ako se pokažemo, oni će nas opa-ziti i obasuti paljbom. Ostanimo u zaklonu dok nam ne budu na dometu. Pusti ih da prođu pokraj tebe, a onda pucaj.

— Dobro — složi se Colin, znajući da im jedino zasjeda pruža nade da izvu-ku živu glavu. — Ti ostani u zaklonu, a borbu prepusti meni.

— Skiní gajde s ramena — predloži Jeanie kad je izvukao kolt.

Prihvatio je djevojčin savjet. Skida-jući gajde bio je prilično pažljiv, ali se one ipak načas ukazale iznad ruba njihova zaklona. No Colin u tom trenutku nije bio svjestan svoje greške.

Obišavši cijeli kanjon. Gladna Usta pretraži zemlju posebnom pažnjom. Sumnjao je na bijeg s lijeve strane unatoč tome što nije bilo tragova. Htio je opravdati dobar glas tragača pa nije dopustio da mu išta proma-kne. A tada nekakav pokret u guštiku privuče njegovu pažnju. U udubini se nešto pomaklo. Načas je vidio boje koje nisu odgovarale okolišu. Gladna Usta nanišane i opale.

XV

Kada je metak prohujao iznad nje-gove glave i uzvitlao prašinu na straž-njem dijelu jaruge, Colin je znao da je njihov položaj otkriven. Zgrabi kolt te se stane izvlačiti iz jaruge, sve dok

**Moda, kozmetika,
domaćinstvo**

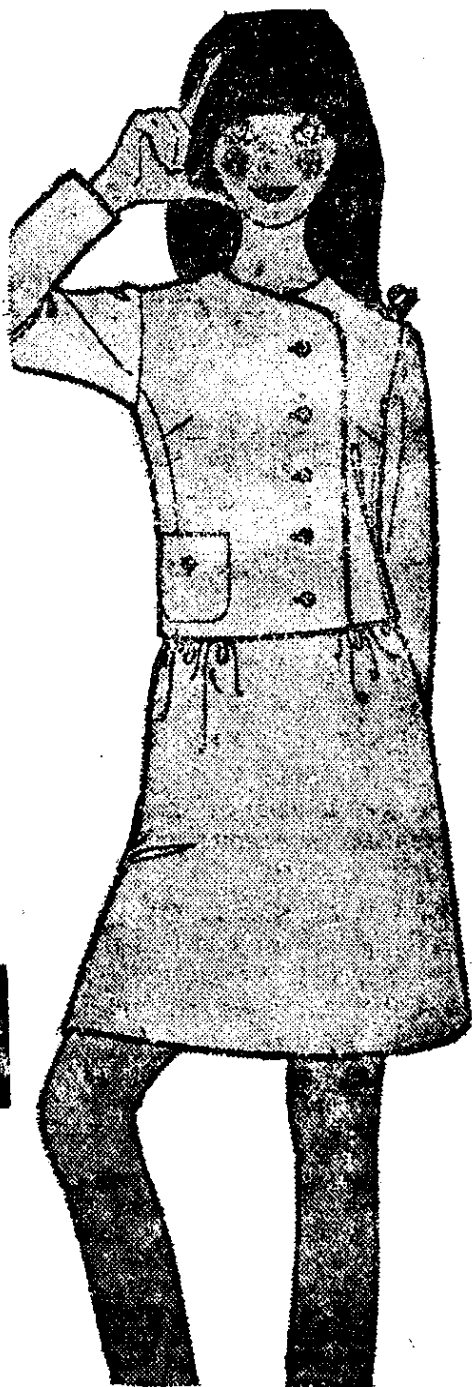
**Savjeti
liječnika i
psihologa**

**Novela, roman,
zanimljivo štivo**

**ukratko: SVE
ŠTO ZANIMA
SUVREMENU
ŽENU**

Svijet

**jugoslaven-
ska ženska
revija**

laktovima nije dotakao ravnu površinu, odakle je mogao nišaniti.

Gladna Usta ispusti ratnički poklič. Ali Indijanac poginu prije nego što mu se konj uspio pokrenuti. Colin je pažljivo nišanio znajući da ima samo pet metaka i da svaki mora pogoditi cilj. Pogodio je Indijanca u prsa. Tada počnu napadati ostali Indijanci. Drvena Glava spusti vrh koplja i podbode konja. Veseli Pas odbaci koplje i iz Matteoove navlake izvuče vojnički kolt. Prije nego što ga je Meksikanac mogao spriječiti u tome, Indijanac krenu u pravcu jaruge i stane pucati kao da u revolveru ima šezdeset, a ne samo šest metaka.

Colin opali iz revolvera, konj Drvene Noge počne padati. Teja iskoči iz sedla.

Opalivši treći put, Colin je vidio da je Indijanac ustuknuo. Ni četvrti metak nije imao bolji učinak. Indijanac je grabio sve bliže mačući revolverom. Premda nije znao kako se njime rukuje, sve se više približavao. Metak je izbio pero na Colinoj kapi i prozujao tik uz lijevo uho. Imao je posljednji metak.

Indijanac je zaustavio konja i pokušao nanišaniti u Škota. No Colin je već opalio. Metak se zabio između očiju i Indijanac padne preko konja. Dok je padao njegov revolver opali u zemlju.

Colin izjuri iz jaruge da uhvati konja Veselog Psa. Međutim, životinja je pobjegla. Colin spazi Drvenu Glavu kako juri prema njemu. Kad je vidio spuštenu koplje, Colin se sjeti da je njegov revolver prazan. Stoljećima su Farquharsonovi bili ratnici i nije im bilo premca. Nagon mu je govorio kako da obrani izabranicu svog srca. Colin se pretvorio u pravog ratnika divljih škotskih planina.

— Carn na cuimhne! — zagrmi Colin lozinku svoga klana te pojuri prema Indijancu, zamahne lijevom rukom i baci prazan revolver napadaču u lice. Sagavši se da izbjegne udarac, Indijanac posrne. Nije stigao uspostaviti ravnotežu. Colin izvuče bodež iz korica, a lijevicom mu izbije koplje iz ruke.

— Carn na cuimhne!

Sijevnu vrh Colinova noža. Jeanie vrisnu kad je vidjela Indijanca kako

tetura prema njezinu zaklonu i padne u jarugu. Užasnuta djevojka iskoči i pojuri prema drugoj padini.

Topot kopita upozorava Colina da opasnost još nije prošla. Znao je da će se suočiti s najljucim neprijateljem.

Matteo je ostao i bez revolvera i bez puške. Teja su tražili da ostavi »spencericu« Cijaru. Bandit nije bio pretjerano zabrinut kad je vidio Škotski revolverom, znao je da je prazan. Premda je čovjek u suknji pokazao da je vješt u baratanju nožem, Matteo je za pojasom imao još ubojitije oružje.

Izvadivši mačetu upravi konja prema Colinu. Upravo kad se činilo da će ga pregaziti, Colin se baci ulijevo i konj projuri pokraj njega. Matteo nije uspio zamahnuti mačedom u prolazu. Razbojnik spretno okrene konja i ponovo pojuri u napad. Colin je nepomično stajao sve dok konj nije stigao do njega, a onda se još jednom baci u stranu.

Čovjek u kiltu nije ni glup ni kukavica, pomisli Matteo.

Jeanie je užasnuta promatrala čudan dvoboj. Matteo se treći put približavao na konju, no ovaj put mnogo sporije. Kad se Škot bacio u stranu, Matteo je ostvario svoj naum. Zabacivši natrag težinu, uzdama i udarcem tupe strane mačete prisilio je konja da se okrene na stražnjim nogama. Zatim krikne, te podbode konja koji skoči na Colina.

Škot se iznenadi. Više nije imao vremena ustuknuti. Premda ga je konj promašio, Colin posrne. Dočekao se na lijevu ruku. Ali to je bio opasan položaj. Nije se više stigao dignuti jer je bandit već skočio na zemlju. Colin je samo stigao kleknuti na lijevo koljeno.

Matteo je nasrnuo na Colinu odsijecajući glavu. Colin je desnom rukom podigao svoj bodež i postavio ga između sebe i mačeta. Zazvečao je čelik.

Ali Jeanie je obišla jarugu i čekala trenutak da se baci razbojniku u leđa. No, Colin se uspio sam spasiti. Dok se Matteo spremao na novi napad, Colin posegne za svojim malim nožem i zabode ga u gornji dio Matteoove butine.

Matteo ustukne. Colin se munjevitom digne, nasrne na Mattea i zada mu

nov ubod, ali sada u grud. Bandit ispusti mačetu, okrene se i padne.

Colin pobjedonosno krikne. Promatrao je prizor ne vjerujući da je pokosio toliko ljudi.

Jeanie dotrči i baci mu se u naručje. Počne grčevito plakati. Colin ju je nježno gladio po kosi.

— Sve je gotovo, draga — šapne. — Sada će biti najbolje da odemo.

— Svakako — složi se ona duboko uzdahnuvši. — Nikome nemoj reći kako sam se ponašala.

— Ne moraš me na to upozoravati — reče Colin. — Najbolje je da sve to zaboravimo. Gdje su njihovi konji?

Konji su nastavili trčati pošto su izgubili jahače. Čak je i Matteov konj bio predaleko. Izgubili su nadu da će ga uhvatiti.

— Pred nama je dug put — uzdahne Jeanie. — Ali ja ne volim pješaćiti.

— Nosit ću te ako se umoriš — reče Colin. — Gdje je tvoje sedlo?

— Neka ostane tamo. Kad dođemo do konja, doći ćemo po sedlo. Spremi svoje noževe i revolver, a ja ću pokupiti ostalu opremu.

Colin pogleda Mattea. Međutim, nije se mogao prisiliti da ga pretraži. Uzeo je svoje noževe i očistio ih, dok je Jeanie podigla gajde i laso iz jaruge.

— Mogao bih uzeti indijansku pušku, ako je puna — predloži Colin.

— Mogao bi — reče ona. — Ali ja je ipak ne bih uzela. Nikad ne znaš kad će ti eksplodirati u lice.

— Ne bi bilo loše kad bi nas našli potražili — reče Colin.

— Nešto mi govori da nas ne mogu tražiti — ozbiljno će Jeanie. — Ako su se Indijanci udružili s braćom Flores. Rekla bih da će im Tiburecio i njegova banda pomoći u borbi protiv nas.

— Zar misliš da napadaju logor?

— Vjerojatno. No Kid ih je slijedio, vjerojatno je javio Dustyju što razbojnici namjeravaju. Tata je odabrao ovo mjesto za logor jer je pogodno za borbu. Jednom smo uspjeli odbiti napad Indijanaca samo jednom »henrijevkom«.

— Onda ima nade — reče Colin.

— S njima je Dusty Fog. Protivnik je u gradnom škripeu tamo gdje se po-

jave Dusty i njegovi prijatelji. No ipak je bolje da se što prije vratimo.

Kad su se spustili u ravnicu, uputili su se prema šumi, potom su prešli rijeku. Djevojka je vodila gotovo istim putem kojim su krenuli iz logora. Dobro su otvorili oči i uši, no nisu ni vidjeli ni čuli ništa sumnjivo. Tada začuju daleku pucnjavu.

— To je iz logora! — poviče Jeanie. — Požurimo!

— Polako, djevojko! — reče Colin te je uhvati za ruku. — Ne smijemo trčati, nećemo biti sposobni za borbu.

— Da — prizna Jeanie. — No mama...

— I ja sam zabrinut, draga. Ali nećemo im pomoći ako bezglavo pojurimo. Zarobit će nas.

— Što ćemo onda?

— Hodaj kao do sada i dobro otvori oči i uši. Čim se približimo i vidimo što se događa, odlučit ćemo.

Jeanie ga je poslušala. Colin je pravilno ocijenio situaciju. Bio je to čovjek za kojega bi se svaka teksaška djevojka rado udala. Ne zaprosi li je, Jeanie je odlučila...

Ovo je slobodna zemlja, razmišljala je. Zašto da djevojka ne zaprosi momka, ako to on ne učini?

Pucnjava se stišala. Jedino bi se tu i tamo začuo pokoji pucanj. Dakle, napad Indijanaca nije uspio. Povukli su se i ostavili nekoliko ljudi da uznemiravaju logor. Ostali vijećaju. Kad su se približili logoru uvjeriori su se da je Jeanie imala pravo. »Henrijevke« su praskale.

Napokon su stigli na obronak s kojeg su napadači pucali na logor. Oprezno su se zaustavili i pogledali dolje. Pred logorom je ležalo desetak leševa. Nisu vidjeli nikoga od svojih među žrtvama. Nekoliko Meksikanaca i Indijanaca čučali su iza zaklona i pucali na logor. Spazili su Kida kako se diže iz svog zaklona ispod kola s namirnicama. Njegova »vinčesterka« opali i jedan Meksikanac zatetura i padne.

Ostali Indijanci sakupe se oko Tiburecija Floresa i Meksikanca kojega su odmah prepoznali.

— Cijar! — procjedi djevojka — Kako li se taj nitkov uspio povenati s Floresom.

— Ne znam — odgovori Colin. — Sada bi me zanimalo da čujem o čemu razgovaraju.

— Prišuljaj im se — zadirkujući reče djevojka — pa ćeš saznati!

— O tome i razmišljam — odgovori Colin. — U brdima Škotske prikradao sam se divljači. A ljudi nemaju bolje oči i uši od jelena.

— Onda krenimo! Sada me ne smiješ odbiti, ti ne govoriš španjolski.

Iako je Colin htio poći sam, uvidio je ispravnost njezinih riječi. Kakve koristi da se došulja do neprijatelja, a da ga ne može razumjeti? Zato je potražio najbolji položaj za njih dvoje. Pri vrhu uzvisine bilo je nekoliko busenova u koje će se neprimjetno sakriti. Colin pokaže glavom u pravcu grmlja i djevojka potvrdno kimne. Prišuljali su se. Ugledali su Meksikance i Indijance dvadesetak metara daleko. Čuli su sve što su razgovarali.

— Flores želi da ponovo napadnu — šapne Jeanie. — ali poglavica kaže da su već izgubili dosta ljudi i da će se povući. Međutim, Flores traži da napadnu odmah nakon zalaza sunca.

— To je pogodno vrijeme za napad — prizna Colin. — Ali Dusty je spreman da ih dočeka.

— Možda i nije — odvratila Jeanie. — Indijanci obično ne napadaju noću. Smatraju da ih u Veliki duh neće proći ako poginu.

Slušali su natezanje između Floresa i poglavice. Meksikanac je naposljetku uspio nagovoriti Indijance.

— Flores je to ovako zamislio: povući će se iza vrha uzvisine i pretvarati se kao da se spremaju na počinak. Potom se on i njegovi ljudi uzeti »spencerice« i prići našima s boka. Čim sunce zađe početak će pucati, a Indijanci će se spustiti niz uzvisinu.

Nekoliko ratnika ostalo je s puškama da privuku pažnju ljudi u logoru, ostali su odjahali. Prošli su tik uz grmlje u kojem su se skrivali Jeanie i Colin, ali nisu ih zamijetili.

— Što da radimo? — upita Jeanie. — Rastjerat će sve konje.

— Sada ne možemo ništa — odgovori Colin. — Kako će napasti logor?

— Na konjima.

— Onda ćemo vidjeti kako se njihovim konjima sviđaju gajde — reče Colin.

Colin i Jeanie čekali su da se spusti noć. Colin je pripremio bodež, a djevojci je pružio svoj mali nož da se može obraniti ako ih otkriju.

No, nitko se nije približio grmlju. Međutim, neki Indijanci odjahali su u različitim pravcima. Sigurno su pošli po hranu. Jedan se neočekivano vratio vodeći četiri konja.

Flores je prepoznao konja svoga brata i zatražio da se pretraži okolica. Poglavica je poslao šestoricu svojih ljudi. Vratili su se prije zalaza sunca i obavijestili Tiburcija da je Matteo mrtav. Tiburcio opsuje jer Indijanci nisu ni pokušali ući u trag čovjeku koji je ubio njegova brata. A oni su pak tvrdili kako su mislili da će on htjeti osvetiti smrt svoga brata.

Tiburcio se počeo pripremati za napad.

Sunce je polako tonulo. Razbojnici su zauzeli položaje s kojih će sasuti paljbu na logor. Indijanci su sakupili svoje konje iza vrha uzvisine čekajući poglavicu da im da znak za napad.

Colin uzme gajde. Jeanie ga poljubi u obraz. On stavi mijeh pod ruku i uzdigne cijevi na rame. Nasmiješi se djevojci te napuni pluća zrakom, a zatim gurne korablje u usta i počne puhati.

XVI

Prvi zvuci gajdi odjeknuli su kroz noć. Colin još nikada nije svirao gajde pokraj žene koju je volio. Ali sada je htio spasiti njezinu majku i prijatelje.

Već su se uvjerali da konji ne vole zvuk gajdi. Međutim, reakcija indijanskih konja bila je strašna. Konji su stali rzati i propinjati se. Teje još nikada nisu čule takav zvuk. Ma koliko se Flores trudio, Indijanci nisu htjeli prekinuti vjekovnu tradiciju da se noću ne bore. Za njih su svi zvukovi bili nadzemačko upozorenje Velikog duha.

DJEVOJKE!

tina

JE REVIJA ZA NAS

tina

JE REVIJA SA STRIPOVIMA

tina

PIŠE O NAŠIM RADOŠTIMA

tina

PIŠE O NAŠIM BRIGAMA

tina

PIŠE O NAŠIM TAJNAMA

u TINI ćeš naći sebe

u sebi ćeš naći TINU

Kako su zvuci bivali sve glasniji, konji su pokušavali pobjeći. U nevjerovatnom metežu zbacili su trojicu jahaća a potom su se razbježali.

— Prokletnici! — zareži Colin izdivši korablje iz usta. — Zar ne znaju što je dobra muzika?

— Cini se da ne znaju — odvrati Jeanie. — Meni se sviđa ta glazba. Što ćemo sada?

— Sada ćemo se spustiti da vidimo kako su tvoja mama i naši prijatelji — odgovori Colin. — Hajde, djevojko. Bit ćeš sigurnija ako do logora i dalje duvam u gajde.

Jeanie podigne Colinov bodež i krene za njim. Da je poznavala škotsku muziku, bila bi presretna. Colin je svirao pjesmu svoga klana kada poglavar vodi kući nevjestu.

U logoru je bilo jasno što se dogodilo.

— Ha, ha, ha! — smijao se Kid. — Pa to onaj ludi Colin plaši njihove konje!

— Naprijed! — prodera se Dusty. — Pomognimo im. Ostani ovdje, mama.

Dusty, Mark i Kid pojure prema uzvisini. Očekivali su pucnjavu ili neki drugi zvuk koji bi im rekao da se Colin i Jeanie bore za život.

Flores i njegova dva bandita također su čuli gajde i vidjeli da Indijanci bježe. Cijar i Gomez uplašeno su uzviknuli. Činilo se da će i oni pobjeći. Premda ni Flores nije znao o čemu se radi, ipak je sačuvao prisebnost.

— Što je to... to... bilo? — promuća Cijar kad su gajde utihnule.

— Vjetar, ili nešto slično — odgovori Flores.

Ali Flores je znao što je taj zvuk uzrokovao. Njegovi saveznici su se razbježali i više se neće vratiti. Kada su se gajde ponovno začule, Gomez ga opomene.

— Gledaj! — prodere se dižući pušku prema logoru. — Oni izlaze!

Flores je vidio trojicu. Prepoznao je Teksašanine koji su se istakli u obrani logora. Nije htio privući njihovu pažnju. Osim toga, jedan od njih bio je Ysabel Kid, Cabrito, poznat po spretnosti u noćnim okršajima.

— Ne pucajte! — zapovjedi Flores. — Zar hoćete da otkriju gdje smo?

Gomez je shvatio da bi bilo opasno pucati u tamu. Stoga je spustio pušku i pogledao gazdu.

— Što ćemo, patron?

— Došli smo ovamo da ubijemo čovjeka u suknji. Čim svane, potražiti ćemo ga.

— Još je netko na padini — šapne Cijar. — Schellova kćerka!

Flores je potvrdio glavom. — On je izazvao buku i poplašio Teje.

— Hoćemo li ih napasti, patron? — upita Gomez.

— Još ne — odlučio Flores. Premda je kiptio od bijesa, bandit je razmišljao. Nešto mu je govorilo da bi bilo opasno napasti. Stoga je htio pričekati bolju priliku. — Odišimo!

— Zar ne želiš osvetiti braću? — upita Cijar.

— Naravno da želim! — odgovori Tiburcio. — Znam kako ću to izvesti. Prisilit ću to Škota da dođe k meni, kad ja ne mogu k njemu!

Colina su u logoru dočekali kao heroja, a oduševljenje je poraslo kad im je Jeanie ispričala kako ju je spasio. Kid, koji je pretraživao okolicu vratio se u času kada su govorili da je Colin ubio još jednog Floresa. — Povukli su se — reče Kid.

— Znači li to da smo Floresa vidjeli posljednji put — upita Colin. — Da nije ubijen?

— Nije — odvrati Kid. — I nismo ga vidjeli posljednji put. Tiburcio i njegova dva razbojnika nisu otišli s Indijancima. Uputili su se prema jugu. Tiburcio je sada još gladniji za osvetom kad si ubio Mattea.

— Morat ćemo ga dostojno dočekati — reče Dusty. — Postavi straže. Kid Pazi da se razbojnici ponovno ne došuljaju.

Dusty je zaposlio i ostale. Dva mestenerosa su poginula, a trojica su bila lakše ranjena. Mama se brinula za ranjenike, a sve ostalo prepustila je Dustyju. April i Fernan skuhali su večeru, a Kid se pobrinuo za konje.

Noć je prošla mirno. Ujutro je trebalo urediti logor poslije napada. Međutim, Kid se vratio s izviđanja s čudnim vijestima.

— Dolazi Floresov razbojnik — reče zaustavivši bijelca pokraj Dustyja. — Na vrhu puške ima bijelu krpu.

— Da vidimo što hoće — odluči Dusty. — Ma, neka svi odu u zaklon.

— U redu.

— Ima li još tragova, Kid? — upita Dusty promatrajući pripreme za obranu.

— Nema — odgovori Kid. — Indijanci još nisu prestali bježati, a banditi dolaze sam.

Kad se Gomez pojavio, opazio je da je logor spreman za obranu. Zaustavi konja promatrajući uperene puške te stane mahati bijelom krpom.

— Priđi sasvim polako! — naredi mu Dusty na španjolskom. — Ako je trik, gotov si!

— Nije, senor! — odgovori Gomez. — Moj patron šalje poruku čovjeku u suknji koji je ubio njegovu braću.

Gomez se zaustavi ispred maminih kola. Pojave se Colin i Jeanie. Dusty zapovijedi da ostali ostanu na svojim mjestima, zatim uzme banditu pušku i upita ga što želi. Na opće iznenađenje ovaj progovori pristojnim engleskim jezikom.

— Moj patron, senor Tiburcio Flores, poslao me da vam kažem kako se više neće svađati, jedino se želi obračunati s čovjekom koji je ubio njegovu braću.

— Lijepo od njega — odgovori Dusty. — Ako je to sve, onda si uzalud došao.

— Gospodin Flores kaže da vam više neće praviti neprihite ako je čovjek u suknji voljan da se s njime bori u napuštenom selu na jugu.

— A ako neće? — upita Dusty prije nego što je Colin progovorio.

— Ako neće moj patron svima će vam napraviti veliku gužvu.

— Kakvu?

— Vi lovite divlje konje. Spaliti će vam korale, raspršiti krda, poubijati mestenerose iz zasjede...

— A mi ćemo sjediti i mirno čekati da on sve to učini? — podrugljivo će Dusty.

— Dok lovite nas, ne možete loviti konje — naglasi Gomez. — A senor Flores je strpljiv čovjek. Ako bude morao, otići će u Meksiko po nove lude i vratiti se po ubojicu svoje braće.

— To se moglo i očekivati — doda Kid.

— Senor Flores poručuje čovjeku u suknji da se pravi muškarac ne skriva iza prijatelja — nastavi Gomez gledajući Colinu u oči.

— Ja se ne skrivam! — razlijeći se Colin i zakorači naprijed. — Poruči ubojici kojega služiš da će se boriti s njim gdje hoće i kada hoće!

— Colin! — poviče Jeanie.

— Nema drugog izlaza — nježno će Colin. — Ako se ne budem borio, nikada se nećemo osloboditi nitkova!

— Colin ima pravo, Jeanie — reče Kid. — Flores ne zaboravlja. Colin neće biti siguran u Teksasu dok je god Tiburcio živ.

Djevojka uhvati Colina za ruku i pogleda ga. — Neću... neću da te izgubim.

— Zar još misliš da mi je potrebna dadilja, Jeanie? — upita on.

— Flores ne zna što je poštena borba.

— Misliš li da ćemo pustiti Colina da odjaše sam? — reče Dusty i okrene se prema Gomeru. — Mi ćemo u selo doći s našim amicima...

— Idi do đavola, Dusty! — zagrm Colin. — Flores je izazvao mene.

— Dobro — reče mali Teksasčanin. — Mi ćemo ići samo zato da ne bude trikova. Slušaj, čovječe, reci gazdi da ćemo se nas trojica zaustaviti izvan sela ako to isto učine i njegovi ljudi. Ako uđu oni, ući ćemo i mi.

— Reci Floresu — javi se Colin — da nisam imao drugog izbora i da mi je žao što sam to morao učiniti.

— Reći ću mu, senor — odgovori Gomez. — No on se neće predomisliti.

— Doći ćemo sutra prije nego što sunce zađe — reče Dusty. — Reci Floresu da tebe i onog drugog izvan sela želimo vidjeti prije nego što Colin sam uđe.

— Si, senor, mogu li ići?

— Rekli smo ti sve — odgovori Dusty. — Odlazi!

— Hoćeš li da ga slijedim? — upita Kid kad je Gomez otišao.

— Nije potrebno — odgovori Dusty. — Ovdje ima dosta posla, a sutra ćemo ionako biti spremni. Ako otkrijemo da je Flores postavio klopku, ući ćemo u selo s Colinom.

Mestenerosi su pošli za poslom. Teksasčani su se s momcima Jeanie i Coli-

nom okupili oko vatre. Svi su znali da okršaj s Floresom ne može izbjeći. Kako će mladi Škot proći u borbi protiv Tiburcija Floresa? Prišla im je April s vrčem kave.

— Lakše se razmišlja uz kavu — reče.

— Čime će se on boriti, Dusty? — upita Colin nakon kraće stanke.

— Tko to zna — odvrati Dusty. — Jučer je pucao »spencericom«, može je i sutra upotrijebiti.

— Ponesi »henrijevku« — predloži Kid.

— Bolje pucam starom dvocijevkom — odgovori Colin.

— Onda uzmi nju — reče Dusty. — Imat ćeš kolt. Čuvaj se okršaja izbliza.

Kad je Dusty spomenuo vojnički kolt, Jeanie se ukočila i pogledala revolver u Colinovoj navlaci. Potom se okrenula i nešto šapnula majci. Na maminom licu ukaže se iznenađenje koje se ubrzo pretvori u smijeh. Jeanie ustane i udalji se od vatre. Colin ju je promatrao kako odlazi bez objašnjenja.

— Neće se latiti noža jer si njime ubio Mattea — reče Mark.

Jeanie se pojavi iza kola.

— Colin — pozva ga.

Colin krene prema njoj. Vidio je da drži ruke na leđima.

— Što je? — upita Colin.

— Ljubim te — reče ona. — Pusti me da dovršim. Ružno sam se ponijela prema tebi kad smo se upoznali...

— Zaslužio sam to...

— Molim te, Colin, oprost mi i... evo, kad sutra pođeš, ponesi ovo sa sobom.

Podigne desnu ruku u kojoj je držala očev kolt.

XVII

— Vidi, vidi, čini se da se Flores sprema na poštenu borbu — reče Kid jašući s Dustyjem, Markom i Colinom prema napuštenom selu. — Pogledajte na drugu stranu!

Na grebenu, otprilike kilometar izvan sela, dva Meksikanca sa sombrerima na glavi nepomično su sjedila na svojim konjima ispod velike krošnje stare topole. Bili su daleko od sela da bi mogli prisustvovati borbi i nisu imali nikakav zaklon da se neopazice odšuljaju i pomognu svojem gazdi.

— Mogao bi on imati više ljudi — naglasi Mark.

— Mogao bi — reče Kid. — Ali kladim se da ih nema. Nekoliko ih je izgubio, a neki su ga vjerojatno napustili. Za napad na logor poveo je sve ljude koje je imao. Ostala su mu još samo ta dvojica.

— Slažem se s tobom, Kid — reče Dusty. — Flores ne bi bio tako »pošten« da ima više ljudi.

— Znači da ćemo se boriti samo on i ja — upita Colin.

— Čini se da je tako — složi se Dusty. — Doduše...

— Tamo dolje opazio sam svjetlucaanje! — prekine ga Kid. — Ili Flores šalje znakove ogledalima ili nas promatra dalekozorom.

— Vjerojatno nas promatra — nagadao je Mark. — Ovdje nema kome slati znakove.

— Nećemo dalje, Colin — upozori ga Dusty. — Ali ako opaziš nekoga u blizini, sakrij se, a mi ćemo dojuriti.

— Mrtav heroj djevojci nije potreban — nastavi Mark. — Misli na nas trojicu.

— Kako to misliš? — zbuni se Colin.

— Mislím ako te netko ubije... — reče plavokosi div i pruži Colinu ruku. — Sretno, prijatelju!

Pošto se rukovao s Teksašanima, Colin nastavi sam. Na koljenu mu je počivao kundak dvocijevke, u navlaci je nosio vojnički kolt s drškom od slonovače, a s druge strane visio je bo-dež.

Na kraju sela Colin sjaše. Radije se borio na nogama. Ostavio je konja da vuče za sobom uzde, a on je krenuo dalje. Napeo je pušku i promatrao ulicu. Trošne kuće izgledale su prijeteći. Međutim, Colinovu neprijatelju nije bilo ni traga. Tada je iz kuće na drugom kraju ulice izišao Gomez. Nije imao ni sombrero ni serape, već »spencericu«.

Gomez položi »spencericu« na rame i stane nišaniiti. Sve se odvijalo onako kako je Flores zamislio. Lutke, koje su obukli u meksička odijela i postavili na konje zavarale su Teksašane... čak i Kida. Osim toga, Flores je naslutio kako će Škot biti naoružan. Znajući kako je stradao Vincente, Tiburcio je pretpostavio da će Colin Farquharson ponijeti dvocijevku. Stoga je Gomeza postavio na najudaljeniji kraj ulice da bi iskoristio veći domet puške »spencerice«.

Bandit se nije zabrinuo kad je vidio da i njegova žrtva podiže oružje. Na udaljenosti od stotinjak metara sačma će se tako razletjeti da će biti nemoguće da neko zrno stigne i do njega. Zato Gomez nije žurio. I to je bila posljednja greška u njegovu nepoštenom životu.

Brzo i pažljivo Colin uperi dvije cijevi u Gomeza i pritisne okidač. Puška odapne kao mali top. Zrakom prozuji metak kalibra 15 mm iz »spencerice« i zabije se u banditovo čelo.

Dok je pucao, Colin opazi pokret sa strane. Munjevito se okrene i klekne na lijevo koljeno. Olovo prokišta iznad njegove glave i on opazi Cijara u okviru prozora najbliže kuće. Opazivši da ga je Colin otkrio i da je promašio, mestenero se brzo povuče iza zida. Bio je presretan što je uspio pobjeći u zaklon, a sada se neka umiješa Tiburcio.

Teška puška ponovno zagrmli. Metak velikog kalibra probio je zid od sušene opeke kao kipar i pogodio Cijara. Razbojnik krikne, zatim se sruši.

Tada odjekne pucanj od kojeg Colin osjeti bol u lijevoj ruci. Spusti praznu pušku i baci se u stranu da dočeka sljedećeg napadača. Izobličen od bijesa, Tiburcio Flores izjuri na ulicu. Pošao je prema Collnu kroz dim baruta.

Colin se pruži po tlu te izvuče vojnički kolt iz navlake. Kad se Flores zaustavio da bolje nanišani, Colin opali i pogodi razbojnika u grudni.

Kada su otkrili prevaru, Dusty, Mark i Kid pojure u selo. Međutim,

dok su stigli i posljednji Flores ležao je na cesti. Colin se digne. Krv je tekla iz rane na podlaktici gdje ga je okrznuo Floresov metak.

— Njegovi ljudi bili su u zasjedi — reče Colin.

— Od njih nije imao nikakve koristi — odgovori Kid. — Jesi li siguran da u sebi nemaš indijanske krvi? Borio si se kao Komantč.

— Kide! — poviče Mark — pusti me da zavijem ruku čovjeka kalibra četrdeset i četiri.

— Da, Colin — nastavi Dusty — doista si zaslužio da te nazovemo čovjekom kalibra jedanaest.

Kada su se vratili, Colina dočeka Jeanie.

Čvrsto ga je zagrlila opipavajući ga da se uvjeri nije li ozbiljno ranjen. Colin je zatim prišao mami i izvadio kolt iz navlake.

— Zadrži ga, sinko — reče ona. — Zaslužio si ga.

Te noći Colin i Jeanie šetali su obalom rijeke. Nakon dogovora o sutrašnjem lovu, nastojali su započeti razgovor koji ih je najviše zanimao. Jeanie je bila nestrljiva, a Colin se smješkao čekajući da vidi kako će to ona riješiti. Napokon djevojka dotakne grubu tkaninu kilt.

— Coline — šapne. — Što nosiš ispod ove suknje?

— Tako nešto Škot kaže samo svojoj supruzi — odgovori on i zagrli je.

— Dobro — nasmije se ona zagrlivši ga. — Ako to jedino tako mogu saznati, onda ću se udati za tebe.

— Mislio sam da me nikada nećeš zaprositi — nasmije se on. — Hajdemo mami da joj to kažemo.

Hodajući prema logoru uz svog čovjeka kalibra jedanaest, Jeanie je bila sretna. Neka samo misli da ju je on naveo na to da ga zaprosi. Ona je odgovor znala već odavno: od onog trenutka kad su se penjali onom strminom u kanjonu.

Kraj

DOSAD IZAŠLI ROMANI NOVE SERIJE »LASO«

67. T. West: TEKSASANIN
58. E. Jones: SMRT SVIM IZDAJICAMA
59. W. Connor: KANJON SMRTI
60. L. L'Amour: KLAN SACKETTOVIH
61. D. Dean: OŠIŠANA OSVETNICA
62. D. Dean: VATRENA OSVETA
63. J. Gilmoor: LOV NA SVJEDOKE
64. C. Hunter: ALI TADA SE POJAVIO SAM
65. F. Glaser: VRIJEME OBRACUNA
66. F. Short: NI PAKAO ME NEĆE
67. R. Ullman: JACKSONOV KLAN
68. G. Lord: TAJNI TOVAR
69. W. O'Connor: STOTINU DANA PAKLA
70. F. Short: SKINITE HULJU IZ SEDLA
71. A. C. Morgan: REVOLVERASI SU CEKALI
72. L. L'Amour: BRAĆA SACKET
73. H. Werner: ZLOČIN OTACA
74. L. Waller: U OLOVNOJ OLUJI
75. C. Martin: IZASLANICI PAKLA
76. R. McLeod: TEŽAK PUT DO MEKSIKA
77. R. Hogan: OVAJ GRAD PRIPADA JESSUPOVIMA
78. S. C. Lawrence: TEKSASANIN
79. Paul Evan Lehman: PAKAO U NOVOM MEKSIKU
80. H. S. Sharon: DRUŽINA SMRTI
81. L. Ernenwein: SNJEŽNI JAHACI
82. L. L'Amour: UTAH BLAINE
83. F. Short: ZAŠTITNIK IZ TEKSASA
84. Hal Warner: LEŠINARI TONTO BASINA
85. John Gilmoor: PAKLENA PJESMA PUSTINJE
86. William O'Connor: DVOBOJ S PRIJATELJEM
87. Al Cody: NA STRANI INDIJANACA
88. Jim Sheridan: NAMAMI VUKOVE U ZAMKU
89. H. S. Sharon: SMRTI U SUSRET
90. H. S. Sharon: ĐAVOLJI RANCI
91. Clay Hunter: USAMLJENIK S RIO BRAVA
92. Robert Ullman: MOHIKANINA DRUŽBA
93. H. S. Sharon: LOV NA DOLAR
94. Robert Ullman: ŠANSA ZA BENA
95. Shepard Rifkin: PUT KINGA FISHERA
96. L. L'Amour: DOLINA MIRA
97. H. Hatoni: KONJANICI IZ PAKLA
98. B. Arthur: DVA REVOLVERA
99. Dudley Dean: TVRD ORAH
100. D. B. Newton: POVRATAK OSVETNIKA
101. H. S. Sharon: OSVETA BUNTOVNIKA
102. H. S. Sharon: PLJAČKA U LOS ALAMOSU
103. J. T. Edson: ČOVJEK KALIBRA 44

U PRIPREMI:

104. Matt Chisholm: POBJEDA MCALLISTEROVIM

LIJEČNIK-SPECIJALIST DAJE STRUČNO
OBJAŠNJENJE BOLESTI

U novoj seriji ljubavno-liječničkih romana naći ćete samo brižljivo birane tekstove. Uz fabulu, u radnji svakog romana obrađen je i specifičan medicinski slučaj, čest i u svakodnevnom životu. Svaku bolest ili liječnički zahvat stručno objašnjavaju u posebnom dodatku naši liječnici, pa će to, uz mali rječnik medicinskih pojmova, pomoći čitateljima da bolje upoznaju sve ono što rade i sa čime žive ljudi u bijelim ogrtačima.

Roman izlazi svakih 14 dana. Cijena 6 dinara